

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HASAN CEMAL DELİLA BİR GENÇ KADIN GERİLLANIN DAĞ GÜNLÜKLERİ

HASAN
CEMAL

D

E

L

-

L

A

BİR GEMİ

DAĞ-
GUNLUK

ERİ

GERİ
LAVANIN

S

Ücretsiz PDF

EVEREST

1259

1944 İstanbul doğumlu.

Liseyi Ankara'da, Atatürk Lisesi'nde okuduktan sonra Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi ve 1965 yılında mezun oldu. Bir buçuk yıl Almanya dönemi, iki yıl yedek subaylıktan sonra 1969'da Doğan Avcıoğlu'nun yanında yazı işleri müdürü olarak *Devrim* dergisinde çalışmaya başladı. 12 Mart Muhtırası'yla *Devrim* kapatıldıktan sonra 44 aylık hapis cezası kesinleşti ve 'kaçaklık' dönemi yaşadı.

1971'de kısa süre *Yeni Ortam* dergisinde çalıştı. Altan Öymen'in kurduğu ANKA haber ajansında muhabirlik yolunda ilk adımını attı. ANKA'da çalışırken Örsan Öymen'in yönetiminde Alman Haber Ajansı DPA'ya, Batı Alman Radyosu WDR'ye ve *Toplum* dergisine katkıda bulundu. *Günaydın* gazetesinde Necati Zincirkıran'ın yanında çalışırken, hem gazete mutfağını hem de 'Günaydın tarzı' haberciliği öğrenmeye başladı.

1973'te *Cumhuriyet* gazetesine geçti. 1979'da *Cumhuriyet*'in Ankara temsilcisi, 1981'de genel yayın yönetmeni oldu. 1983'le 1992 yılları arasında kısa adı IPI olan Uluslararası Basın Enstitüsü'nde Yürütme Kurulu üyeliği yaptı. 1992'de yazar olarak önce *Sabah* gazetesine geçti. 1998'den 2013 yılına kadar *Milliyet* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. Halen www.t24.com.tr sitesinde yazılarına devam etmektedir.

Yayımlanan kitapları:

Tank Sesiyle Uyanmak, Demokrasi Korkusu, Tarihi Yaşarken Yakalamak, Özal Hikâyesi, Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım, Kürtler, Cumhuriyet'i Çok Sevmiştim, Türkiye'nin Asker Sorunu, Kürt Sorununa Yeni Bakış: Barışa Emanet Olun!, 1915: Ermeni Soykırımı.

HASAN CEMAL

DELİLA

**BİR GENÇ KADIN GERİLLANIN
DAĞ GÜNLÜKLERİ**

Yayın No **1259**

İnceleme **47**

Delila

Bir Genç Kadın Gerillanın

Dağ Günlükleri

Hasan Cemal

Yayına hazırlayan: Korkut Tankuter

Kitap tasarımı: Bülent Erkmen

Kapak uygulama: Kerem Yaman, BEK

Baskı öncesi hazırlık: Barış Akkurt, BEK

Günlük röprodüksiyonları: Şahan Nuhoglu

© 2014, Hasan Cemal

© 2014; bu kitabın tüm yayın hakları

Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Şubat 2014

2.-4. Basım: Mart 2014

5. Basım: Ekim 2014

6. Basım: Ekim 2015

ISBN: 978-605-141-700-4

Sertifika No: 10905

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 34110/İSTANBUL

Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76

e-posta: info@everestyayinlari.com

www.everestyayinlari.com

www.twitter.com/everestkitap

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Matbaa Sertifika No: 12088

Çiftelhavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

*Bu kitaba katkılarından dolayı
sevgili arkadaşım
ve değerli meslektaşım
Yasemin Çongar'a
teşekkür ediyorum.*

Delila'nın annesi Gülsüma Ana'ya...

Karanlık gece

Sisli dağlarda, çiseleyen yağmur altında Delila'yı ilk kez dinliyorum. Delila'nın isyanı, acıyı şarkıya döken sesi, bir çığlık gibi Kürdistan dağlarında çınlıyor.

Uzaklardan, dağlardan bir çığlık yankılanıyor:

“Yaşamak direnmektir!”

Delila'nın sesi bu:

“Berxwedan jiyane!”

Gözlerimin önünde sıra sıra, kat kat Kürdistan dağları uzanıyor.

Doruklar karlı, tepeler sis içinde.

Bu dağlar sanki büyümlü dağlar. Etraf o kadar güzel ki.

Yağmur çiseliyor.

Mutlak bir sessizliğin, tuhaf bir yalnızlığın içinde buluyorum kendimi.

“Yaşanan acılar yıllar boyu binlerce genci bu dağlara çekti” diyor jipi süren gerilla, “Bu dağlar, bu doğa bizim için bir gerillacılık çağrısıdır.”

2013 yılı Mayıs ayı.

PKK'nin çekilme sürecinin başlangıcını izlemek için Metina adını taşıyan ‘savaş bölgeleri’ndeyim.

Türkiye-Irak sınırı çok yakın.

Gerilla yürüyüşüyle buradan üç dört saatte ‘Kuzey’e geçileceğini, dağların arkasında Çukurca'nın bulunduğunu söyledikten sonra ekliyor:

“Kuzey, Kürdistan'ın Türkiye parçası, Güney de Kürdistan'ın Irak tarafı veya Ankara'nın deyişiyle Irak'ın kuzeyi...”

Dağ yolunda ağır ağır gidiyoruz.

Yazımı ve fotoğraflarımı bir an önce geçebilmek için cep telefonumda 3G'yi yakalamak istiyorum.

Hiç beklemediğim bir ses patlıyor jipin içinde. Yanık yanık Kürtçe söyleyen hüzünlü bir kadın sesi.

Sıradışı, tok, duru bir ses.

Aynı zamanda vakur, dimdik bir ses.

İçinde umut da var, keder de. Çekiciliğini hiç yitirmeyecek düşlerin titreşimleri hissediliyor bu kadın sesinde.

“Söyleyen kim?”

“O bizim Delilamız, Kürtlerin Sezen’i...”

Sesteki derin hüznün beni de hüznlendiriyor.

Diyor ki:

“Delila bu dağlarda yaşayarak, bu dağlarda hissederek söylediği için bu kadar güzel söyleyebiliyor.”

“Şarkının adı ne?”

“Şev Tari, Karanlık Gece...”

*Karanlık bir gecede ateş gönüle vurmuş
Sabahın aydınlığında gözlerini kapatmış
Karanlık bir gecede ateş gönüle vurmuş
Ellerimi sardı bizden veda istedi
Sonbaharın kırkında bizi yalnız bıraktın
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Eskiden yığittin bugün ne hale düşmüşsün
Gözlerini kapatmış
Ölüm onu aramıyor
Gözlerini açıyor, etrafında gezdiriyor
Arıyor ama arkadaşlarını bulamıyor
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Eskiden yığittin bugün ne hale düşmüşsün
Eskiden yığittin bugün ne hale düşmüşsün*

Sisli dağların arasında, çiseleyen yağmur altında Delila’yı bir daha, bir daha dinliyorum.

Her seferinde Şev Tari biraz daha kısalıyor.

Delila’nın isyanı ve acıyı şarkıya döken sesi Kürdistan dağlarında çınlarken, beni de iç dünyamda hüznünlü bir yolculuğa çıkarıyor.

Bir ses bazen ağlatır.

Benim de gözlerim doluyor.

Gönül gitmek ister savaşa!

Delila, annesine “Gönül gitmek ister savaşa!” şarkısını söyler. Gülsüma Ana, bu şarkıyı dinleyince anlar kızının ne demek istediğini. Yanağından yaşlar süzülür ama kızına belli etmek istemez.

“
;

Gülsüma Ana, başında beyaz yemenisi, önüm sıra küçük adımlarıyla çabuk çabuk yürüyor.

Silvan'ın ara sokakları.

2013 yılı Ağustos ayı.

Ramazan Bayramı'nın ilk günü.

Sözü bana bırakmaya niyeti yok.

Heyecan içinde anlattıkça anlatıyor, içini bir an önce dökmek ister gibi:

“Delila'nın sesi küçükken de çok güzeldi, hep Sezen Aksu'nun şarkılarını söylerdi. ‘Şenay sanatçı olsun’ derdi ablam. Bak, burası da Mescit Mahallesi. Ben de, Delila da aynı evde, şu küçük evde doğduk.”

Önünde bodur bir incir ağacı olan uçuk mavi boyalı iki katlı bir ev. Akanyıldız Sokağında.

Karşısında, Silvan'ın köklü ailelerinden Azizoğlu'nun adını taşıyan bir konak.

Gülsüma Ana, küçük kızı Delila'yı doğurduğu odayı gösteriyor:

“1982'nin Ocak ayının 2'si ya da 3'üydü.

Soğuk bir gündü.

Yengemin babası ölmüş, alt katta taziye kurmuştuk. Ben üst katta taziyeye gelenler için yemek yapıyorum.

Yalnızım, hastayım.

Akşama doğru doğum sancıları başladı.

Ebe geldi.

Güzel bir kızdı, adını Şenay koyduk.”

Delila'nın doğduğu Mescit'e ‘terörist mahallesi’ dermiş polis. 1990'lı yılların başında en çok faili meçhul cinayet bu mahallede işlenmiş.

Delila amcasını, kapı komşularını faili meçhulde kaybeder.

Sekiz on yaşlarında bir çocuğun silah sesleriyle büyümesi...

Daha o yaşlarda kan görmesi...

Ve ölümün acısını hissetmesi...

“İşte bütün bunlar, Delila’yı daha çocukken devlete karşı tepkili yapmaya başladı” diyor Gülsüma Ana.

Bir kulağım hep onda:

“Hastaneye gittik, mahkemeye gittik, devlet dairelerine gittik.

‘Aman Kürtçe konuşma’ dediler.

‘Hele polisin yanında hiç konuşma.’

Böyle yaşadık.

Delila da hissetti bu baskıları.”

Delila, ortaokuldayken bir gün şöyle der:

“Ana, ben ismimi değiştireceğim.”

Adı Şenay’dır, Türk adı.

Şinai olarak değiştirmek istediğini söyler, Kürtçe yeşillik anlamında... Delila 17 yaşındayken bir gün, doğduğu evin mutfağında Gülsüma Ana’ya, “Gönül gitmek ister savaşa!” adında (Kürtçesi, Dil dixwaze here cengê) bir şarkı söyler:

Gönül gitmek ister savaşa

Getirin kalaşnikov ve fişekliğini

Anne vatan Kürdistan’dır

Gönlümüzün tatlısıdır

Onun aşkı çok derindir

Görmez misin renklerinin güzelliğini

Eğer şehit olursam anne

Dökme gözyaşlarını

Serbest git toplantılara

Başın dik ve zılgıt olsun dilinde

Gönül gitmek ister savaşa

Getirin tüfek ve fişekliğini

Gönül gitmek ister savaşa

Getirin kalaşnikov ve fişekliğini

Gülsüma Ana, mutfakta bu şarkıyı ilk kez dinleyince gayet iyi anlar kızının ne demek istediğini.

Yanağından yaşlar süzülür.

Ama kızına belli etmek istemez.

Delila'nın sonraki yıllarda dağdayken, bu şarkıyla ilgili olarak annesine dinletilmek üzere kayda aldırıldığı sözleri şöyledir:

“Ben hep anneme bir şarkı söylerdim. ‘Dil dixwaze here cengê’ diye bir şarkıydı.

Bazen ona söylüyordum.

Annem hem üzülür, hem de içi yansa bile, ‘Valla sen şehit düşersen, hiç merak etme’ derdi, ‘öyle bir başı dik olacağım ki...’

Bazen de bana kızdığında der ki:

‘He sen okuyasan, sonra gidesen savaşasan!’

Böyle söylerdi.

Bu sözleri çok şey, benim için çok anlamlı. Bu kaydı bir gün anneme dinletirsiniz.”

Milas'ta kalbinden bıçaklanan oğul...

Abdülkadir batıya, Milas'a gider, bir Kürt kıızıyla evlenir. Çocuklarının adını Delal koyarlar. Delal' i Babaanne, Gülsüma Ana büyütür. Ülkücülerle kavgada kalbine saplanan bir bıçakla ölen babasını da, iki yaşında evden giden annesini de bilmez Delal.

Gülsüma Ana'nın aklından faili meçhul cinayet günleri, 1990'ların başındaki o cehennem dönemi hiç çıkmıyor.

“Silvan'da o zamanlar sokaklarda öldüren öldüreneydi” diyor. “Gündüz vakti saat üç oldu mu evlere kapanırdık. Her gün iki üç kişi giderdi.”

Ana'nın ortanca oğlu Abdülbaki:

“Şimdiki gibi ne internet, ne cep telefonu, ne twitter vardı o zamanlar...

Hiçbir yere sesimizi duyuramazdık.

O faili meçhul devrinde kimseler sesimizi duymadı, acılarımıza kulak vermedi.

Diyarbakır ve Batman'la birlikte bizim Silvan en çok faili meçhul cinayetin işlendiği şehirdi. Bu yüzden o kadar çok göç verdik ki dışarıya...”

“Bak Hasan Abi” diye devam ediyor:

“Eskiden bu Mescit Mahallesi koskoca bir aile gibiydi. Çocukken benim ailem evde yoksa, çat kapı giderdim komşulara, doyururlardı karnımı... Ama faili meçhuller ne zaman başladı, kapılar da kapandı.

İçimize çekildik.

Her gün ölüm, her gün ölüm...

Sonra göç başladı.

Evlerini barklarını arkalarında bırakıp gittiler Silvan'dan.

O eski hayat kalmadı Hasan Abi...”

60 bin olan nüfus 20 bine iner.

900'ü resmen kabul edilen toplam 2 bin civarında faili meçhul cinayet işlenir Silvan'da.

Anlatıyor Abdülbaki:

“Yanı başımızdaki arkadaşımızı vururlar, sokağın üstündeki cenazesini alamazdık.

Korkardık.

Neden mi?

Biz de mimleniriz diye...

Bizi de öldürürler diye...

Kızlar, kadınlar alırdı sokaktan cenazeyi, hatta onlar yıkardı.

Öğretmen olan amcam Kemal Güçer de 1992'nin yazında Şehitlik Mahallesi'nde faili meçhule kurban gitti.

Hiç unutmam, yine 1992 yılıydı.

Eyüp Adıyaman ve Muhterem Demir. İkisi de bölgedeki Kürt siyasetinin içindeydiler.

İkisini de, bu Azizoğlu Caddesi'nde aynı gün öğleye doğru, gündüz gözüyle vurdular. Yolun ortasında kanlar içinde yatıyordu ikisi de.

Ve kimse gidip cenazeleri yerden almaya cesaret edememişti.

Ben de aynı akıbete uğrarım korkusu yani...

Sonra bir at arabası geldi.

Üstüne alelacele atıp götürdüler iki cenazeyi de..."

Ve ekliyor:

"Bütün bu acılardır dağın yolunu açan."

Gülsüma Ana 58 yaşında.

Zaza, Silvan doğumlu.

Annesi de Silvan'da doğmuş.

Duvar ustası olan babası, Lice'nin Peçar'ından.

14 yaşında istemişler Gülsüma Ana'yı.

Şöyle anlatıyor:

"Silvan'ın köyünden geliyorlardı.

Köylüydüler.

Ama insan olsunlar da...

Beni 16 yaşında evlendirdiler.

Çeyiz olarak çok altın getirmişlerdi.

Ben de cahildim.

Okumam yazmam yoktu.

O zamanlar, 'Günahtır, kızı okula göndermeyin' derlerdi. Kur'an okuyarak öğrendim biraz..."

Sokağın bir kenarında, ağzı çepeçevre simsiyah olmuş bir tandurun başında duruyor.

Burada nasıl hamur yoğurduğunu, ekmek pişirdiğini ve Delila'nın kendisine nasıl yardımcı olduğunu hatırlıyor Gülsüma Ana:

“Çok iyi bir çocuktuktu.

Değişik bir çocuktuktu.

Allahım sen Delila’yı erkek doğurtsaydın derdim.

Hasta, yoksul insanların yanına giderdi. Fukaranın yanına koşar, onların kucagina otururdu.

İnsan bir çocuktuktu Delila.

Okula giderken bir gün bile harçlık istemedi.

Ben tandura, ekmek pişirmeye gidince, hemen şu gördüğün çatıya çıkar, çalı çırpı toplar, getirip tanduru yakardı.

Bazen ekmek hamurunu o yoğururdu.

Tandurun bu tarafına hamuru, buraya da suyunu koyar, başlardı bi heyecan yağurmaya. Hâlâ içim yanar o halleri gözümün önüne geldikçe...

Çok okurdu Delila.

Kimse kimseye hakaret etmesin isterdi.

Her şeyi söyler, içinde bırakmazdı.

Ama sesini de yükseltmezdi.

Din dersi de aldı.

Kur’an’ı çok okurdu.”

Hayatında acı hiç peşini bırakmamış Gülsüma Ana’nın, öyle diyor.

Büyük oğlu Abdülkadir batıya, Milas’a gitmiş hayatını kazanmaya.

Orada İzmirli bir Kürt kızıyla evlenmiş.

Bir kız çocukları olmuş.

Sonra ayrılmışlar.

Delal adını koydukları kızını, Silvan’a annesinin yanına, Gülsüma Ana’ya göndermiş.

Delal şimdi 22 yaşında, nişanlı.

Milas’ta ülkücülerle çıkan bir kavgada kalbine saplanan bir bıçakla yaşama veda eden babası Abdülkadir’i hiç görmemiş... Annesini de hiç tanımamış Delal...

Gülsüma Ana’nın oğlu Abdülbaki:

“Ailede cenazeleri getirmek hep bana düştü. Amcamı faili meçhulden alıp ben geldim. Abim Abdülkadir’i Milas’tan alıp ben geldim. Delila kardeşimi de alıp gelen ben oldum.”

Bayram sabahı yer sofrasında kahvaltı ediyoruz.

Delal, Gülsüma Ana’nın torunu, bir ara bana bakıp diyor ki:

“Hasan Abi, sen Hrant Dink’e benziyorsun.”

Delila'nın kardeşleriyle duvar dibinde incik boncuk oynadığı sokaktan geçiyoruz.

Bahçe içinde tek katlı metruk bir evin önünde duruyor Gülsüma Ana. Silvan'a yukarıdan bakan yıkıntı halinde bir ev.

On bir yıl yaşamışlar burada.

“Bu evin mutfağında, banyosunda bağıra bağıra şarkı söylerdi Delila” dedikten sonra, kederli bir sesle:

“Dağa da bu evden gitti Şenay kızım...”

Biz Kürtler ezilmişiz!

Delila'dan aylar sonra İhsan da şehit oldu Beytüşşebap'ta, Kato Dağı'nda... Cenazesini görmemişiz. Bu yüzden olacak, ablam umudunu kesmedi, o hâlâ oğlunun yaşadığına inanır.

“Delila'yla biz kardeş çocuğuyuz, Gülsüma Ana, benim halam” diye anlatmaya başladı:

“Bana Emoş derler.

Asıl adım Ümeyye.

Arapça bir isimdir.

Beş yaş küçüğümdür Delila.

Çocukluğundan beri sevdalıydı bu davaya. Kürtlerin baskı altında yaşadıklarına, zulme uğradıklarına inanırdı.

Komşudan kaçak hatla *Med TV* çekmişlerdi eve. Delila hiç kaçırmaz, seyrederdi. Başkan Apo 1999'da yakalandığında yemedi içmedi. 28 gün sadece suyla yaşadı.”

Dinliyorum Emoş'u:

“Benim kardeşim Mehmet lisedeyken tutuklanmıştı. İtirafçı varmış, Mehmet sınıfta örgütten bahsediyordu demiş. Dokuz ay yattı içeride.

Bir keresinde Delila'yı da götürmüştük cezaevine.

Hiç unutmam.

Mehmet'e birden bağırmıştı Delila:

‘Yaşamak direnmektir!’

Mehmet de ona aynen karşılık vermişti, ‘Yaşamak direnmektir’ diye. Gülsüma Ana da korkmuş, azarlamıştı küçük kızını, şimdi seni de tutuklayacaklar demişti.”

Emoş'un kardeşi Mehmet'in hikâyesi acıklıydı. Yine Emoş'tan dinledim:

“Delila'yla Mehmet kardeş gibi büyümüşlerdi.

Dokuz ay yattı, tahliye oldu Mehmet.

18-19 yaşındaydı.

Bıyıkları daha yeni terlemişti.

Bir dükkân açtı kendine.

Bir gün evimizi polis bastı.

Ertesi gün Mehmet kayboldu ortalıktan.

Birkaç gün sonra da bir kâğıt parçası geldi Mehmet'ten, 'Artık beni aramayın, soran herkese de, İstanbul'a çalışmaya gitti deyin' yazılı bir not. Böyle dağa çıktı Mehmet.

2005 yılında, Bismil'de şehit düştü.

Şimdi bir kız kardeşim de Ankara'da Sincan Cezaevi'nde yatıyor."

Ramazan Bayramının ikinci günü.

Gülsüma Ana'nın çocukları Abdülbaki, Şirwan, babası gibi aşçı olan Şener, torunu Delal ve İstanbul Bağcılar'dan gelip Şener'e varmış, aslen Silvanlı olan gelini Gülistan'la hep birlikte büyük bir aile olarak yaşadıkları Mescit Mahallesi, Azizoğlu Caddesi'ndeki apartmanın ikinci katındaki dairede sabah vakti.

Misafir odasında açılmış yatağımdan gün doğarken kalktım.

Gülsüma Ana namazını kılıyor.

Duvarı, Delila'nın gerilla fotoğrafı, kucağında keleş, namlunun ucunda kırmızı bir karanfil. Bir de dayıoğlunun hapisten gönderdiği bir resim, altında Kürtçe 'Biji Azadi' yazıyor:

Yaşasın Özgürlük!

Gülsüma Ana sabah namazını bitiriyor, hem bana hem kendine kahve yapıyor.

Yerde, minderlerin üstünde oturuyoruz karşılıklı.

Günün ilk sigarasını keyifle tütürürken, televizyon ekranını takipte tutuyor. Kürtlerin Türkiye dışından yayın yapan *nmc* isimli müzik kanalına bakıyor, Delila'sı bayram sabahı çıkabilir diye. Bu arada bana ablasının oğlu İhsan Tekeş'in hikâyesini anlatıyor:

"Biz üç kardeşiz. Ablam Remziye'nin üç çocuğu vardı.

Sadece biri erkek, İhsan.

Biz Kürtlerde erkek çocuk önemlidir. Hele bir tane olursa, üstüne titreriz. Okul okusun, ille de bişey olsun isteriz.

Doktor olsun.

Hâkim olsun.

Kaymakam olsun.

Remziye Ablam da hep oğlunun okumasını istedi.

Önce Kazım Karabekir İlkokulu'na gitti İhsan.

Sevmedi okulu.

Ortaokulu zorla okudu.

İki yıl ara verdi.

Sonra ablam İhsan'ı ite kaka liseye gönderdi. Lisede başarılı oldu, bitirdi.

Diyarbakır'a üniversite için dershanelere gönderdiler. Sabahlara kadar çalıştı İhsan.

Ankara'da önce Hacettepe'yi kazandı, sonra ODTÜ'ye geçti, İsmail Beşikçi'nin bölümüne..."

Abla oğlu İhsan'daki değişimi şöyle anlatıyor Gülsüma Ana:

"Burada Silvan'dayken, Kürtçe değil hep Türkçe kasetler çalardı. İbrahim Tatlıses, Müslüm Gürses, Orhan Gencebay...

Geldi Ankara'dan.

Baktık Kürtçe kasetler çalıyor.

Değişmiş bizim İhsan...

Artık Kürtleri savunuyor.

İkinci defa geldi Ankara'dan.

Baktık, Kürtleri daha fazla savunuyor.

Delila'nın 10-12 yaş büyüğü.

Ona Ankara'dan bir kaset getirmiş:

Ciwan Haco.

Çalıyor, kendisi de beraber söylüyor İhsan. Ben anlamıyorum Ciwan Haco'yu..."

"Bana 'Xaltıkamin Teyzecim' derdi İhsan" diye devam ediyor, "Sordum İhsan'ıma, sana ne haller olmuş böyle diye..."

İhsan cevaben der ki:

"Biz Kürtler ezilmişiz!"

Sonra eylemlere karışmış.

1989-1990'ların başı. Gülsüma Ana anlatıyor:

"İhsan bana 'Niye kitap okumazsınız' diye sorardı. Bir seferinde bir kitap getirdi, adı *Zulüm*. 500 sayfa koca bir kitap. Okuyun da anlatın bana ne anladığınızı dedi benim çocuklara. Bir gün ablamın kocası dedi ki 'Hadi Ankara'ya gidelim.'

Ablam diretti, 'Gitmem' dedi.

'Napacam Ankara'da?'

'İhsan okula gider, sen de camiye...'

Ben kiminle konuşacağım?'

Ablamın kocası Tekel'den emekli maaşını alır, tek kuruşuna dokunmadan Ankara'ya İhsan'a gönderirdi. Dükkânları vardı, onun kiralarıyla geçinirlerdi. Aşırı dindardı İhsan'ın babası, bir gün vefat etti."

Bu arada bir kızı seviyor İhsan. Annesi uçuyor sevinçten. İhsan okulunu bitirecek, evlenecek, çoluk çocuğa karışacak... İhsan bir gün Ankara'dan Silvan'a gelir. Delila'yı alıp teyzesinin evine götürür.

Delila daha dokuz-on yaşında.

1992-93 yılları, Silvan'da faili meçhul devri. Silah sesleri hiç eksik olmaz. Dama çıkarlar İhsan'la.

Delila'dan bir şarkı söylemesini ister. Delila söyler ve "Sen beni sanatçı yapacaksın" diye takılır İhsan'a...

O da "Senin sesin bende olsa" derken, yine silah sesleri gelir Mescit Mahallesi'nin sokaklarından...

İhsan Tekeş Ankara'da eylemlere karışır, polisten dayak yer, her tarafa asılan fotoğraflarıyla aranmaya başlar, yani deşifre olur.

Ve bir gün mesaj gelir İhsan'dan:

"Üç dört ay beni aramayın. Ben Körfez'e, İzmit'e gidiyorum."

1993 yılının ortalarıdır. İhsan 24-25 yaşındadır.

Gülsüma Ana'nın oğlu Abdülbaki bir gün ailenin banka hesabındaki bütün parayı, Alman marklarını çekip Ankara'ya, İhsan'ın İş Bankası'ndaki hesabına gönderir.

Bir daha tam on yıl boyunca haber alamazlar İhsan'dan. "Allah bilir, kemikleri nereden ortaya çıkacak" derler.

2003 yılıdır.

Kapı komşularından biri der ki:

"İhsan yaşıyor, dağdadır."

"İnanmadık" diye anlatıyor Gülsüma Ana:

"Bir gazeteci kız dağa röportaja gidiyor, Delila'yı görüyor. 'Teyzen oğlu İhsan nerededir' diye sorunca, Delila da, 'Sağdır İhsan, dağdadır' diyor.

O gazeteci kız şimdi hâlâ *Kürdistan TV*'de çalışıyor.

Ablamla hemen o gazeteci kızı görmeye Diyarbakır'a gitmiştik. İhsan'ın yaşadığını öğrenince, çarşıda sevinçten göbek atmıştık."

Gülsüma Ana'nın gözleri doluyor.

Yüzünü benden kaçırıyor:

"2007'de, Delila'dan 25-26 gün sonra İhsan da şehit oldu Beytüşşebap'ta, Kato Dağı'ndaki bir çatışmada. Cenazesini görmemişiz. Bu yüzden olacak, sevgili ablam hâlâ umudunu kesmedi, oğlunun yaşadığına inanıyor."

Böyle böyle çıktılar dağa!

Delila'yla çocukken Şivan Perwer'in şarkılarıyla büyüdük. Yasaklı olduğu dönemdi Şivan'ın. O zamanlar çocuk yaştayken, okullarda, resmî dairelerde yasaktı Kürtçe konuşmak. Hele polislerin yakınında Kürtçe hiç konuşulmazdı.

Gülsüma Ana, “Abim Selim Çoban, şoförlük yapar” diyor bana tanıştırırken.

Bayram günü sohbet ediyoruz, hem Gülsüma Ana'nın hem Delila'nın doğduğu evde.

Selim Çoban anlatıyor:

“Önce büyük oğlum Mehmet çıktı dağa, bir buçuk ay sonra da Delila.

Delila 1982'de bu evde doğmuştu.

Oğlum Mehmet Çoban'ın kod adı Sadun Ahmet'ti.

2005'te 29 yaşındaydı.

Bismil merkezinde şehit düştü.”

Mehmet'in kardeşi Murat karşımda oturuyor. “Delila'yla aynı yıl doğduk, yaşasa 31 yaşında olacaktı” diye söze giriyor:

“Delila'yla çocukken bu evde Şivan'ın (Perwer) şarkılarıyla büyüdük.

Altı üstü otururduk.

Biz alt katta, üstte Delilalar.

Şivan'ın yasaklı olduğu dönemdi.

Biz o zamanlar çocuk yaştayken, okullarda, resmî dairelerde yasaktı Kürtçe konuşmak. Hele polislerin yakınında Kürtçe hiç konuşulmazdı.

Newroz zamanı ateşin etrafında Delila'yla halay çeker, Kürtçe şarkılar söylerdik.

Delila'nın sesi güzeldi.

Çok güzel söylerdi.

13-14 yaşlarındaydık.

Eskiden babaların yanında durulmaz, şarkı falan söylenmezdi. Bir gün Delila bağıra çağıra şarkı söylerken, baktı babam geliyor, hemen kaçtı saklandı.

1992, 1993, 1994 yılları. Faili meçhul cinayetler dönemi...

Nusaybin, Batman, Diyarbakır'la birlikte Silvan da pilot bölge seçilmişti faili meçhuller için."

Gayet sakin devam ediyor:

"Bizim ailede ilk dağa çıkan, büyük halamın oğlu Serdar Çele'ydi. ODTÜ'de okurken çıktı dağa.

Başta Delila olmak üzere hepimiz çok etkilendik.

Ama dağ konusunda bizi en çok faili meçhullerle yaşanan acılar etkiledi.

Bir de Apo'nun 1999'da yakalanması..."

Murat, Delila'nın 3 Ocak 1982'de doğduğu odayı bana gösteriyor:

"Duvarda renkli fotoğrafı olan abim Mehmet Çoban, 28 Eylül 2005'te Bismil'de şehit olan...

Önce Mehmet çıktı dağa.

Bir buçuk ay sonra da Delila.

Mehmet'in çıkışı çok büyük tesir yarattı Delila'nın üstünde.

Hep duvarlara yumruk attı, 'Biz beraber çıkacaktık dağa, bensiz nasıl çıkar dağa' diye bağırdı durdu.

Dayı diye hitap ederdi Mehmet'e."

Gülsüma Ana:

"Delila bir ara karate öğrenmişti. Bilekleri sarılı gelirdi eve. Duvarları yumruklayarak çalıştığından bilekleri hep sarılı olurdu. Mace-ra filmlerini izler, Çinlilerin vurdulu kırdılı karate filmlerini televizyonda hiç kaçırmazdı."

Murat:

"Bir erkek kadar kuvvetliydi.

Benimle de karate yapardı.

Amcamın oğlu Faysal Kaderci.

Kod adı Amed Hazro'ydu.

Erzurum'da askerliğini yaparken silahıyla birlikte dağa çıktı.

Bingöl Genç'te, 2008 yılı 28 Ağustos günü şehit düştü. 1 Eylül'de cenazesini getirip gömdük Silvan'da."

Mehmet'in annesi söze giriyor:

"Acılar binlerce genci çekti dağlara, çekmeye de devam ediyor. Bitsin bu acılar artık!

Dokuz çocuk var.

Biri Mehmet, şehit düştü.

Mehtap kızım, siyasiden hapis yatıyor Ankara’da, Sincan Cezaevi’nde.

Mustafa, diğer oğlum, o da polise mukavemetten hapiste. Bir oğlan askerde.

İki kızım evli.

Bir kız okuyor, bir kız esnaf...

Biri de Diyarbakır, Karapınar Belediyesi’nde müteahhit elemanı.”

“Televizyona bak abi” diyor Murat, “Gever’de (Hakkâri’nin Yüksekova’sı) dün gece Kürdi-Der’in (Kürt Dilini Geliştirme Derneği) Rojava (Suriye Kürdistanı) için destek yürüyüşünü veriyor.

Kalabalığı, coşkuyu görüyor musun abi? 1990’ların başından, faili meçhullerden nerelere geldik? Acılar büyüttü bizi abi, acılar...”

Durmadan anlatıyorlar.

Dinliyorum, içim acıyarak, düşünerek.

Mustafa Kurt:

“Benim kızımın adı da Şenay’dı.

Delila’yla birlikte okudular Silvan’da.

Dağa çıkınca Şenay nasıl Delila kod adını aldıysa, bizim Şenay’ın kod adı da Neval Baver oldu.

Birlikte çıktılar dağa.

Ben şimdi 51 yaşındayım.

Dağa çıktığında 17 yaşındaydı Şenay.

Lise mezunuydu Delila gibi.

Dağa çıkan, dağa çıkacağını binde bir söyler ailesine. Bana belli ediyordu gideceğini. Hiçbir çocuğumun partiyle ilişkilerine ambargo koymadım.

Milli Eğitim’de hizmetliydim. Bir müdür vardı, ‘Şenay, ne mutlu sana, bak babanla birlikte yürüyorsun’ derdi.

Bizim çocuklar okula gittiklerinde, bakardık, subay çocuğu, hâkim çocuğu daha yüksek not alır, bizim çocukların notlarıysa kırılırdı. Hem gözümle görmüşüm bu gerçeği hem kulağımla duymuşum. Ama bizim çocuklarımız zamanla kendi haklarını savunmayı öğrendiler.”

Bana doğru eğiliyor:

“Dağın yolu işte böyle açıldı, baskılarla açıldı. Hakkını savundu diye içeri atılıyordu, tutuklanıyordu, baskı görüyordu çünkü...”

Devam ediyor:

“Delila ara sıra bana uğradı.

Karınca bile incitmezdi.

Tiyatro severdi.

İnançlıydı.

Başörtülüydü, kapalıydı.

Bir gün kızım Şenay da benden izin istedi. ‘Baba, ben sana bir şey söyleyeyim, ben başımı kapatmak istiyorum’ dedi.

Ben de ‘Peki’ deyince, benden şalper, başörtüsü parası istedi, ‘Tamam’ dedim.

Şenay benim evimin direğiymiş.”

Tekrar ediyor:

“Sekiz çocuk babasıydım ama o benim evimin direğiymiş. Fakat ne yazık ki ömrü kısaydı. Şenay’ın abisi de, Mehmet Emin Kurt, kod adı Bawer Velat.

1993’te çıktı dağa.

1998’de Dicle, Dersim’de şehadete erişti.

Bir gün Halk Kütüphanesi’nden çıktım.

Baktım JİTEM arabası...

Sivil polisler...

Hayra alamet değil.

Silvan Lisesi’nin yanında saklanmış bekliyorlar. Mesai bitti, yolunu değiştirip gittim.

Her an kaçırılma...

Her an ölüm tehlikesi...

Evde Şenay dedi ki:

‘Sivil polisler beni sorguya çektiler. ‘Senin abin gerilla, gel bizimle çalış’ dedi birisi. Yüzüne tükürdüm onun.’

Sabah ben de çıktım, doğruca liseye gittim. Müdür yardımcısı ‘Sorguya mani olamadık’ dedi, ‘Alıp sorguya çektiler Şenay’ı...’

İşte böyleydi, böyle böyle çıktılar dağa...”

Noktasıyla virgüleriyle, biteviye devam ediyor anlatmaya:

“Kızım Şenay, Delila hep birlikte Nâzım Hikmet’in ‘Karlı Kayın Ormanı’nı söylerlerdi. ‘Ben Senden Uzağım’ isimli çok güzel bir şarkıyı Kürtçe söylerlerdi.

Hatıralar böyle Hasan Bey...

Bu kadar acıya tahammül edebilmek her zaman kolay değil.

Allah’tan inançlı insanlarız.

Cenabı Allah bize irade ihsan etmiş. Ve bizim için halkın özgür-

lg önemlidir. Ŗu anda dağdakiler de, hapistekiler de benim ocuklarımıdır. Onların aileleri de benim ailemdir.

Hepimiz büyük bir aileyiz.

Eğer barış sağlanırsa, hiçbir ırkın arasında ayırım tanımayız.

İnsanların ölmesini istemiyorum.

Bu toprak hepimize yeter.

Bizler kardeşiz.

Sınırları bölmeyi istemiyoruz.

Gelsinler İstanbul'dan, İzmir'den, Mezopotamya'nın gzelli­lerini, Kürdistan dağlarının gzelli­lerini görsünler, yaşasınlar.

'Yeter artık' diyoruz."

Ŗu sözlerle noktalıyor konuşmasını:

"Ben yatağıma yatınca, Ŗenay'ın hayali gözümün önüne geliyor. Ciğerim yanıyor."

Lise bitti, dağa gitti Delila!

*Kürtçe rüya görüyorduk.
Hayallerimiz Kürtçeydi.
Evimizde, aramızda Kürtçe konuşuyorduk.
Ama Kürtçe inkâr ediliyordu.*

“Delila’nın halasının oğluyum” diye başlıyor anlatmaya:

“Adım Şergo Fidan.
1979 doğumluyum.
Esnaflık yapıyorum.
Delila’nın çocukluk arkadaşıyım.
Endüstri Meslek Lisesi’nde birlikte okuduk.
Hepimiz Kürdüz.
Kürtçe rüya görüyorduk.
Hayallerimiz Kürtçeydi.
Evimizde, aramızda Kürtçe konuşuyorduk.
Ama Kürtçe inkâr ediliyordu.

Altı yaşında okula başlarken hiç Türkçe bilmiyordum. Okulda kendimizi yabancı hissetmeye başlamıştık. Türkçe bize yabancı dil gibi geliyordu. Türkçe bilmediğimiz için de öğretmenler tarafından aşağılanıyorduk.”

Devam ediyor:

“Türkçe bilmediğimiz için neden aşağılanıyorduk öğretmenler tarafından? Soru işaretleri uyanıyordu kafamızda. Bu zulüm neden-di? Delila’yla akrabaydık, aynı mahallede oturuyor, aynı okulda okuyorduk.

Delila’nın Kürtçe müziğe merakı çoktu.

O daha sekiz-dokuz yaşındayken, 1980’lerin sonunda düğünlerimizde bile Kürtçe şarkılar söylemek yasaktı.

Sarı kırmızı yeşil renklerimiz de yasaktı.

İnançlı insanlardık.

Bu zulüm, yani dilimizi yasaklamak, kimliğimizi inkâr etmek dinimizde de yoktu.

Biz Türkçeyi hiç inkâr etmedik ama kendi dilimizi de unutmadık.
Biz Delila’yla böyle büyüdük.”

Şunları ekliyor:

“Delila vicdanlı bir insandı.

Samimiydi.

Değerlerine sahip çıkardı.

Zulme gelmez, karşı koyardı.

Lise bitti, dağa gitti Delila!

Derslerinde de başarılıydı.

Erkek gibi kuvvetliydi.

Hayat doluydu.

Müzikle iç içeydi. Bizim evde saz vardı, çalmayı severdi.

1994 Haziran ayında, öğretmen olan dayım, Delila’nın da amcası Kemal Güçer faili meçhule kurban gitti.

12 yaşında olan Delila’yla benim kafamda, ‘Kemal Güçer Türk olsa öldürülür müydü?’ diye bir soru uyandı. O zaman daha lise birdeydik.”

Yineliyor o cümleyi:

“Lise bitti dağa gitti Delila.

1999 yılıydı, Apo yakalanmıştı.”

Şirwan, Gülsüma Ana’nın kızı.

Delila’nın bir yaş büyüğü, karşımdaki sedire oturdu, başladı anlatmaya:

“Okula gittiği zamanlardı.

1997, 1998 yılları.

15-16 yaşındaydı.

Bir gün okuldan kalın bir kitapla geldi eve:

Dörtlerin Gecesi.

12 Eylül’ün Diyarbakır Askerî Cezaevi’nde işkenceleri protesto ederek kendilerini yakan dört arkadaşı anlatan kitap. Çok güzel bir kitaptır.

Bu kitaptan etkilendi Delila. Bazen okuldan gelir, ‘Ben niye kendi dilimle konuşamıyorum okulda, niye yabancı dille konuşuyorum’ diye dertlenirdi.”

Gülsüma Ana:

“Bana bunları söylemezdi Delila, anasıyım diye herhal... Delila çocukken, faili meçhul cinayetlerden geçilmezdi Silvan’da. Bak şu sokakta, Azizoğlu Caddesi’nde dört kişinin öldürüldüğünü gördü daha çocukken.”

Şirwan:

“Komşumuz bir din adamı vardı. Seyda derdik ona, hocaydı. Delila ona iğne yapar, tansiyonunu ölçerdi. Bir gün iğne yeri ağrımış Hoca’nın, kızmış. Bunun üzerine Delila da anında bir şarkı düzmüş Hoca için: ‘Xeyda ji min xeyidîye, rû sar û pir cemidîye!’ Hoca benlen küsmüş anlamına gelen bir şarkı...”

Şirwan anlatıyor:

“Kendimizi neden ezdiriyoruz böyle?

Devamlı bu soruyu sorardı Delila. Ezilen bir halk olmayacak Kürt halkı derdi.

15 yaşında, lise ikideydi.

‘Biz birşeyler yapmazsak, kabul anlamına gelir, ben kabul etmeyeceğim’ derdi.

Ben çekirgeden çok korkardım. Bir akşam girmiş evin içine. Yakaladı çekirgeyi, attı sırtımdan içeri. O kahkahayı atarken, ben çığlık çığlığa...

Biz kardeşten çok, iki arkadaşlık.

Delila dağa gitmeden öncesi, annemin sol tarafına hafif bir felç indi. Her gün onu banyoya götürür, saçlarını tarar, ona şarkılar söylerdi.

Benim hayalim, canım kardeşimi son bir kez görmektir.

Hiç olmazsa şehit olduktan sonra...

Ne ölüsünü görebildim ne dirisini.”

Dört arkadaşlık lisede, birlikte çıktık dağa

Üç kadın, bir erkek. Bindik taksiye, çıktık dağ yoluna.
Saat öğleden sonra beş, altı gibiydi.
28 Mayıs 1999, bir perşembe günü...
Zerya Meya sustu.

Zerya Meya.

Delila'nın okul arkadaşı.

Şöyle başladı söze:

“Dört arkadaşlık.

Üç kadın, bir erkek.

Dördümüz birlikte çıktık dağa.

1999 yılıydı.

Silvan'da üniversite sınavlarına hazırlanıyorduk.”

Zerya Meya'yı saatlerce dinledim.

Dedi ki:

“Silvan'daki ilk dershaneydi üniversiteye hazırlık için.

Delila'yla ben aynı sınıftaydık.

Bir de Neval arkadaş vardı.

Hafta sonları giderdik dershaneye. Ama hafta içinde de etüt dersi yapardık.

15-16 arkadaşlık.

Çoğunluk bilinçli ve örgütlü...

HADEP dönemiymi.

Şikâyet gelmiş hakkımızda, ‘Bunlar örgütlenme içinde’ diye...

Faşist kafalı bir müdür vardı.

Bizim etüt çalışmalarını yasaklamak istedi ama Kaymakam yeşil ışık yaktı yine...

Özgür Halk okuyorduk.

Geçmişte yaşadıklarımızı, acılarımızı, zorluklarımızı paylaşıyorduk birbirimizle.

Kadınların okuması, okula gitmesi çok daha zordu bizde. Kendi aramızda özellikle bu konu üstünde duruyorduk.

1998'in sonları olmalı.

16 yaşındaydık.

Delila, etüt aralarında özellikle Ciwan Haco'dan şarkılar söylerdi.

Delila kapalıydı.

Dışarıda başörtüsü takardı.

Neval de tesettürlüydü, ailesi çok dindardı.

Birbiriyle tartışan, sohbet eden üç arkadaşlık.

Gençler arasında gerçek bir örgütlenme nasıl yapılabilirdi?

Yurtseverlik bilinci nasıl olmalıydı?

Bazı tarihler vardır, hiç aklımızdan çıkmaz:

9 Ekim 1998.

Bu tarihte öğrendik Apo'nun, Önderlik'in Suriye'den ayrıldığını.

15 Şubat 1999.

Başbakan Ecevit'in açıklamalarından öğrendik ki tutuklanmış Önderlik.

Önce inanmadık.

İnanmak istemedik.

Yas havası vardı içimizde.

Kürt gençleri olarak ne yapabiliirdik?

Bireysel anlamda arayışlar başladı.

Dağa çıkış konusunu birbirimizle paylaşmıyorduk ama kafalarımızın içinde ne olduğunun farkındaydık hepimiz.

Delila ile, Neval ile ailecek tanıştığımız için birbirimizin evinde kalabiliyorduk.

Sonunda dört arkadaş, 1999'un Mart ayında dağa çıkmak için karar aldık.

Bu arada aynı ay yerel seçimler vardı. Silvan'da partinin, HA-DEP'in sandık görevlisi olduk.

Mitinglerde görev alıyorduk.

Oktay diye bir polis vardı, Özel Harekât. Bizi takibe almıştı.

Hizbullah etkisi vardı Silvan'da.

Çok muhafazakâr bir muhitti.

Üniversite sınavına katılacaktık, 1999'un Nisan ayında. Sorular çalındı, sınav iptal edilince Diyarbakır'dan geri döndük.

Önderlik için kendini feda etmek...

Ama nasıl? Apo'nun yakalanmasından itibaren bu soru kafamızın içini oymaya başladı.

Heval (arkadaş, yoldaş) Delila, beni dağ için fazla kibar görüyordu.

Fazla ay ve sigara içtiğim için galiba. Ben dağa çıkana kadar Silvan dışında bir köy bile görmemiştim.

Kafamda bir dağ ütopyası vardı, o kadar.

Delila'yla Neval'in pratik anlamda hazırlıkları yok değildi. Delila bana, 'Sen gelme' deyip duruyordu.

Biz üç kadın arkadaştık.

Bir kadın arkadaş daha vardı. Bir de HADEP'te görevli olan erkek arkadaş, bizden yaşça büyük olan.

İki gün öncesinden dağa çıkışın günü ve saatini kararlaştırdık. Ben Neval'le birlikte gelecektim. Akşam Neval aradı, Delila'yı o alacakmış.

Sabah erken kalktım.

Bir süre önce beyin kanaması geçirmiş olan annem, telefonumdan, giyinişimden fark etti bir şeyler olduğunu. Dersaneye gideceğimi söyleyince, yüzüme baktı ve dedi ki:

'Yok, sen dersaneye gitmiyorsun.'

Anlamıştı annem...

Ben bir başka arkadaşımı almaya gittim.

Ailesi onu saklamış.

Beni de vazgeçirmeye çalıştılar.

Saat sabahın yedi buçuk, sekizi...

Partiye gittik.

Partidekilerin haberi yok, tabii.

Delila, Neval, ben ve o erkek arkadaş Necdet bir başka eve geçtik.

Sayımız on olacaktı.

Gelmediler.

Bu arada ailelerimiz bizi aramaya başladı.

Arkadaş geldi, 'Haydi biz çıkalım' dedi.

Üç kadın, bir erkek. Bindik taksiye, çıktık dağ yoluna.

Saat ğleden sonra beş, altı gibiydi.

28 Mayıs 1999, bir perşembe günü..."

Zerya Meya sustu.

Apo'nun esaretidir, dağa çıkışları hızlandıran...

Delila, evden çıkmadan dedi ki: “Anneme iyi bak!” Akşama doğru öğrendik ki dağa çıkmışlar. “Üzülme ana” dedim, “O yolunu seçti, dağa gitti.”

Gülsüma Ana başladı anlatmaya:

“1999 senesiydi.

Bir kış günü haber geldi ki Apo yakalanmış. Eylem yapılacakmış Silvan’da. Baktım Delila yok.

Gaz almaya gitmiş.

Bunu öğrenince, ‘Ben kendimi öldüreceğim!’ dedim.”

Şirwan, Delila’nın bir yaş büyük ablası:

“Apo yakalandığında annem farkında değildi, Delila’nın yemek falan yemediğinin, sadece suyla yaşadığının.

Ben biliyordum.

Delila’yla birlikte açlık grevine girmiştik.

O daha uzun süre devam ettirdi.

Uyumazdı, yatağına girmezdi.

Açlık grevini sonradan söyledim anneme. Delila’yı karşısına aldı, vazgeçirmeye çalıştı.”

“Apo’nun esareti” diye devam etti Şirwan:

“Apo’nun esareti dağa çıkışları hızlandırdı. Delila, Apo için ‘Ne kadar akıllı bir insan’ diyordu.

Dağa çıkmadan bir gece önce, ‘Gel birlikte uyuyalım’ dedi, ‘Koyun koyuna yatalım’ dedi.

Ben istemedim.

Ertesi gün sabah erken kalktık.

Eteğinin altına kot pantolon giymişti.

Aramızda şöyle bir konuşma geçti:

‘Neden böyle giyindin Şenay?’

‘Böyle daha rahat ediyorum, daha rahat atıyorum adımlarımı.’

‘Benden habersiz bir şeyler yapmayasın.’

‘Hayır, deneme sınavına gidiyorum.’

Abdülbaki abimin gazeteci yeleşini istedi benden.

Evden çıkmadan bana dedi ki:

‘Anneme iyi bak!’

Kapı çalındı, arkadaşı Şenay Kurt, ‘Biz sınava gidiyoruz’ dedi.

Gidiş o gidiş! Akşama doğru öğrendik ki dağa çıkmışlar.

Anneme dedim ki:

‘Üzülme ana, o yolunu seçti, dağa gitti.’”

Anlatıyor Şirwan:

“Sonradan gördüm, bana yazılı bir not bırakmış:

‘Ben savaşıma gidiyorum. Sen evde annemize bakacaksın!’

Kızmıştım Delila’ya.

Çünkü dağa birlikte çıkacaktık.

Hiç unutmuyorum.

Burada Sere Gulane derler. Silvan’a özgüdür.

Her 14 Mayıs’ta pikniğe gider herkes dağlık bir yerlere. Deli-

la’nın dağa çıkmasından birkaç gün önceydi.

Dağ tepe birlikte dolaştık.

Bağıra çağıra şarkı söylemişti.

Hiç unutmuyorum.

Demişti ki:

‘Ne de güzel bu Kürdistan dağları, işte ben bu dağlara aitim.’

Kollarını önümüzde açılan kocaman boşluğa doğru açarak söy-

lemişti bunu...”

Gülsüma Ana dalıyor konuşurken:

“Hiçbir ana, evladının dağa gitmesini istemez ama...

Okulda çalışkan bir kızdı Delila. Bu kız okuyacak derdim hep...

O da bana dağa çıkacağını söylemezdi.

Ama bazen mutfakta birlikte yemek pişirirken, ‘Gönül gitmek

ister savaşa’ şarkısını söylerdi hüzünlü bir sesle. Anlardım, gözlerim

dolardı.

Ama ses etmezdim.

Büyük oğlum Abdülkadir Milas’tan arar, ‘Delila’yı okutun’ der-

di. Çok severdi kardeşini.

Dağa çıktığını söylemedik ona.

Canım oğlum Abdülkadir, Delila’nın dağa çıkışından dört ay

sonra, 1999 eylül ayında, bir ülkücü tarafından Milas’ta kalbinden bı-

çaklanarak öldürüldü.”

Gülsüma Ana sustu.

Yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı.

Tabutuna bir çivi daha çaktın!

*Her sabah ‘Türküm, doğruyum...’
Okumadık mı, sustuk mu, al sana tokat!
İstiklâl Marşı da öyle. ‘Kahraman Türk ırkına...’
Sustun mu, tokat.*

Zerya Meya anlatıyor:

“Üç kadın, bir erkek...

Taksiden bir köyde indik.

Buğdaylar yeni sararmıştı.

1999’un Mayıs sonuydu.

Yürüdük yürüdük, sonra bekledik.

Gerilla geldi, üç erkek...

Tanıştık.

Gerillayla ilk defa karşılaşıyordum.

Daha önce şehit düşmüş iki kadın gerillanın, Delila’yla Neval’in isimleri bizim iki Şenay’ın kod adları oldu. Necdet de Hamza kod adını aldı. ”

Zerya, Silvan’daki okul anılarına dönüyor:

“İlkokula başladığımda, sırf Kürtçe konuşuyorum diye kaç tokat yemiştım öğretmenden. İlkokul dörtte dindar bir öğretmenimiz vardı.

1991, 1992 yılları.

Dağlarda büyük operasyonlar yapılıyordu.

Öğretmen sorardı sınıfta:

‘Dün kaç terörist öldürüldü?’

Yanıtını bizlere söyletirdi.

Bu konudaki gazete haberlerini ‘teröristler’ diye özellikle bize okuturdu.

‘Bu teröristler kötü insanlardır’ deyip dururdu. Halbuki o tarihlerde bizim komşumuzun oğlu, bir abimiz dağdaydı.

Daha 10-11 yaşındaydık.

Bir anlam veremiyorduk olan bitene. Çelişkiler içindeydik.

Dilimi konuşamıyorum.

Her sabah ‘Türküm, doğruyum...’

Okumadık mı, sustuk mu, al sana tokat!

İstiklâl Marşı da öyle.

‘Kahraman Türk ırkına...’

Sustun mu, tokat.

Annemle evde hangi dili konuşacağım?

Kürtçe? Türkçe?

Silvan’da faili meçhuller başlamıştı.

Hizbullah dönemi...

Din adı altında örgütlendiler. Bizim sokakta beş, altı erkek çocuk faaldi. Silvan’da yayıldılar iyice.

‘Kızlar pantolon değil etek giysin!’

‘Kızlar başını kapatsın!’

Sürekli tehditler...

Hiç unutmam, hâlâ dehşetle hatırlarım.

Bir gün öğle vakti feryat sesleri geldi.

Semra arkadaş, üç kişi tarafından balyozla başı ezilerek öldürülmüştü.

Örtünmeyi reddetmişti çünkü.

Hissettiğimiz öfkeyi, nefreti bugün bile içimde hissederim.

Ben de Semra gibiydim.

Örtünmeyi reddetmişim.

Ailem korku içindeydi.

Din örtüsü altında faili meçhul cinayetler işlenmeye başlamıştı.

Okulumuzun yolu üstünde bir cami vardı. Ortaokula giderken bize taş atardı camideki bazı çocuklar, başımız açık ve pantolon giyiyoruz diye. Günde üç dört kişi ölürdü.

Erkek hocalarımızla bile konuşmamızı yasaklamak istiyorlardı. Erkek öğretmenler bizden kaçır olmuşlardı.

Diyelim, okula eşarpsız gelmişim.

Tahtaya kalkarken, arkadan bir ses:

‘Tabutuna bir çivi daha çaktın!’

Çetebaşı sorardı:

‘Neden eşarp takmadın?’

Devam ederdi:

‘Sana her şeyi yaparız.

Kezzap atarız yüzüne...

Falçata çalarız yüzüne...’

Ortaokul sonlarıydı, Silvan’da okuldan aldı ailem beni, Diyar-

bakır'a gönderdi. Hafta sonları Silvan'a, ailemin yanına gelirdim.

Vedat Aydın'ın, Musa Anter'in faili meçhul cinayete kurban gittikleri karanlık bir dönem...

Lise yıllarımız başlamıştı.

Bir yerden bir çıkış yapmak zorunda hissediyorduk kendimizi.

Ayrıca Silvan başkaydı. Mahsum Korkmaz'dan gelen devrimci bir geleneği vardı Silvan'ın...

Önder'in, Apo'nun yakalandığı gün hiç aklımdan çıkmaz.

Bir taşma yaşadık.

Ya tutuklanacağız, işkence göreceğiz.

Ya da onurumuzla dağda yaşama yolunu seçeceğiz.

Dağın yolu genişledi o tarihlerde...

Duygusal değil, bilinçli tercih yapıldı dağ için. Ne olursa olsun dağa gideceğiz dedik.

Coşkuyla, büyük bir moralle yaptık bu tercihi 1999'da, Önder Apo yakalandıktan hemen sonra...

Dağa çıkmadan önce bir kaset doldurmuştuk. Sohbet ederken, Delila şarkı söylerken, Ciwan Haco'dan..."

Zerya Meya'yı dinlemeye devam ediyorum:

"Hava kararmak üzereydi.

Üç kadın, bir erkek, biz dördümüz üç gerillayla birlikte yola koyulduk dağlara doğru...

Benim spor ayakkabım vardı, altı kalındı. Delila'nınki öyle değildi.

Ailelerimizin dikkatini çekmemek için öyle giyinmiştik. Delila gibi benim sırtımda da gazeteci yeleği vardı.

Yürüyoruz.

Karanlık bastıkça, düşe kalka yürümeye başladık. Arada bir kapaklanıp yere düşünce halimize gülüyor, çocuklar gibi birbirimize takılıyorduk.

Bir gerilla uyarmıştı:

'Arkadaşlar ses çıkarmayın, gürültü yapmayın, pusu olabilir!'

Epeyce yürüdük.

Gün aydınlanıncaya kadar yürüdük.

Karanlıkta yürürken 'Bizim bastığımız yere basın' diye bizi uyarıyorlardı.

Sonra gün doğmaya başladı.

Çok romantikti.

Neval'in paltosunu altımıza serdik, güneşin doğuşunu seyrettik.
Çok güzeldi.

Yine uyarı geldi:

'Ses çıkarmayın, en tehlikeli yerdeyiz, sessiz konuşun.'

Güneş batana kadar oradan ayrılmadık.

Domates, salatalık, peynir, kola...

Arkadaşlar köyden getirmişlerdi.

Dumansız bir ateş yaktılar.

Dalların kabuklarını soyup öyle tutuşturuyorlardı ateşi...

Külün içinde ekmek pişirmişlerdi.

Çay içtik.

Kapkara bir çaydanlıkları vardı.

Sapına bir dal geçirip iki ucundan tutuyorlar ve ateşin üstünde
beş dakika bekletiyorlardı çaydanlığı...

Biz misafir gibiydik.

Plastik bardaklara çayı doldurdular.

Toz şeker var ama kaşık yok.

Şeker nasıl konacak?

Ağaçtan bir yaprak koparıp uzattı.

Nasıl karıştırılacak?

Ağaçtan ince bir dal koparıp uzattı.

Ve sordu:

'Siz nereye geldiğinizi sanıyorsunuz ki?..'

Bir an baktık birbirimizle...

Dördümüze de haki renkli birer kefiye verdiler.

Ayakkabılarınız kötü dediler, Mekap verdiler. Ayağımıza göre
fazla büyüktü Mekap'lar, o yüzden üç dört tane de çorap verdiler.

Ayrıca gömlek verdiler. Çünkü bizim gömleklerimiz biraz 'si-
vil'di dağlar için...

Tuvalet meselesi zordu, karanlıkta ve dağda...

Güneş batınca tekrar yola koyulduk.

Yürü yürü yürü!

Tam iki gece yürüdük.

Üçüncü gece dağda bir kampa, 'nokta'ya geldik. Ve orada kadın
gerillaları görünce, kendimizi daha güçlü hissettik.

Kimseyi tanımıyoruz.

Ben dağa çıkmadan önce bir köy bile görmemişim.

Aç susuz olduğumuz için çıkmamıştık dağa. Yani ‘aldatıldığımız’ için katılmadık. Hepimiz kendi yaşadıklarımızla, kendi acılarımızla girdik bu harekete, dağa böyle çıktık.

Hepimiz zorluklar içinde mücadeleyi öğrendik, doğayla mücadeleyi öğrendik.

Acılarıyla, sevinçleriyle öğrendik.

Her birimizin zamanla bir romanı oluştu.

İç dünyalarımızda her birimizin kendi hikâyesi yazıldı.

Hapisteyken gardiyanlar sorardı:

‘Siz ne okumuşsunuz, bütün bunları nereden biliyorsunuz?’

Siyaset bizim yaşam tarzımızdır.

PKK, ‘Alın elinize silahı, gidin ölün, öldürün!’ demedi bize.

Bu bir başkaldırıydı.

Bir isyandı.

29. İsyân!

Ülkesini ellerinden alarak yaşatmak istediler Kürtleri...

Kürtlerin varlığını gördüğü halde, Kürtleri diliyle, kültürüyle, her şeyle inkâr eden bir devlet vardı.

Bugün de var.

Kimliğinde Kürt yazmıyordu Kürtlerin...

Bugün de yazmıyor.

40 bin, 50 bin Kürt öldürüldü, gerilla öldürüldü.

Artık Kürtler, eski Kürtler değil!

PKK’dır Kürtleri bilinçlendiren, onları kimliğinin bilincine vardırان.

Onun için diyorum ki:

Sen inkâr edilsen de, varsın artık!

Bu devlet hâlâ ‘Kandırıldılar, bilinçsizdiler!’ propagandasını yapabiliyor.

Ama bu o kadar gülünç ki!

Kandırılan gençler hiç olmadı kısacası...

Devlet, bizi bize karşı da hep kışkırtmaya çalıştı. Kürdü Kürdün katili yapmaya çalıştı.

Ama başaramadı, yapamadı.

İşte biz gençler olarak, Neval olarak, Delila olarak böyle bir dava için çıktık dağa, katıldık harekete...”

Susuyor Zerya Meya...

Delila'nın 'Gerillam' isimli Dağ Günlüğünde Che Guevara!

Anlatıyor: "Aile olarak Delila arşivi yapmıştık. Dağda tuttuğu defterleri de vardı. Terörle Mücadele evimize yaptığı baskınların birinde alıp götürdü her şeyi..."

"Delila'nın defterleri!"

Bu söz, bayram sabahı yer sofrasında kahvaltı ederken kulağıma çalınıyor.

Soruyorum:

"Günlükleri mi var Delila'nın?"

Abdülbaki:

"Aile olarak Delila arşivi yapmıştık. Dağda tuttuğu defterleri de vardı. Terörle Mücadele, evimize yaptığı baskınların birinde alıp götürdü her şeyi... Hatta hard disk de söktüler."

Şirwan:

"Birkaç defteri kurtarabilmiştik, sakladık. Ama şimdi de bulamıyoruz, çünkü nereye sakladığımızı hatırlayamıyoruz."

Gülsüma Ana:

"Ablamla konuştum, diyor ki, kanepenin altına bak, elektrik süpürgesinin içine bak."

Haber ertesi günü, Gülsüma Ana'yla Mescit Mahallesi'nde, hatıraların peşi sıra dolaşırken geliyor:

Delila'nın defterleri bulunmuş!

Gülsüma Ana'nın ablası, bir de ben bakayım demiş ve kanepenin altında bulmuş defterleri...

Hemen eve dönülüyor.

Yer minderlerine çepeçevre oturduktan sonra Delila'nın defterleri elden ele dolaşmaya başlıyor.

Üçünü dağda tutmuş Delila, el yazısıyla.

İkisi de Silvan'daki lise yıllarına ait.

Göz ucuyla Gülsüma Ana'yı izliyorum.

"Hiç kimse bana bunları okumadı" diye dertleniyor.

"Bakın bakın, benim güzel kızım kır çiçekleri koymuş, kır çiçekleri yapıştırmış sayfaların arasına" derken hıçkırmaya başlıyor Gülsüma Ana.

Bu arada defter elinden kayıyor.

Kurumuş kır çiçekleri sayfaların arasından yere dökülüyor.

Kuru çiçekleri yerden toplayıp tekrar sayfaların arasına koyuyorum, Gülsüma Ana'yı teselli etmeye çalışırken...

Ana'nın gözyaşlarıyla birlikte eve sessizlik ve hüznün dalgası yayılıyor.

Delila'nın kardeşleri Abdülbaki, Şirwan, Şener, gelin Gülistan, torun Delal hepimiz bir anda suskunlaşıyoruz.

Herkes öylece önüne bakıyor.

Defterlerden biri, gri kumaş kaplı. Kapağında yine bezden kalem yeri var, bir de tükenmez kalem sokulmuş içine. Sayfaları kareli olan ciltli bir defter.

Kapak arkasına üç tane kurumuş papatya yapıştırmış Delila. Kendi el yazısıyla da adını koymuş günlüğünün:

“Gerillam.”

En üstte bir Che Guevara fotoğrafı, kızıl yıldızlı beresiyle puro içerken...

İkinci fotoğraf PKK bayrağının önünde çekilmiş, altında Şehit Neval yazıyor; Silvan'dan birlikte dağa çıktıkları okul arkadaşı.

Üçüncü fotoğraf, mahzun yüzü, kalın kaşlı, adı Zilan Ark olan çok genç bir kızın fotoğrafı.

Delila, bu fotoğraflar ve bu kır çiçekleriyle ilgili olarak günlüğünün 13 Ocak 2006 tarihli sayfasına bazı notlar düşmüş.

Sana yazamamanın duygu yoğunluğuyla başlarken, Neval yoldaşın hüznün bahçeleri diye söylediği şarkıyı dinliyorum.

Bunun yanında, sanatçı gerillayı, Che Guevara'nın bir resmini, Neval'ımın resmini ve yaşam sanatçım Zilan Ark'ın resmini, en güzel dağlarımda yetişen çiçekleri yapıştırdım.

Olur mu resimsiz bir defter?

Yani renksizlik olur mu be gerillam!

İçim dolu, acıyla, sevinçle, kararlarla, değişimlerle, gelişmelerle, korkularla, cesurluklarla...

Yılmaz Güney'den "Selam Hey!"

Bir yıl sonra dağa çıkacak olan Delila, 16 yaşındayken günlüküne, "1972-73 Selimiye cezaevinde Yılmaz GÜNEY'in yazdığı şiir" diye bir şiirini not düşer.

Delila, 'Gerillam' adını verdiği 'dağ günlükleri'nden birini, 16 Ocak 2004 ile 16 Nisan 2005 arasında tutmuş.

İkinci defterde ilk tarih 24 Ekim 2005, son tarih 19 Mart 2007.

Üçüncü defter ise 18 Ocak 2007 ile 18 Mart 2007 tarihleri arasındaki notlarını taşıyor.

İki defteri daha var Delila'nın.

Bunlar 1997 ve 1998 yıllarına ve lise dönemine ait.

Çok dolu değil ikisi de.

Sayfaların arasında, arkadaşlarının kendisi için düştüğü kısa notlar, bazı şiirler yer alıyor.

1997 tarihli, mavi ciltli ajandanın ön sayfasında kendine ait Türkçe ve İngilizce yerleri el yazısıyla doldurmuş:

Şenay Güçer.

Mescit Mah. Surüstü sok. No: 26.

Tel: 711 59 26.

Ajandanın başında imzalı ilk not, Delila'nın sınıf öğretmeni Lokman Atmaca'nın.

13 Haziran 1997 Cuma günü, Delila'nın dağa çıkışından iki yıl önce 15 yaşındaki öğrencisi için yazmış.

Benden çok süslü ve güzel sözler bekleme çünkü beceremem.

45 kişilik sınıfta insani yön olarak mükemmelsin, derslerinde başarılısın ve yardımseversin.

Teşekkür ederim.

Beni etkileyen en önemli özelliğin sosyal ve insancıl olman. Keşke herkes senin gibi olabilseydi.

Düşüncelerin güneş gibi.

Dilerim, bu güneş asla tutulmaz ve sürekli parlar. Tıpkı yüzündeki gülücükler gibi.

Arzu ve dileklerin dilediğin an gerçekleşsin. Ömrün toplumsal iyi-

*liklerle dolu olsun ve kazanan iyilik, dostluk ve insanlık olsun.
Teşekkür ederim, insan olduğun için.
Teşekkür ederim hayata tebessümle baktığın için.
Teşekkür ederim öğrencim olduğun için.*

*Sınıf öğretmenin
Lokman ATMACA*

1997 yılına ait bu ajandanın sayfaları genellikle boş. Daha çok, “Üç yıllık arkadaşlıktan sonra artık ayrılıyoruz” diye başlayan, sınıf arkadaşlarının kısa yazıları yer alıyor.

Delila’nın günlüğünde, 20 Haziran 1997 tarihli sayfasında ise bir alıntı var.

ESKİ BİR TAPINAK YAZITI

Gürültü patırtının ortasında sükûnetle dolaş; sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma.

Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe, herkesle dost olmaya çalış.

Sana bir kötülük yapıldığında, verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun.

Bağışla ve unut.

Ama kimseye teslim olma.

İçten ol.

Telaşsız, kısa ve açık seçik konuş.

Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil olduklarında bile dinle onları.

Aşka burun kıvrma sakın.

Onu küçümsersen, sen de benzinsiz kalır ve küçülürsün. O yoğun ‘sevgi’ çöl ortasındaki bir bahçe gibidir.

O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma sakın.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et.

Bu dünyada bırakacağın en büyük miras onur ve dürüstlüktür.

Delila, lise yıllarına ait tek tük notlarını bir 1998 ajandasına yazmış.

‘Hamidabad Ajanda’ isimli bordo ciltli günlüğün sayfaları bomboş.

İlk altı, yedi sayfasına bazı şiirler yazmış. Bunlardan biri, Yılmaz Güney’in ‘Selam Hey!’ isimli şiiri.

Bir yıl sonra dağa çıkacak olan Delila, 16 yaşındayken günlüğüne, “1972-73 Selimiye cezaevinde Yılmaz GÜNEY’in yazdığı şiir” diye not düşmüş.

SELAM HEY!

*Halkımızın yanında mısın
Zalimlere karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Halkımıza Selam Hey!*

*Sömürünün farkında mısın
Sömürüye karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Kurtuluşa Selam Hey!*

*Baskıların altında mısın
Baskılara karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Özgürlüğe Selam Hey!*

*İşçi-köylü halk iktidarı
Mutlaka kurulacak
Ölüm bize düğün bayram
Devrimlere Selam Hey!*

Delila’nın günlüğünde bir şiir de ‘Adiloş Bebem’ adını taşıyor.

Delila şiiri bu adla ve imzasız olarak defterine aktarmış ama dizeleri, Ahmed Arif’in ‘Diyarbakir Kalesinden Notlar ve Adiloş Bebenin Ninnisi’ adlı şiirinden almış. Ajandasının ilk gününe, 1 Ocak 1998 tarihli sayfasına not etmiş.

Diyarbakir kalesi

Açar kan kırmızı yediverenler
ve kar yağar bir yandan
Savrulur Karacadağ savrulur Zozan
Bak bıyığım buz tuttu üşüyorum da
Zemheri de uzadıkça uzadı
Seni baharmışsın gibi düşünüyorum
Seni Diyarbekir gibi
Nelere nelere baskın gelmez ki
Seni düşünmenin tadı
(...)
Bebeğim neremde saklayayım seni
Hoş gelir sefa gelir
Ahmed Arif'in yeğeni
Doğdun
Üç gün aç tuttuk
Üç gün meme vermedik sana
Adiloş bebem
Hasta düşmeyesin diye
Töremiz böyle diye.

‘Geri çekilme’ psikolojik açıdan ağırdı!

Kendi kendimize soruyorduk: Pes mi ettik? Çekilirken her taş, her ağaca dokunuyorduk. Hüzünle dokunuyorduk. “Eskiler gitsin” diyorduk, “Biz daha yeniyiz.”

Zerya Meya’yı dinliyorum bıraktığı yerden, 1999’un Mayıs ayı sonunda dağa çıktıkları o günlerden itibaren.

“Şervanlar, yani dağa yeni çıkan savaşçılar...

Delila, Neval, ben, iki haftalık ilk dönemde birlikte olduk.

Kürt tarihi okuduk.

Siyasi ve askerî eğitim gördük.

Yaşamsal olarak neyi bilmek gerektiği konusunda bilgilendik.

Yanışlarımız oldu, dersler çıkardık ama güldük aynı zamanda.

Karanlıkta nöbet tutmak...

Gece karanlığındaki hayvan sesleri...

Her sabah, daha gün doğmadan saat dört buçukta yataktan kalkmak...

Bir ay sürdü bu dönem.

Bizim Silvan’dan kadınlar olarak dağa çıkıp katılmamız ses getirdi bütün Amed eyaletinde. Bu arada bizi dağa teslim eden arkadaş, ailelerimize ve arkadaşlara bizim için ‘iyidirler’ mesajı gönderdi.

Bizim de bir mesajımız vardı onlara.

‘Eğer ailelerimiz duygusal yaklaşırsanız da, kandırıldılar gibi açıklamalar yaparlarsa, onları reddederiz’ dedik.

Kuzey (Kuzey Kürdistan, yani Türkiye sınırlarının içi. Güney, Irak; Doğu, İran; Batı da Suriye Kürdistanı oluyor-HC) fazla hareketli bir yer. Her an operasyonla karşılaşmak mümkün.

Bu yüzden bir gün içinde bazen iki nokta değiştirmek zorunda kalırdık.

Her birimiz bir ‘manga’nın üyesiydik.

Delila’yla alanlarda birbirimizi gördüğümüz oluyordu.

Delila dağda yürürken bile koşar giderdi. Büyük bir heyecanla bütün patikalardan taş toprak demeden hızlı hızlı yol alırdı.

Sanki hep özgürlüğe koşardı Delila!

Dili hep şiirseldi.

Sesine engel tanımazdı.

Gözlemleri çok güçlüydü.

Dağa çıkarken sigara ve çay içmiyordu. İkisine de dağda, Güney'de başladı.

Biz 1999'un Mayıs ayı sonlarında çıktık dağa. 2 Ağustos'da Önder Apo'nun açıklamasıyla sınır ötesine geri çekilme süreci başladı.

Delila şanslıydı.

Onun grubu sona kaldı.

Ekim sonrası çekilmeye başladılar.

Ama kışa kalıp zorlandılar.

Geri çekilme psikolojik açıdan ağır oldu.

Hep 'Nereye gidiyoruz?' sorusu...

Aramızda tartışmalı bir konuydu geri çekilmek.

Kimilerimiz, 'Gitmeyeceğiz kalacağız' derken, kimileri de 'Dağlarda savaşağız' diyordu.

Sürekli talimat geliyordu telsizler üzerinden. Kendi kendimize soruyorduk:

'Pes mi ettik?'

Çekilirken her taşa, her ağaca dokunuyorduk.

Hüzünle dokunuyorduk.

'Eskiler gitsin' diyorduk.

'Biz daha yeniyiz' diyorduk.

Ayrıca savunmasız çıktık yola.

Düşmanın pusularına düştük.

Günde 17, 18 saat yürüdüğümüz oldu.

Baskınlarda, pusularda şehit düştü arkadaşlarımız...

Üç ayda gidebildik Güney'e.

Delila'yla yedi sekiz ay sonra Güney'de bir noktada (PKK kam-pı-HC) bir araya geldik.

Morali, coşkusu yerindeydi.

Bu arada Neval'in de yaşadığını, Silvan'dan çıkarken giydiği gazeteci yeğinden anladım.

Bir noktada üst baş değişiyorduk.

Bir kenara bırakılmış o yeğeli görünce, sevinç çığlığı attım, demek Neval yaşıyor diye. Delila'yla o ilk kucaklaşmamızı hiç unutmam."

Zerya Meya sustu.

Dağdan, Delila'dan mektup gelmez onca yıl!

Her şeyi içime gömüyordum, acımı da. Delila yanımdan girdince ağlıyordum. Şehit düştükten sonra da öyleydim. Yalnız kaldığım zaman odaya girip bağıra bağıra ağlardım.

Delila, dağa 1999 yılı Mayıs ayı sonunda çıkar. Günlük tutmaya dağda devam eder. Delila 16 Nisan 2005'te, genellikle 'Merhaba Gerillam' diye hitap ettiği günlüğüne kısa bir not düşmüş.

Merhaba Gerillam!

Sabahın rüzgârlı ve güneşli havasında ailemi görmek için asayişe geldik.

Evet, ailem gelmiş.

Onlar çok gidip geliyorlar.

Ama babamın gelmesini çok istiyorum.

Heyecan yok.

Ama güzel bir duygudayım.

Annem ve teyzemin yanındayım.

Bir de abim gelmiş.

Teyzemle abimi altı yıldan sonra görüyorum.

Eğitime yetişmem için çok az zamanım var. Yine de uzun bir süre.

Eğitimin başlangıcını kaçırmamam lazım.

Neyse devam ederim.

Gülsüma Ana'nın dağa, Delila'nın yanına varması hiç de kolay olmamış. Bir kere 2000'de, bir de 2005'te gitmiş.

Bayram günü yer sofrasında çaylarımızı yudumluyoruz.

Gülsüma Ana bir yandan sigarasını keyifle tütürüyor, öte yandan dinletmesini bilerek tüm renkleriyle anlatıyor, Şenay'ını dağda nasıl özlemle kucakladığını.

Ona belli etmeden nasıl ağladığını dinliyorum Gülsüma Ana'dan:

"O geceyi hiç unutmam, dağdaki, Kandil'deki ilk gecemizi.

Anneler Günü'ne rastlamıştı.

Ablamın oğlu da dağdaydı, o da gelmişti.

Kandil'den önce bir sefer de Mahmur'a gitmiştim.

2000 yılıydı.

Bir gün Silvan'da, evimizde telefon çaldı.

Karşı taraftaki adımı söyledi.

Dedi ki:

'Ben Delila'nın yanından gelmişem...' Önce sandım ki polistir.

Ana yüreğim çarpıyor ama...

Polis de olsa, gelsin dedim.

Çocuklara da 'Dikkatli olun' dedim.

Artık o gece hiç uyumadım, yatmadık. Gün doğdu.

Telefondaki adamın söylediği yere, Noter'in önüne vardım.

Geldi yanıma.

'Gel seni evime götürüyüm' dedim.

Geldi eve.

Delila'nın fotoğrafını çıkardı.

Belki devletten gelmiştir dedim yine içimden. Sonra Delila'nın elyazısını çıkardı, gösterdi.

Bu sefer inandık.

Bir sevindik, bir sevindik.

Delila'nın dağa çıkışından bir buçuk yıl geçmişti.

Dedi ki:

'Delila Mahmur'dadır. Gözüne bir şey olmuş.'

Mahmur'a nasıl giderim?

Önce Diyarbakır'a vardım, pasaport çıkarttım.

Silopi'ye gittim, tanış bir yerdi.

Taksiyle Habur sınır kapısından geçip Duhok'a gittik.

2000 yılı daha.

Musul, Saddam'ın elinde.

Erbil'e geçemiyoruz Mahmur'a gidebilmek için. Tek başımayım.

Tekrar Silopi'ye döndüm.

Türk devleti bana dedi ki:

'Bugün çıktın, bugün geldin! Bu nasıl iştir?'

Tansiyonum çıktı, hem korkudan hem yorgunluktan.

Kadın olunca her şeyden korkarsın.

En başta namustan...

Vize alamadım, döndüm Silvan'a.

İki üç ay sonra tekrar Zaho'ya telefon.

Kalktık, Zaho'ya gittik.

Sahte Arap kimliğıyle, arşıfla Musul'un köylerinden, Sad-
dam'ın karakollarından geçtik.

Sahte ana baba isimlerini ezberlemem öyle kolay olmadı.

Sonunda Musul'a geldik.

Formalite icabı Arap doktorlara göründük.

Ama yanımdaki diğerkadın, 'ana adı, baba adı' deyince tekledi.

Bizi tutukladılar.

'Siz Türksünüz, nerede pasaportlarınız' diye sordular.

Sonra bir yolunu buldum, Mahmur'a gittim.

Delila'yı, canım evladımı göreceğim.

İçimde bir duygu, dışımda bir başka duygu... İçimdeki duygu,

'Ben onu bir daha göremeyeceğim' diyordu.

Dışındaki duyguya gelince...

Allah'tan korktum.

Buradaki gerilla kızların da, gerilla erkeklerin de anaları var
diye düşündüm.

Önce onları kucakladım kocaman, sarıldım hepsine.

Şenay geldi.

Onu iki yanağından öptüm.

Diğerklerinin yanında sarılamadım.

Bir buçuk yıl sonra ilk defa görüyorum.

Misafirhaneye götürdüler.

Lahana sarması yapmışlar, güzel de...

Normal hayatta olsa ağlardım.

Ama her şeyi içime gömüyordum.

Acımı da.

Delila'ya belli etmek istemiyordum.

O yanımdan gidince ağlıyordum.

Şehit düştükten sonra da öyleydim.

Kendi başıma, yalnız kaldığım zaman odaya girip bağıra bağıra
ağlardım.

İçimi boşaltır dönerdim.

Mahmur'da o gece, misafirhanede yattım.

Delila benim yatağımda yatmak istemedi.

Hiç unutmam.

Bir başka kız vardı.

Babası Ağrılı bir Kürt.

Bir Rus kadınla evlenmiş.
Sonra kızını dağa getirmiş, Apo'ya teslim etmiş.
Ağrılı Kürdün kızı sara hastalığına tutulmuş.
Geldi yanıma, dedi ki:
'Ben yatayım senin yatağında...'
Delila'ya ne götürdüysem, hepsini dağıttı.
Saralı kız da montu aldı.
Kızım la altı gece kaldım Mahmur'da.
Hep toplu halde oturduk.
Hiç başbaşa kalamadık kızım la...
Bir seferinde Delila bana, "Delal'i bana buraya gönder" dedi.
Delal, torunum olan.
Babası, büyük oğlum Abdülkadir'i Milas'ta 1999 yılında ülkü-
cüler öldürmüştü. 'Gönderemem Delal'i, o bana hediye dir' dedim.
Ağladı Delila.
Ben de ağladım.
Bir daha demedi.
Dokuz yıl dağda kaldı Delila.
Bir kere telefon etti bana.
Babası ölmüştü.
Dayısının oğlu da şehit düşmüştü.
Onca yıl hiç mektup gelmedi Delila'dan..."
Sustu Gülsüma Ana.
2005 yılında Kandil'e bir kez daha gider Delila'yı görmeye.
Bu defa yalnız değildir.
Ablası, oğlu Abdülbaki ve bir de dağdaki kardeşini görmeye ge-
len bir erkek vardır yanında.
Yer sofrasında, minderlerin üstünde çaylarımızı içiyoruz.
Şirwan:
"Kaçak çay içiyoruz, Seylan çayı. Ama kaçak olduğu için biz
buna 'Kürt çayı' diyoruz."
Gülsüma Ana anlatmayı seviyor, içini döküyor:
"PÇDK kampına gidiyoruz.
2005 yılı.
Dört kişiyiz aynı arabada.
Bir bey var, onun kardeşi de 13-14 yıldır kayıpmış, dağdaymış.
Onu aramaya geliyor bizimle.

Arabamız dağa tırmanamıyor.
Yol çamur deryası.
Uzaktan bir ışık gördük.
Köpek havlamaları...
Bir köpek geldi yanımıza.
Karanlığa doğru avazımız çıktığı kadar bağırarak.
İki gerilla çıktı karanlığın içinden.
Ablam kavga etti gerillalarla.
Gerillaların içine girdik.
'Delila yok' dediler.
Kuzey'e geçmiş dediler.
Tabii, canımız sıkıldı.
Yemeği yedik, yattık.
Baraka şeklinde odalar yapılmış.
Uyku tulumu içinde uyuyoruz.
Biri, gece vakti beni dürtüyor:
'Heval, niye kalkmıyorsun nöbetine?'
Beni de gerilla sanmıştı karanlıkta.
Battaniyeden başımı kaldırınca şaşırıp gitti.
Ertesi gün Delila geldi.
Abisini görünce sarıldı ona, Abdülbaki ağladı.
2005'te benim dördüncü gidişimdi dağa.
Giderken çoban gördük, gerillaydı.
Çoban ama gerilla!
Ablamın oğlu da dağdaydı.
İhsan Tekeş, ODTÜ mezunu olan...
Ablam, tam 12 yıl sonra oğlunu dağda gördü.
Bir gün 'Konser var' demişler dağda.
Ablamın oğlu da varmış konser yerine.
Bakmış ki Delila.
Koşmuş Delila'nın yanına.
Birbirlerine sarılmışlar!
Biri demiş ki:
'Gerillada sarılma olmaz ki!'
Delila kızmış:
'Nasıl sarılmam, 13 yıldır görmemişim.'
Ablamın oğlu demiş ki:

‘Delila’dır bu, biraz delidir.’

Baktım, Delila hep Türkçe konuşuyor.

Dedim ki ona:

‘Sen herkesle Kürtçe konuşurdun. Şimdi burası Kandil, herkesle Türkçe konuşursun, nedir bu hal?’

‘Çünkü herkes Kürtçe bilmiyor’ oldu Delila’nın cevabı...”

Gülsüma Ana sustu.

Abdülbaki aldı sözü:

“Delila’nın silahı Rus malı Bixi idi. Uzun menzilli bir silah. Bir arkadaşı Delila’dan hep bu Bixi’yi isterdi, ‘Kuzey’e geçerken bunu bana vereceksin’ derdi.”

Bayram sabahı, Kürt kanallarından birindeki şarkının sözlerini Delila’nın kız kardeşi Şirwan çeviriyor Türkçeye.

Biz Kürdüz,

Eşitlik istiyoruz.

Biz Kürdüz,

Özgürlük istiyoruz.

Gülsüma Ana yerinde kıpırdanıyor.

Delila ekranda!

Bayram sabahı o şarkıyı, anasına arada bir mutfakta söylediği “Gönül gitmek ister savaşa” isimli şarkıyı okuyor.

Gülsüma Ana, bayram sabahı televizyonda şarkıyı dinleyince hüzünleniyor.

Kızı Şirwan anlatıyor:

“Delila Kuzey’e gitmeden önce, bu şarkısı klibe çekilmiş... Demiş ki, ‘Eğer şehit düşersem, bu şarkımı bir gün anneme dinletirsiniz.’ Şehadet sonrası gönderdiler klibi, annem de, hepimiz de dinledik.”

Gülsüma Ana bana dönüyor:

“İçimdeki dertler hiç bitmez ki oğul!”

Rüya zamanının çocukları...

*Haydi yakışıklı delikanlı var mısın?
Şu anda bu boş ama aslında dolu
ve bizi bekleyen, onunla sarmaş dolaş
olmamızı isteyen sahada dans etmeye?*

Delila'nın 2004 yılı Ocak ayı başında tutmaya başladığı günlüğünün ilk sayfasında "Avustralya'nın Aborjinleri" var.

*Aborjinler şöyle düşünür:
Avustralya bizim ülkemizdi.
Ülkemiz denizlerden dağlara kadar uzanırdı.
Açıp bakabildiğimiz kâğıt haritalarımız yoktu. Ama sınırlarımız
şarkı çizgileriyle belirlenmişti. Her şey müzik tarafından yerine
konur, yerinde tutulurdu.
Komşu kabile, komşu kabilenin şarkılarını bilirdi. Şarkısı söyle-
nen ağaçlar, akarsular, kayalar ve dağlar bile tanınırdı.
Atalarımız bu yeri bizim için rüya görerek yaptılar.
Burası saygınlığı olan mutluluk dolu bir yerdi.
Bizler toprak ananın koruyucusu olan kişilerdik.
Beyaz adam geldi.
Zincirler halinde diğerlerini de getirdi.
Onlar bizim şarkımızı öğrenemediler.
Ashında onlar bizim müziğimizle ve geleneklerimizle alay ettiler.
Ne yazık ki onların zihinleri, bizim rüya görmemize kapalıydı.
Oysa bizler, rüya zamanının çocukları idik.*

Delila, dağ günlüğünü son derece okunaklı, inci gibi elyazısıyla tutmuş ve tükenmez kalemle yazmış.

Sayfa kenarlarını çiçek ve yıldız motifleriyle süslerken, Kürtlerin milli renkleri olan 'sarı-kırmızı-yeşil'i de kullanmış.

Günlüğünde, 'Başkan Apo' imzasını taşıyan Öcalan alıntıları da epeyce sık...

*Tanrısal yalnızlık
Yalnızım
Yalnızlaştım
Ama korkmadım
Muhteşem yalnızlık dedim buna
O yitik ülkenin yalnızlığı
Kendini çoktan unutmuş
o halkın yalnızlığı
Ne güzel ülkem kadar yalnız
Ve halkım kadar kimsesizim*

Başkan Apo

Delila'nın günlüğünde, neredeyse slogan haline getirdiği iki cümlesi daha var:

"Yaşam güzel!"

"Yaşam her şeye rağmen güzel!"

Dağda ölümle koyun koyuna yaşayan bir gerilla olarak Delila, hayata olan bağlılığını sık sık tekrarlar günlüğünde.

Günlüğüyle baş başa kalıp onunla dertleşmeye başladığı zaman, ona her seferinde farklı hitap eder.

24 Ağustos 2004 tarihinde büyük harflerle, "YAKIŞIKLI DELİKANLI DOSTUM" diye başlamış not düşmeye.

Şu anda ruhun gıdasını almaktayım ruhuma.

Herhalde yaşamın en güzel bir mısrasıdır, melodisidir bu dağlarda.

Aslında dağların müziğidir söylenen mırıldanmalar.

Hele bir de tutkuysa, bir çılgınlıktır.

Haydi yakışıklı delikanlı var mısın?

Şu anda bu boş ama aslında dolu ve bizi bekleyen, onunla sarmaş dolaş olmamızı isteyen sahada dans etmeye?

Onunla bütünleşerek, elektro gitarın tonuyla 'valce' dansı yapalım.

Adeta doğayla sevişerek, savaşarak, onun ritmine uyalım.

Yüreğim kıpır.

Coşkulu çarpıyor kalbim.

Hayal ediyorum.

Gülüyorum.

Kahkahalar atıyorum.

Unutma, aslında hayalimin gerçekleşmesidir tüm bunlar.

Evet yakışıklı sevgilim,

Çok güzel değil mi 'sevgilim' sözü?

Bir deniz kadar derin, içinde her şeyi barındıran.

Gökkuşağı gibi.

Dansın rüzgârına kapılıp kuralına göre oynuyoruz.

Neyse devam ederiz.

Delila'nın günlüğündeki 24 Ağustos 2004 tarihli bu not, "Dem Baş... (Kolay gelsin) Gerilla kızının selamıdır bu" diye noktalılır.

Delila'nın dağ hayatında müzik hep vardır.

25 Ağustos 2004 tarihli sayfa nota şekilleriyle, 'mi mi fa sol sol' diye başlıyor.

O gün büyük harflerle, 'HEY GÜZELİM, DELALIM' diye sesleniyor günlüğüne.

Delal, Milas'ta bir ülkücü tarafından kalbinden bıçaklanarak öldürülen büyük ağabeyi Abdülkadir'in kızının adı; Delila, burada ona seslenmiş olabilir.

Gülsüma Ana'nın iki yaşından itibaren Silvan'daki evinde büyüttüğü Delal'ı çok sever Delila.

25 Ağustos 2004 notuna gelince...

Şebnem Ferah'tan bir şarkı dinliyorum.

Diyor ki:

'Bildiğin tek yol savaşmaksa, aklın yüreğin bir olmuyorsa...'

Beritan Arkadaşın yazdığı gerçeklik şiiri gibi:

'Savaş gülüm, sıkı savaş!'

Evet Şenay,

Çılgınca, o içindeki kötü hücreye aldırış etmeden, deli divanece savaş!

O zaman en güzel sen ve Biz olacağız.

İşte gerillanın keskin aklı.

Che Guevara gibi aktörlük yaşamı, sanatçı yaşamı, gerillacılıktır.

Bu benim, bu BENNNNNN...

İçini yarat!

Dem baş, asker selamı.

Delila, günlüğünün bu sayfasına Nâzım Hikmet'ten bir de şiir eklemiş:

*Bu bahçe, bu nemli toprak
bu yasemen kokusu
bu mehtaplı gece
parıldamakta devam edecek
ben basıp gidince de...*

Günlükte ara sıra İngilizce bir cümle dikkati çekiyor:

“Believe in yourself!”

‘Kendine güven’ anlamına gelen bu sözü, günlüğünün yaprakları arasında bazen altını çizerek, bazen üstünü boyayarak yazmış.

Adı ‘Sürkeş’, bir keçi.

Dağda, yeni bölük komutanı tanışma toplantısı yaparken, anlaşılan canı sıkılıyor Delila’nın.

Günlüğüyle oynuyor.

Şöyle yazıyor:

“O çok şirin bir keçi.

Küçük ama çok yaramaz bir keçi.

Aslında herkesin yüreğinde taht kuran küçük ve şirin bir keçi...

Hele yemek yiyişi, doğasını anlatıyor.

Çocuk gibi...

O yemek yediğinde ben coşkuyla onu izliyorum. Hep doğanda kal, bağımsız ol!”

Notunu, “Güzelim görüşürüz, bay” diye bitirir. Delila’nın arada bir kullandığı ‘bay’ın aslı İngilizce ‘hoşçakal’ anlamına gelen ‘bye’dır.

Neval kod adlı Şenay, Delila’nın Silvan’dan okul arkadaşıdır.

1999’da birlikte dağa çıkarlar.

Neval, 2004 Haziran ayında şehit olur.

Onun acısını hep yaşar Delila.

10 Eylül 2004’te, Are Boğazi’nda, ‘Dem Baş, Gerilla Selamı’ diyerek not düşer günlüğüne.

Şu an sabahın erken saatleri.

Ve müziğimiz eksik olmuyor ruhumuzda.

Şu üç gün çok sıkıldım.

Ama yine de ruhumdaki coşkuyu kaybetmiyorum.

Bazen olur hüznler, sıkılmalar.

Ama daimi değildir insan yüreğinde.

Bir kayalıkta oturuyorum.

Güneş ışıklarının yüzüme vurduğu yerde yazıyorum sana...

Tabii ki müziğin mırıldanmaları yüreğime bu coşkuyu verdi.

Neyse güzelim.

Dün hep Newal'i düşündüm.

Şu anda gözlerim dolu.

Ama ağlayamıyorum.

Ağlamak da istemem.

Her bir güzelliğin yaratımında bir bedelin verilmesi var.

Dün hep düşündüm.

Beraber okula gidişlerimizi, katılımımızı, şarkı söylemelerimizi, hatta içten birbirimize pek yanaşmak istemediğimizi, yani her şeyi düşündüm.

Akşama doğru arkadaşlarla çay içerken, rüzgârlı havaya rağmen şarkı söyledim, rüzgâra yüzüm dönük olarak.

Newal için şarkı yapmayı düşündüm.

Mırıldanmaya çalıştım.

Hatta hayal ediyordum, yapıp söylediğimde, duygu bileşimini herkes görsün ve etkilensin diye...

Coşkuluyum.

Hüzünlüyüm.

Zıt duygular...

Ama ikisi bir arada yaşıyorlar.

Zıtların birliği!

Delila'nın kafası dağda bazı zamanlar karışıktır.

Kendi kendisiyle kavgalıdır.

Kendine güveni yoktur.

Sinirlidir.

Delila, bu hallerini de not alır.

Günlüğüne, 22 Eylül 2004 tarihli sayfasında 'Merhaba sevgili dost' diye hitap etmiş.

Şu anda sana top sahasında yazıyorum.

Biraz gerginim.

Bugün kendi istemlerimi dayattım.

Tek başıma top sahasına gelip oynamak istedim.

Ama sanıyorum yanlışlık yaptım.

Arkadaşlarımla eleştirilerinden dolayı değil. Kendimden kaynaklanıyor olabilir.

Aslında kişiliğim bu ortama göre değil.

Ya da ben öyle sanıyorum.

Delila dürüst ol!

Şimdi bir kahkaha attım.

Güzel sevgili!

Unuttum ne yazacağımı.

Kendin ol.

Kafam karışık bugün...

Ama bunun olumlu yönleri de var.

En azından yazıyorum.

Dem baş...

Gerilla selamı.

Hey Tweety!

Dağda mutlu bir gün.

23 Eylül 2004

Delila, bu sayfaya çizgi film kahramanı sevimli kanarya Tweety'nin rengârenk resmini de çizmiş. Ve günlüğüne "Güzel sevgili" diye hitap etmek gelmiş içinden.

Çok şirin görünüyorsun.

Güzel sevgili!

Bugün Tweety ile konuşacağım.

Anlaştık mı? Tamam.

Tweety, şimdi özgün olarak eğitim görüyoruz.

Şu anda Zekiye arkadaş konuşuyor. PJAK'ın rolü üzerine.

Ben bugün eğitimde konuştum.

Sevinçliyim.

*Başkan APO'nun kadın için belirlemesi üzerine, yani Tanrıçalaşma, Melekleşme, Afroditleşme kavramları üzerine konuştum. Ashında çok önemli.
Evet Tweety, konuştum.
Anladığım gibi konuştum.
Çok mutluyum.
Yani ve yani her şeye rağmen...
Neyse devam et...*

*Dem baş, gerilla selamı,
23. 09. 2004*

*'Yaptığın kadar bil,
bildiğin kadar yap.'
Başkan APO.*

Ben ve müziğim!

Sesi nedeniyle Delila'yı Avrupa'ya göndermek ister örgüt. O da sürekli reddeder. Bir seferinde elindeki el bombasını gösterip, "Kendimle birlikte sizi de havaya uçururum" der.

Gerilla neden dağa çıkar?

Delila'nın günlükleri bu sorunun yanıtlarıyla dolu.

Ama Delila, 28 Eylül 2004 tarihli sayfasına "Sevgili selam" diye yazmaya başlarken daha farklı şeyler de söyler.

Biz gerillalar belki ülkeyi kurtarmak için geldik. Ama aslında bir-çoğumuz değişik nedenlerden kaynaklı geldik.

Bazılarımız bireysel arayışlarımızdan, bazıları ailenin baskısından, bazılarımız düşmanın baskısından vs. birçok nedenden dolayı geldik.

Yani anlaşılan, ülkeyi sevmek ya da kurtarmak için değil.

Yani bir bir bilinç olayı ile değil.

Belki şu an bir bilinç olayı var ama – bana göre – yine aynı.

Bir düşüncenin ilerleyişi olabilir. Ama anlamının ilerleyişi değil.

Dem baş, gerilla selamı.

28. 09. 2004

"Ben ve müziğim!"

Bu söz, Delila'nın dağda tuttuğu defterlerinde o kadar çok geçiyor ki.

Müziksiz yapamıyor.

Her an onunla yaşıyor.

Güzel sesi yüzünden Delila'yı Avrupa'ya göndermek istiyor örgüt, 'kültür işleri'nde çalışsın diye.

Delila her seferinde reddediyor.

"Benim meskenim dağlar" diyor.

"Beni Avrupa'ya değil, savaşmak için Kuzey'e gönderin" diyor inatla.

Hatta bir kez üzerine çok gelindiğinde, "Kendimi öldürürüm de gitmem Avrupa'ya!" diyor.

Elindeki el bombasını gösterip, “Bunu patlatır kendimle birlikte sizi de havaya uçururum” diye ekliyor.

2004’ün bir Ekim günü Delila, “Yüreğim merhaba” diye yazar günlüğüne.

22 yaşındaki Delila, o sonbahar gününde hayata son derece bağlıdır, iyimser bakar, umutla bakar yaşama.

Ben ve müziğim nöbet tutuyoruz.

Koma Rewşen’den dinlemekteyim.

Ve yine hayallerimin gerçekleşmesini düşünüyorum.

Her şeye rağmen.

Neyse güzelim.

Hayallerim hep insana olan coşkumdandır.

Müzikle yaşamın güzelliğini tadıyorum ruhumda...

O kadar mutluyum.

Bu benim işte...

Beritan arkadaşın günü için hayallerdeyim.

Kayalığa çıkıp grup halinde duyguların bileşimini yaratacağız.

Evet, görelim dedim ya.

Her şeye rağmen hayat güzeldir.

Ben de Beritan arkadaş gibi olmak istiyorum. Ben onun bir öğrencisi olacağım. Benim öğretmenim Beritan arkadaşdır.

İçim çok sade.

Güzelim yine görüşürüz.

Bay!

Canlı öğrenciyim...

Dem baş. Gerilla selamı,

02. 10. 2004,

Nöbet yeri, Leya Reş.

Delila, günlüğünün bir yerine Kazancakis’ten bir söz yazmış:

“İnsanlar uçurumun kenarına varmadan kanatlanamazlar!”

Günlüğün aynı sayfasında, boran isimli bir yaban kuşunu anlatır. Şahinin bile onu yakalayamadığını yazar, sonra da ekler:

“Asidir ha!”

Evcil kuşları yanına yaklaştırmayan, kafese kapatılırsa, yem yemeyen boran kuşu için son sözü şudur Delila'nın:

“Ya açlıktan ölür ya da kafesin demirine kendini vura vura ölür. Sesi çıkmaz artık.”

Günlüğünün bir yerinde ‘ihamet’ten söz eder Delila. 2004’ün ekim ayında tanık olduğu olaydan etkilenmiştir.

Bu iki gündür kış üslenme çalışmalarına başladık. Fakat üç gün önce bir ihamet olayı yaşandı.

Ben, Açelya ve Tolhildan arkadaşlar göreve gitmiştik.

Yorulmuştuk.

Buna rağmen yine de güzeldi.

Yolda Tara arkadaşı bağılı olarak gördüm.

Şaka olduğunu düşündüm.

Yalnız öyle bağılı, cihazın kopukluğunu tam görünce şaka olmadığını anladım.

Tara arkadaş, Roza ile Ferman’ın kaçtığını söyledi.

Bu isimler defterime layık değil.

Ama bir tecrübe ya da ders olayıdır.

Delila, kendi kendini eleştirmeyi ihmal etmez. Sık sık iç muhasebe yapar.

Bu satırlarının arasında dağıdaki yaşamdan çizgiler de eksik olmaz.

2004’ün bir sonbahar akşamı “Êvarbaş, yani ‘iyi akşamlar sevgili gerillam’” diye başlar yazmaya.

Şu anda arkadaşlar ateşin önünde.

Ben ise mangada oturup sana yazıyorum.

Sana özeleştirimi veriyorum.

Çünkü ihmal ettim.

Neyse...

Bir hafta oldu, pratik çalışmalar yürütüyoruz.

Sıkılıyorum bazen.

Ama iyi olmaya çalışıyorum.

Benim için kahkaha atar mısın?

Gülüm, aşkım, yüreğim, Gerillam;

Savaşım hep vardır.

Ama önemli olan onu doğru bir gerçeklikte kullanmaktır.

Bugün saçımı at kuyruğu yapmıştım, tabii her zamanki gibi. Yürürken saçımın dalgalanması beni bir çocuk gibi yapıyor.

Dün de fırıncıydım.

Mutfakta Şoreş arkadaşla çorba içtik.

İşte gerillanın bir parçası güzelim.

Öylesi yaşananlar beni keyiflendiriyor.

Dembaş.

Gerilla selamı.

10. 10. 2004.

Yeni kış noktamız, Xakurka.

Delila, aynı gün bir şiir not etmiş günlüğüne. İsim, imza eklememiş ama araştırınca bu dizeler Yaşar Kurt'un "Korku" adlı şarkısının sözleri olarak çıktı karşıma.

Korkuyorum Anne

Al beni içine

Alışamadım Anne

Al beni yine

Büyüdüm Anne

Evler büyüdü

Büyüdü pabuçlar

Yollar büyüdü

Orduya istiyorlar

Savaş çıkar diyorlar

Silah veriyorlar Anne

Bana öldür diyorlar

Diyorlar Anne kal diyorlar

Beynimi yiyorlar Anne

Kapat televizyonu Anne

Seni de kandırıyorlar

Oyunu verme Anne

Oyuna gelme Anne.

12 Ekim 2004

Güzel dost, Dembaş!

Biliyor musun?

Arkadaşlar şu anda üzüm dalının ağaçtan düşmesini bekliyor. Tabii, bazı arkadaşlar da tarzanlık yapmaya kalkışırken düşüyorlar.

Eee, bu da bir yetenek işi.

Neyse...

Ben Hewal Nujin'in defterini aldım.

Duygulandım.

Demek ki, her insanın içinde bir yarası varmış...

İçimden ağlamak geliyor güzelim.

Bir dakika!

Üzüm dalı sonunda düştü. Herkesin başarı çılgılığı, içlerdeki ruhu göğe kaldırıyor.

15 Ekim 2004

Şu anda televizyonun önünde hepimiz müzik dinliyoruz.

Ve ruhlar şahlanıyor.

'Harunemin' parçasını dinlemekteyim.

Aslında ben bütün gerillaları hep bir aktör, bir aktris olarak görüyorum.

İnsanların içindeki gülüşleri onları anlatır.

Duygum, içim hep hüznü ve kahkahalarla dolu.

Çünkü, hayat her şeye rağmen güzel!

Güzelim, unutmayalım.

Gerilla bir ruhtur.

Herkesin içinde, düşüncesinde şu anda bir şeyler dolaşıyor. Bu da müziğin gücünü gösteriyor.

Biliyor musun?

Benim çevirdiğim klibin de çıkmasını isterim.

Sanatı ruhlar yarattı,

kimse yaratmadı.

Şevbaş, Gerilla Selamı.

Beritan arkadaşın kendini attığı uçurum...

Mangada oturmaktayız. Her arkadaş birşeylerle uğraşüyor. Bazıları kaşlarını almakta... Bazıları okumakta... Kimi de saç taramakta...

24 Ekim 2004

Şu anda Xakurka'nın Çiluçar alanındayız.

Bu satırları büyük ateşin önünde herkes uyumaya çalışırken yazıyorum.

Bugün Beritan arkadaşın günü için yola koyulduk. Bizimle bir tim erkek arkadaş da geldi.

Yolda müziklerle, kahkahalarla dolu bir yürüyüş yaptık.

Herkes çok coşkuluymuş.

Güneşin kızgınlığına rağmen müzikle ve yüreğimizin sevinciyle yürüdük.

Gerilla olmak çok güzel gülüm.

Tüm eksikliklerine rağmen hayat güzeldir.

Buraya 11 sularında yetiştik.

Herkes kolektif bir çalışma yaptı.

Ben ve Peyman muhaberecilerin yanına gittik.

Ekmek sorunu vardı.

Biz de ekmek yaptık.

Yanımıza Tara ve Avesta arkadaşlar geldi.

Güzel bir gruptu.

Bir de unutmayalım.

Biz, yani dört arkadaş güvenlik konusunda mutfağa çıkma cezası almıştık.

60-70 tane ekmek yaptık.

Eee, sevgili!

Yine her şeye rağmen hayat güzeldir.

Yarın Beritan arkadaşın kendini attığı uçurumda görüşmek dileğiyle...

Evet, ben Beritan arkadaşın savaşçısı olmak istiyorum.

Yarın onun için konser vereceğiz.

Herkesi ayağa kaldıracacağız.

Duyguların bütünleşmesi için başarılar.

Dembaş, Gerilla Selamı.

26 Ekim 2004

Merhaba Gülo!

Sana 25 Ekim'in görkemliliğini, dağların yüceliğini anlatacağım. Gece soğuktan kaynaklı kimse uyuyamamıştı. Yani herkes doğal nöbetçiydi. Ateşin büyüklüğüne rağmen soğuk ağır basıyordu.

Neyse, sabah oldu.

Görkemli gün oldu.

Herkes yavaş yavaş hazırlanmaya başladı.

Hiç kimse uyuyamadığı için esnemeler peş peşe geliyordu.

Kahvaltı hazırlıkları yapıldı. Diğer bölükler de gelecekti. Kahvaltı hazırlıkları onlar için de yapıldı.

Yavaş yavaş özgün bölük geldi. Ben önlerine gittim karşılamak için.

Evet güzelim.

Heval çiçeğin bölüğü de muhaberecilerin yanından aşağı indiler.

Onlar için ateş yakıldı.

Herkes o günün görkemliliğini yaşamak için hazırlıklarını yapıyordu.

Ve yola koyulduk.

Beritan arkadaşın kendisini attığı uçuruma doğru yola koyulduk.

Yine şarkılarla yürüdük.

28 Ekim 2004

Sabah 5'te yürüyüşe koyulduk.

Henüz güneş doğmamıştı ama şafak vaktindeki kızıl bulutlar ve karlı dağlar, karsız dağlar çok güzel bir tablo çiziyordu.

Yemyeşil bir sahadayız.

Akşam vakti Berivan arkadaş değerlendirme toplantısı yaptı.

Ben gökyüzünü izledim.

Çok güzel bir bulut manzarası var. Bulutların arasında da dolunay... Bulutlar dağlar gibi şekillenmiş.

Avdilkuvi'ye benzettim.

Dembaş, Gerilla Selamı.

2 Kasım 2004

Az önce haberler bir yoldaşın kaybını verdi. Ve öncü olan bir yoldaş, direnişle şahadete gitmiş.

Evet gülüm, duygusal olarak etkileniyorum.

Sevgili, selamlar...

Şu anda yağmur yağmakta. Biriken bulutlar kendini boşaltıyor.
Mangada oturmaktayız.
Her arkadaş bir şeylerle uğraşiyor.
Bazıları kaşlarını almakta...
Bazıları okumakta...
Bazıları saç taramakta...
Gören de diyecek ki, bunlar kaç kişi.
Oysa dokuz kişiyiz.
Dün iki defa çok sinirlendim.
Belki bir bardak, yemek konusuydu.
Ama beni biraz zorlayan bir anlayıştı.
Çok az da olsa ağladım.
Neden?
Çünkü anlayışlar militanca değil.
Çıkardığım sonuç şuydu:
Ben de onlar gibi davranmalıyım.
Ama ben bunu istemiyordum.
Çünkü bu ben değildim ve olmayacaktım.
Galiba benim bakış açım farklı diğer arkadaşlardan.
Heval Zekiye, benim düşüncemin sosyalizm ve komün yaşamını
isteme düşüncesi olduğunu, ama buna şimdi yetişemeyeceğimizi
söyledi.
Tamam tamam.
Zaman-mekân ve koşullar açısından böyle. Ama böyle bir şeyin
yine de şimdiden gelişmesi çok güzel.
Yine de diyorum.
İnsanın içinde güzellikler var.
Ama bunu yürütecek akıl önemli!
Bunların farkına varıp yaratmak.
Bunlar bana zevk veriyor.
Çünkü farkına varıyorum.
Neyse sevgili, şimdilik bay.
Dembaş.
Gerilla Selamı.

Dağda, Türkiye-Avrupa Birliği tartışması

Değerlendirme notu: “Türkiye’nin yapmak istediği, Kürtleri AB sürecinde bir azınlık halinde kabul etmek... Başkan Apo, sürecin önemli olduğunu söylüyor.”

Delila, günlüğüne yalnız Öcalan’dan alıntılar yapmıyor. 2004’ün Kasım ayı başında Mayakovski’den de bir cümle var:

“Ölmek güç bir iş değil, asıl güç olan bir yaşam kurmaktır.”

Delila’nın günlüğünden öğreniyoruz ki, 2004 kasımında, dağda Türkiye-Avrupa Birliği tartışması da yapılıyor.

Tartışmanın dayanağı, öyle anlaşılıyor ki, İmralı’dan, Delila’nın deyişiyle Başkan Apo’dan bu konuyla ilgili olarak gelen bir değerlendirme notu.

Türkiye ne yapmak istiyor?

Kürtler için neyi öngörüyor?

Günlükte yanıt gayet kısa:

“Türkiye’nin yapmak istediği, Kürtleri Avrupa Birliği sürecinde bir azınlık halinde kabul etmek...

Başkan Apo, bu sürecin Tanzimat ve Cumhuriyet dönemi kadar önemli olduğunu söylüyor.”

Delila için 2004’ün Kasım ayı sıkıntılı başlıyor:

“Bir of çeksem karşı dağlar yıkılır!”

Böyle bir not düşmüş.

“Merhaba” diye başlıyor günlüğü.

“Arkadaşlar odunlar konusunda tartışıyorlar, ben de çok sıkılıyorum gülüm” diye devam ediyor.

Sarı-kırmızı-yeşil renklerle boyadığı bir de dörtlük yazmış aynı sayfaya:

Sıkıldım sıkıldım

Uçmak istiyorum

Yahn ayak yere

Basmak istiyorum.

Dağda yaşıyor Delila.

Onun meskeni dağlar.

Haliyle, dağda güneşin batışı, güneşin doğuşu çok sık yansıyor günlüğüne.

Günün ilk ya da son ışıkları Delila'ya bazen yaşama sevinci aşıyor, bazen umudunu törpülüyor.

Böyle anlarda doğa ve müziğiyle baş başa kalıyor.

14 Kasım 2004

Dembaş Sevgili,

Şu anda tepedeyiz.

Ve güneş batmak üzere.

Bu sabah güneş, bulutlardan arınmış bir gökyüzünde bizlere selam durdu.

Işığı görünce, hemen dışarı çıkıp selama durdum.

Tepe yerimiz, görkemli dağların tam ortasında.

Bizi kucaklıyorlar.

Çok güzel.

Avdilkuvî'ye yakınlığımız beni daha çok mutlu kılıyor.

Şu an tepedeyiz.

Ve güneş batmak üzere.

Şevbaş... Birkaç gün önce takımda yine anlaşmazlık sorunu çıktı.

Ve bu da devrimciliğe yakışmayan bir üslûbu ortaya çıkarttı.

Ve gerçekten çok kötü üslûplar, birbirini kırmalar, kendine hak görme üslûpları...

Ben bu üslûplara sinir oluyorum.

Derin yazamıyorum.

Daha doğrusu yazmak istemiyorum.

16 Kasım 2004

Her bölük kendi yerinde ateş yaktı.

Toplantı yerine geçtik.

Bahoz arkadaş, beş aylık süreci değerlendirdi. Örgütümüzü, halkımızı, dünyayı ve bizleri, yani gerillayı değerlendirdi. Yaşanan aşınmalar ve yaratılan değerleri anlattı.

Herkesi bir yoğunlaşmaya soktu.

Aslında hepimizin yaşadığı şeyler.

Kırlmalar, umutsuzluklar, kopuşlar...

*Ve lanetli ihanet!
Ve bununla savaşım, direniş, hepsini değerlendirdi.
Benim de yaşadığım bu muydu?
Yok, sanmıyorum.
Yağmurun altında bile devam ettik.
Delila'ya karşı şenay'ın yüreği ve aklı güçlüdür.
Çok güzel bir toplantıydı.
Her şeye rağmen hayat güzeldir.
Dembaş...*

27 Kasım 2004

*Bugün 27 Kasım.
Partimin kuruluş yıldönümü.
26 yıl önce PKK, yani Partiya Karkeren Kürdistan kuruldu.
Amed'in Fis köyünde kuruldu partim.
İçim dolu, coşkuyla dolu.
PKK diriliş, hepimizin, Kürt halkının dirilişi...
BİJİ PKK.
Dembaş...
Gerilla selamı.*

Zindanda yaşamına son veren yoldaş!

Delila'nın günlüğünden: "Heval Rojbin bir Arap kadını. İntihar eylemi yaptı. Hem de bombalarla bedenini parçalayarak..."

İntihar eylemi!

Vücutuna bağladığı bombalarla kendisini havaya uçuran gerilla kadın...

Delila, 14 Aralık 2004'te günlüğüne, "Rojbaş,¹ Günaydın Militanım" diye seslendikten sonra intihar eylemine ilişkin şunları yazmış:

"Zelal arkadaş, Heval Rojbin'in yaptığı eylemliliğin yıldönümünde bir toplantı düzenliyor.

Bu arkadaş intihar eylemi yaptı.

Hem de bombalarla bedenini parçalayarak...

Heval Rojbin Arap kadınıymış."

Sadece dört gün sonra yazdığı, 18 Aralık 2004 tarihli sayfa ise eğlenceli.

Delila, kampa eğitim için yeni katılan genç gerillalara nasıl helva yaptıklarını, bölük olarak nasıl evet-hayır oyunu oynadıklarını anlatıyor:

"Gerillanın çok komik yanları ortaya çıktı. Kazananlar da, kaybedenler de oldu ama keyifli ve sevinç doluydu."

Şöyle devam etmiş:

"Bölükten birkaç genç ruhlu ihtiyarlarımızın da duygularını ve nasihatım aldık.

Evet yakışıklım;

Helvalar yendi, lezzolar içildi.

Şarkılar söylemeye başladık.

Eh.. Biraz da halay çektik."

19 Aralık 2004

Dembaş gerillam,

1. Günaydın.

Şimdi sana göreve gidişimizi ve gelişimizi anlatacağım. Şu anda sobanın önünde kurulanırken yazıyorum.

Biz 11 arkadaş, Pelye Reş'teki bahar ve yaz noktasına cephaneyi çıkartmak ve getirmek için yola koyulduk.

Kar vardı.

Çok karlı olmasına rağmen güzel ve coşkulu bir yürüyüş yaptık.

Biz kadınlar, erkek arkadaşların arkasındaydık. Nefes nefese kalsak da, terlesek de, çok ıslansak da hiç umurumuzda değildi.

Sonunda noktaya yetiştik.

Düşüş ve kalkışlarımızla yetiştik.

Heval Emin, gömmenin üstüne gitti. Gruptan gömmeyi bilen de bendim.

Beni çağırdı.

Ama gömme öylesine labirentli bir yerdeydi ki. Kayalıklar da buz tuttuğu için içeri giremedik. İlk başta ben bir deneme yaptım ama olmadı.

Bir kaysaydım, o zaman vay halime.

Kırılmayan yerim kalmazdı.

Her neyse...

Gömmedeki cephaneyi çıkartıldı.

Bu arada Gabar arkadaş, roketlerin kablolarını getirdi.

Böylece ateş gürlleşti.

Herkes çoraplarını çıkarıp kurutmaya başladı.

Tabii ekmek ve peynirimiz de vardı.

Bizim Gelye Reş ve karlı kayalıklarındaki McDonalds sandviçleri, yani ekmek arası peynirlerimizi hazırlayıp yemeye başladık.

En güzel, en komik halimiz buydu.

Herkes kahkahalarla birbirine bakarak, bazıları utançtan başka bir yerde sandviçlerini yiyordu.

Şu anda bu halimizi yazarken, içim çok kahkahalı...

Ondan sonra ekmekler cepte ve çantalarda yola koyulduk.

Ben diyordum ki:

Boğaza kadar 4 saatte yetişiriz.

Ama tersine çevirdik.

1.5 saatte boğaza yetiştik.

Yolda ara verdik suyun önünde. Sigaralarımızı ciğerlerimize çektik o kara inat.

Grup sandviç, başkanlar!

Dembaş...

25 Aralık 2004

Gülüm!

Öncü arkadaşlarımız hiç vuramadı.

Bunu olumsuz bir mantıkla belirtmiyorum.

Çok isterim vurmalarını.

Çünkü onlar bizim örnek olacak arkadaşlarımız.

Evet, şu anda Nujîn arkadaş bombayı atmak için hazırlık yapıyor.

Ama ondan önce Heval Arin, Bisivingi patlattı, müthiş bir patlamaydı. İşte benim güzel silahımın hünerleri böyle.

Heval Arin çok heyecanlıydı.

Bomba üzerine çok yoğunlaştım.

Bir gün atayım diye...

Ama bir gün Bisivingi atacağımı düşünmemiştim.

İşte kadın eliyle gösterilen silahın sanatı.

Belki hedefe vurulmadı ama o sanat ruhu yaratılıyor. Şimdi ise ben atmış gibiyim.

Çünkü bende de o heyecan, o korku vardı.

Şu an güzel silahıma yaslanmış durumdayım.

Ve öyle yazıyorum.

Ah güzelim.

Arkadaşlar hazırlık yapıyor.

Gideceğiz.

Dembaş...

Gerilla kızın selamı.

26 Aralık 2004

Zindanda yaşamına son veren bir yoldaşımızın mektubu üzerine değerlendirme yapılıyor.

Bu yoldaşımız düşmanın bize ve Başkanımıza yaptığı karalama kampanyasını boşa çıkardı.

Çok etkilendim.

Duygusal olabilir.

Ama duygu olarak ele alıyorum.

Çünkü bilinçle bağlantılıdır.

Şu anda takım olarak pratik tecrübeleri sohbetlendiriyoruz.

Bu tartışmalar benim duygularımı şaha kaldırıyor. Gerillaya ilk katılımım ve şu ana kadar geldiğim noktayı düşünüyorum.

Gerçekten de hayat güzelmış, tüm çirkinliklerine rağmen...

İnsan aklı ve yüreği sonsuz sırlarla dolu.

Bunun için inanç olayı önemli.

Kendi gücüne inan!

Ben soru sordum.

Tecrübelerden sonuç alınmıyor, neden?

Dembaş...

Gerilla selamı.

27 Aralık 2004

Şevbaş Gerillam,

Şu an oturmuş, banyo yapmış durumda yazıyorum.

Bugün fırıncıydım.

Güzel bir gündü.

Gülmelerimiz, suskunluklarımız çok güzeldi her şeye rağmen.

Ondan hemen sonra hamurlu, unlu ve yırtık askerî elbiselerimizle ben ve Xezal arkadaş, tabur toplantısı için rapor yazdık.

Derinlikli yazdık.

Ondan hemen sonra gençlerin eğitimi vardı, ona katıldık.

Diksiyon dersi verilecekti.

Ama yılbaşı için sürpriz yapacağımızı açıkladık.

Evet gerillam!

Yarın sonunda hayalim olan Avdilkuvi'ye gitmem gerçekleşecek.

Duyduğumda çok sevindim.

Çılgılık, coşku çılgılığı attım.

Dembaş...

“Devrimcilik delilik” diyor!

Delila not düşüyor günlüğüne: “Gerillam, seni anlatıyor Kasım arkadaş, senin ruh olduğunu söylüyor. Gerilla dedin mi, Che Guevara gelir akla...”

28 Aralık 2004

Merhaba Avdilkuvi!

Şu anda ben ve Heval Zelal, senin zirvene çıkmak için yola koyulduk.

Seninle, o daralan nefesimizle de olsa sarmaş dolaş olmaya geliyoruz.

Evet, dağ kızları gerillalar olarak, senin gibi sonsuz ve yalnız, görkemli olan beynimiz ve yüreğimizle geliyoruz.

İçimde okyanuslar var.

Adeta sevgili diyarına gelir gibi.

Ah gülüm!

İçim çok mutlu.

Neyse, senin zirvende buluşana dek yazmaya devam edeceğim.

Hep GÜNEŞ yüzümüze vuruncaya kadar...

Bir taşın üstüne oturdum.

Güneşin ışınları yüzümde...

O kadar güzel görünüyorsun ki.

Her tarafında kar olmasına rağmen tepede, en zirvede yükselen baharlar sana gelmemi haykırıyor...

Güzelim, dağları kucığına almış öpüştürsün onlarla...

Şu anda bir yerde Kasım arkadaşı dinliyorum.

Devrimcilik delilik diyor.

Evet gülüm!

Şu an ilk boğaza geldik.

Yani küçük Avdilkuvi'ye.

Biraz tehlikeli.

Bir arkadaş, tehlikeli olduğunu söyleyip gitmeyelim diyor.

Ama yine de sana gideceğiz.

Daha da yüksekteyiz.

Asi, karlı dağları daha fazla görüyoruz.

Şimdi şu anda tam da küçük Avdilkuvî'ye geldik. En kötüsü, bur-
dan senin zirvene gelemiyoruz.

Yol vermiyor!

Hayal kırıklığı.

Ama yine de sana çok yakın ve senin kucağındayız güzel sevgili...

Başkamm;

Sizinle burada dans etmek isterdim sarmaş dolaş...

Ama yine hayal ediyorum.

Çocukluk hayallerime ihanet etmem.

ıssız gecelerden geldiler
pencereden can evine girdiler
meyveyi dalından kopardılar
sevdayı tutsak aldılar.

Bu şiiri Kasım arkadaş yazmamı istedi.

Şu anda tepeciklerin yanındayız.

Bir arkadaş, yükseklik korkusu olduğu için gelemeydi.

Yolda bizimle gelen iki arkadaş, benden iyi bir gerilla çıkacağını
söyledi.

Ben zaten bir gerillayım.

Hem de bir kız gerilla...

Gerillam;

Seni anlatıyor Kasım arkadaş.

Senin ruh olduğunu söylüyor.

Gerilla dedin mi, Che Guevara gelir akla.

Her şeye rağmen, her şeye rağmen değil, sadece hayat güzeldir.

30 Aralık 2004

Şevbaş Gerillam!

Sana bir şey anlatmak istiyorum.

Saçlarımı çok güzel yaptırdım.

Çünkü çok seviyorum.

Bir gerilla derli toplu, düzenli, disiplinlidir.

Saçımı iki balık sırtı yaparken, kendimi gerilla olarak hissettiğim
için yaptırdım.

Ama Zekiye arkadaş, o itici üslubuyla, PKK kızlarının saçları öyle

değildir dedi.

Hatta bana dedi ki, takımdan iki arkadaşın saçları için eleştiri gelmiş, sana da gelebilir dedi.

Bana saçlarımı öyle alıp bu sözleri söylemesi, çok itici geldi. İçimde volkanlar koptu.

Bunu yansıttım.

Çok sinirlendim, tepki duydum.

Gerilla düzenli, disiplinli oldu mu, her türlü saç modelini yapar.

Ben gerillayı öyle anlıyorum

Aynen Che Guevara gibi...

Üç gündür psikoloji dersi görülüyordu.

Bugün sona erdi.

İlginç olan Tara arkadaşın kendi içini açması. Bize her ne kadar çelişkili ve dürüst gelmese de açtı kendi içini...

Yaşadığı, korkunç bir korku.

Kızlık zarının ağaçtan düşme sonucu patlaması ve bunu sonra tek başına gidip doktordan öğrenmesi, korkuya kapılıp ailesine söylememesi...

Hiç rahat değildi.

Adeta bir günahkâr gibi görünüyordu.

Çok ilginçti.

Anlattıkları mantıklı değil, çelişkiliydi.

Bu da, ne kadar dürüst olup olmadığını belleklerimize kazıyordu.

Birçok şeyi çözümleyememiş bence.

Korku olayı çok tehlikeli.

Korkunun insanlar üzerinde yarattıklarına bak gülüm...

Rojbaş Gerillam!

Üç saatlik nöbetten sonra sabah 4:30'da kalktık. Tabii gözlerimiz uykulu.

Gerillada derler ki, xewa mirişke...

Esnemeler...

Hele benim hiç durmuyordu.

Günün açılmasıyla bulutlu havaya rağmen güneşin kızıl ışınları bulutları renklendirdi.

Bir denizi andırıyordu gökyüzü.

Evet gülüm!

Bu sabah Ronahi arkadaşıyla bir tartışma yürüttük.

Kavga ettik.

Nasıl bir kavga?

Birbirini anlayamamaktan kaynaklı bir küçük tartışma...

Onun ısrarı.

Benim dar yaklaşımım sonucu birbirimize anlatamadık.

Benim kabullenemediğim, ne yaptığımı bilip onun farklı anlaşılması... Bir insanı kırmak istemiyorum.

Nujîn arkadaş bir defa onunla tartışmamızı deftere dökmüştü.

Benim dengeci olduğumu yazmıştı.

Bunu bir türlü kabullenemiyorum.

İçimdeki isyanları bilmiyorlar.

Belki de bana öyle geliyor.

Bu bile bir denge sanki...

Dembaş... Gerilla selamı.

Delila, 2004'ün son gününe uzun yer ayırmamış günlüğünde. "Rojbaş gerillam" dedikten sonra üç beş satırla "Cemal arkadaş"ının konuşmasına değinmiş.

Ama kısa kesmiş:

"O güleryüzü, insana ikinci bir güleryüz veriyor; o kadar şirin görünüyor ki sadece seyretmek istiyorum, neyse..."

Kendisini sinirlendiren bazı tartışmalara şöyle bir değindikten sonra dağda yeni yıla girerken şunu yazmakla yetinmiş:

"Bu gece saat 12'yi çalınca, 2004'ün 365 günü bitiyor ve 2005'e, yeni bir 365 güne adım atılıyor."

5 Ocak, Delila'nın doğum günü.

1999 yılında 17 yaşındayken çıktığı dağda şimdi 24'üne basıyor.

6 Ocak 2005

Şevbaş gerillam,

İçimin ve beynimin coşkusu, delikanlısı, sonsuzluğu olan gerillayı dinliyorum.

Müzik!

Evet, yüreğime ve aklıma sığdıramadığım sınırsızlığı dinliyorum.

Belki hüznülendirir beni.

Ama coşkusu vardır erdemli dağlarımda.

Beni ağlatacaksın.

Sana yazacak kelime bulamıyorum.

Bu asaletli dağların kızıyım.

Oy gülüm!

İçimdeki enerji akışı, aklımla, kalem mürekkebiyle yayılıyor kareli sayfalara.

Kavgamı, yaratmaya çalıştığım güzel yoldaşlığı anlatacağım sana.

Anlamanın arayışçı savaşçısı olarak dün doğum günümü, Axin arkadaşla yaptığım güzel kavgayı anlatacağım.

Yanlışları, doğruları sergileyeceğim.

Gerillam!

İki gün önce güzel eğitimimize başladık.

Anlama, tartışma, değerlendirme yaptım.

Gerillanın inceliklerini, renkliliklerini, izdüşümünü yaptım.

Rengârenk karalıklarını gördüm.

Az da olsa yapmaya çalıştım.

Şu anda ağlayan arkadaşlarıma bakarak yazıyorum bu satırları.

Hani kara bulutlar kendisini toprağa boşaltır, ardından da gökkuşağı çıkar ya...

İşte ben de onun gibiyim.

Evet!

Dün 24'üme bastım.

Ama eğitime o kadar yoğunlaşmışım ki unutmuşum.

Aslında pek farkında değildim.

Ömür geçer derler.

Ama çocuk ruhuma bir yaş daha kattı.

Ben bir maratoncuyum tüm zamanlara...

Ama Nujîn arkadaş hatırlattı.

Biliyor musun?

Taburda kutlanmasını hayal etmiştim.

Neyse...

Takım bana bir moral yaptı.

Tabii, konseri yine ben verdim.

En güzel bu.

Hep güldüm.

Sanki umurumda değildi yaşı'n ilerlemesi...

Dembaş...

Gerillaca selam ve saygılar.

Al sana aşk!

Günlük'ten: "Bugün arkadaşlar aşkın ne olduğunu söylüyorlardı.

AŞK! Enerjidir, yaşamın güzelliğini anlamak ve anlamlandırmak için... Bir coşkudur, yaratıcılıktan sonraki başarıda..."

4 Şubat 2005

Şevbaş Gerillam!

Her şey çok derin ve kapsamlıdır.

Asıl dar olan bizim bakış açımızdır. Ama bunu aşma çabası ve arayışı olduktan sonra...

Al sana AŞK!

Ha! Bugün arkadaşlar aşkın ne olduğunu söylüyorlardı.

AŞK!

Enerjidir, yaşamın güzelliğini anlamak ve anlamlandırmak için...

Bir coşkudur, yaratıcılıktan sonraki başarıda...

Bir konuda netim.

Anlama ve anlatma sorunumuz çok fazla bizim.

Artık ince ayrıntıları bize kalmış, nasıl değerlendireceğiz, konuya bağlı olarak?

5N + 1K formülü.

Devrimci arkadaş, bu formülün ne olduğunu sordu.

"Ne, nasıl, nerede, ne zaman, niçin + kim?"

Daha sonra konser verdik.

Çok güzeldi, doğaldı.

Herkes eşlik etti.

Tabii bu arada elimi yaraladım. Küçük yara benim için bir anı oldu.

Anlatılması zor güzelim.

Ondan sonra herkesten öpücük aldım.

Sevinçliydim.

Grubumuz müthiş bir performans göstermişti.

Grubumuzun ismi, 'Grup Yüreklerin Mayını'ydı.

Nujîn ve Avesta arkadaşlar da vardı. Bu grubu bırakmayacağız. Devam edecek.

Neyse.

Bölüğe doğru yol aldık. Hızlı bir şekilde yürümeye başladık. Üç bölük de birbiriyle saat yarışına girdi.

Kahkaha atmaktayım şu anda.

Evet, yerimize zamanında ulaştık.

Kahkahalarla Dembaş...

Gerilla kızın selamı.

20 Şubat 2005

Şevbaş Gerillam!

Şu anda gerilla kadınlarla beraber uyumaya hazırlanan arkadaşların içinde yazıyorum.

Özellikle yaşanılanları, acıları, coşkuları, ısrarları, başarıları ve ondan sonraki aşkları anlatmak istiyorum.

8 Mart için çalışma başlattık.

Tabii yine ben ve müziğim...

Bildiklerimizi bütünleştiriyoruz yoldaşlarımla...

Ama ona bile ciddi yaklaşım olmadığında, hele bir de emeğe karşı arkadaşların o hallerini görünce sinirleniyorum.

Kızarım da...

Ama amacımdan vazgeçmem.

Delila'nın günlüğünde, 2005 yılı Mart ayında bazı tarihsiz sayfalar var, biri şöyle:

Dembaş Gerillam!

Şu anda baharın tadını çıkarıyorum. Yerde kalan kara inat gelen bahar içimi daha da canlandırıyor.

Neden?

Çünkü tüm canlılar bu arada canlanıyor.

Üretim sağlıyor.

Güzellik veriyor.

İşte ben de öyleyim.

Enerjimi yeniliyorum.

Neyse...

Müziğimle beraber sana geçenlerde karargâhta yazdığım yazıyı aktaracağım, Xezal arkadaşın yaptığı bölücülüğe rağmen...

Gerillam merhaba!

*İçimin ve beynimin nağmelerini dinliyorum dağların kayalık-
larında.*

*Güneşin keskinliğinin yüzüme vurduğu, hafif esen rüzgârın saçla-
rının kuralsız tellerini savurduğu bir sırada, güzel bir yoldaşımın
yanından yazıyorum sana.*

Saçlarımın rüzgârda dans etmesi bana müthiş bir coşku veriyor.

Ve İngilizce bir şarkı söyleyeceğim 8 Mart'ta.

Anormallik benim karakterimdir.

*Piling arkadaşın dediği gibi, anormal olmasaydım sevilmezdim
zaten...*

Çılgın Gerillam,

Sen romantiksin, doğanın en güzel canlısı sensin, hey güzelim!

Kuralsız Delila

bana yazdırdı.

Ben Xezal.

Kuzey'e gitmek, savaşmak!

Delila, güzel sesinden dolayı kendisini dağdan Avrupa'ya göndermek isteyenlere her seferinde direnir, "Benim meskenim dağlardır!" demeyi inatla sürdürür.

Kuzey'e gitmek!

Delila bunun heyecanını dağa çıktığı 1999 yılı Mayıs ayından itibaren sürekli yaşar.

Kuzey'e, yani Türkiye'ye geçecek ve savaşacak...

Bütün isteği budur.

1999'da Öcalan'ın yakalanması, yargılanıp İmralı'ya hapsedilmesinden sonra PKK'nin Türkiye sınırlarının dışına çekilme süreci başlar.

Delila da bu süreçte Kandil'e gider ve gerilla eğitimi alır.

Ateşkes hali, 1 Haziran 2004'te Öcalan'ın talimatıyla bozulur. Bu tarihten sonra Delila'nın tüm çabası Kuzey'e gitmeye odaklanır.

Kendisini güzel sesinden dolayı dağdan Avrupa'ya göndermek isteyenlere her seferinde direnir, "Benim meskenim dağlardır!" demeyi inatla sürdürür.

2005'in Mart ayında günlüğünün bazı sayfalarında, Kuzey'e gidecek bir PKK birliğinin heyecanı vardır ve heyecanını "sevgili günlüğü"yle paylaşmak ister.

19 Mart 2005

Êvarbaş Gülüm!

Sana içimde biriken melodilerimi aktarmak istiyorum. Bir yaşam ihtiyacımsın sen benim.

Evet gerillam!

Ülkemin en güzel alanlarından olan Kuzey alanları için öneriler alındı bugün.

Herkeste bir hayal, umutsuzluk ya da hiç olmayacak düşünceler kafalarda gidip geliyordu.

Kaygılar da vardı.

Her şey vardı.

Bölüğün hepsi beni ve birkaç arkadaşı değerlendiriyordu.

*Bu bana daha fazla güç veriyordu.
Ama esas olan benim inancımdı.
Ve şimdi Tara arkadaşın bölükten gideceğini söylediler.
Nereye gidileceği söylenmemişti.
Ama onun için çok sevindim.
Kendim için de biraz üzüldüm.
Ben PKK'min bir fedaisiyim.
Ne isterse olur.
Ben bir militanım.
Ama elde olmayan bir üzüntü var.
Ve onunla beraber bir gülümseyiş...
İşte bendeki zıtların birliği...
Herkeste bir üzüntü ve bir hayal kırıklığı var.
"Büyüklik sende kalsın!" derler ya...
Ben de diyorum, büyüklik bende kalsın.
Çünkü bir gerilla erdemli, anlayışlı ve fedaidir. Öyle anlar, öyle okurum gerillam.
Hoşçakal delikanlı kız...
Biji Newroz!
"Devrimcilik fırtınalı kişilik ister!"*

*Dembaş...
Gerilla kızın selamı.*

22 Mart 2005

*Êvarbaş Gerillam!
Sana şu anda en inançlı ânımı anlatayım.
Şu ânı...
İçimdeki gülücükleri anlatayım.
Hiç sönmeyecek ve hep olacak ve güçlenecek gülücükleri...
Kuzey'e gidecek yoldaşlarımızı ve Reşit arkadaş bölüğümüze davet ettik yemek için.
Herkes kolektif bir elbirliğiyle birşeyler yaptı. Yani gerilla kızlar yaratıcılıklarını gösterdi.
Öyle güzeldi ki bu anlar.
Zengin bir sofrayı sermek, donatmak...
Ondan sonra yoldaşlarımızın gelmesi...*

O tebessümler, coşku...

Bu bir ayrılma değil, kavuşmanın, buluşmanın izdüşümleriydi.

Hele bir de benim servisçi olmam, babamın kızı olduğumu (Deli-la'nın babası aşçıbaşıydı Silvan'da - HC) gösteriyordu.

Bir de komutanım Hamza arkadaşın bana moral vermesi ya da benim Kuzey'e gitme isteğimi belirtmesi çok güzel birşey...

Destek olabilir.

Ama ben dayanak istemeyen biriyim.

Ben kendim yaratırım.

Desteğe ihtiyacım yok.

Teşekkür ederim.

Şu anda Reşit arkadaş toplantı yapıyor. Kuzey'e gidişler için, öneriler için toplantı...

Unutmadan söyleyeyim.

Yarın törende içimin buselerini yoldaşlarımla paylaşacağım.

"Amed, şehrim benim" şarkısını söyleyeceğim.

Ayrıcalığım bu.

Believe in yourself!

"Umut, zaferden daha değerlidir."

Bu arada benim teknik eğitim almam lazım.

Özellikle mayın.

İstihbarat işlerini çocukluğumdan beri severim.

Bir de füze eğitimi almam lazım.

28 Mart 2005

Rojbaş Gerillam!

Şu anda sevgilimin yamacındayım.

Ve Xezal arkadaşla ateş yakıp en güzel ruh gıdası olan müziği dinliyoruz. Hem de en güzel kadın sesinin içtenliğiyle...

Evet, sevgilim Avdilkuvî'nin küçük olan yamacında, kayalıklarda oturup hem güvenliği tutmaktayız, hem de doğanın bir gerillası olarak, yani bir savaşçı ve bütünleşen canlısı olarak tad alıyoruz hayattan...

Evet gerillam, Tepeciyiz.

Cihazımız da yanımızda ve Polat'ın çağrısı Xakurka alanında dolaşılıyor.

Neyse esas konuya dönelim.

Kaç gündür 'gelişim' üzerinde düşünüyordum.

Bunu Xezal yoldaşım ile tartıştık.

Kendisinden beni değerlendirmesini istedim.

Gelişim nedir?

Ben gelişime açık mıyım?

Ne kadar gelişkinim?

Daha nasıl gelişebilirim?

Xezal'la güzel bir yoldaşlık yapıyoruz.

Prensipsiz olmaz APOCU yoldaşlık.

Ona kızıyorum, hem de çok...

Şimdi yine ilginçlik yapıyor.

Salça ve ekmek istemiştin kendisinden.

Getirdi.

Teşekkür ederim.

Ama beceriksizliği üstünde, salçayı ısıtarak yaktı.

Rojbaş Gerillam!

Şu anda Ş. Zinarin bölümü olarak arazideyiz.

Doğanın en güzel yeşili dağlarda, ovalarda, sularda, her yerde tüm doğayı canlandırmış durumda.

Gerilla dediğin arazide olur.

İki gün arazide kalacağız.

Sabah kahvaltısını yaptık.

Şu anda herkes hazırlanıyor.

Birazdan yola çıkacağız.

Gerillanın kızlarını, inceliklerini yol boyunca anlatacağım.

Baharın farklılığını yolda hissederek bir suyun başında ara verdik.

Herkes çok susamış, su içmekte.

Sigaralarını ciğerlerine çekmekte.

Yolda kuralsızlıklar da devam etti.

Her birimizin bu doğanın taşlarına yaslanıp ya da üstünde oturarak bütünleşmesi çok güzel.

Evet gerillam!

Hiç kimsenin çabucak inemeyeceği bir büyük uçurumlu tepeden indik. Daha önce hiç görmeyen arkadaşlar inanamıyorlar, bu tepeden nasıl indiklerine...

Çok mutlular.

Yorgunluk ve macera tepeyi indikten sonra şimdi ara verip, arkadaş kalan arkadaşları bekliyoruz.

Şu anda arkadaşlar kendi hallerine gülüp kahkahalar atıyor. Şakalaşmalar bu doğada bütünleşiyor.

Rojbin arkadaşın geride kalmasına gülmeler var.

Şimdi ise Helin arkadaşın, ‘Vay be, burayı ben mi inmişim?’ sözü ve Zarin arkadaşın, ‘Tabii ki en son’ demesi kahkahalara yol açıyor.

Ve Milhan ve Avesta arkadaşlar göründüler.

Yoldaş kadınlar ve gerillalar...

Hayat güzeldir!

Müzik eksik olmaz bu dağlarımda.

Ee onunla sarmaş dolaş olmak danslarla...

Her yoldaşımın bir yerlerde bu dağların tadını çıkarması fevkalade.

Bir de Eylem arkadaşın o güzelim kahkahası benim çok hoşuma gidiyor.

Berivan arkadaşın herkese sataşması...

Gerillam,

Seni geliştirdikçe geliştiriyoruz.

Şu anda belli bir tepeyi çıktıktan sonra öğlen arası hazırlıklarını yapmak üzere ara verdik.

Kolektivizm oluyor bu kadınların doğasında.

Bir de benim güzellere çiçek dağıtmam...

Ya bu kadınlar her şeyi yapar.

Çünkü bağımsızız.

Bölüğümüz gerçekten de hızlı gonzalesler gibi (“Speedy Gonzales” diye “Meksika’nın en hızlı faresi” unvanlı bir çizgi film kahramanı vardır. Aynı isimle İngilizce bir de şarkı yapılmıştır, bir zamanlar çok popüler olan HC). Aslında bölümümüz çok güçlü. Bunu daha önce de biliyorduk.

Evet gülüm,

Kendim olmaya devam edeceğim.

Amacımdan vazgeçmem.

Şimdi Eylem, Zilan, Zelal ve Helin arkadaşlar, kayalıklarda yürümeyi çok sevdiklerini söylediler. Tabii ben de müthiş zevk alırım, dağ keçisi gibi...

O kadar güzel ve mutlu bir coşku içerisine girdim ki.
Evet, 'Amed, şehrim benim' şarkısı bizim radyoda çıktı.
O kadar coşku seli aldım ki.
Herkes armağan ettim.
Herkesin gitmek istediği bir yer.
Bir gün yine gideceğim.
Andok'a Berbihiv'e.
Düşmanını belleğine kazıtacağım.
Ben gerillayım.
Pusu atıldı önümüze boğazda.
Herkes kendini yere nasıl atacak şaşırıldı.
Ama yine de güzel bir görüntü vardı.
Lakin ya gerçek olsaydı.
Şahadetler yaşanırdı.
Neden?
Koşarken atik davranma yoktu.
İkincisi, eğilerek koşuş yoktu.
Ciddi yaklaşım olmazsa, kaybedişler olur.
Bunun sonucunda iki arkadaşımızın ciddiyetsiz biçimde birbirlerine bağırma ve militanlığa yakışmıyordu.
Bizim takımda sorumluluk ve kolektivizm pek fazla yok. Hepsi birer buyruk kendi başına... Bir şey öğretmek istiyorsun, dinlenilmiyor.
Neden?
Çünkü herkes kendinden emin ve keyfiyetçi yaklaşıyor.
Oysa çok güçlüler.
Yine sana diyorum ki:
Good afternen! (Doğrusu, good afternoon, İngilizce "iyi bir öğleden sonra" dileğidir - HC)
Yine yoldayız, bu farklı baharda.
Herkes o kadar yorgun ki.
Yine de ayaklar yanmış şekilde yol alıyoruz, öğrenmek ve tanımak için.
Rojbin ve Gülan arkadaşlar yanımda oturmuş diyorlar ki:
"Bizi de yaz, tarihe geçmezsek, en azından senin defterine geçelim."
Ben de dedim ki:

“Bu da tarih olacak.”

Rojbin arkadaş:

“Bu defteri birine vermen lazım ki tarih olsun.”

Ben de yine dedim ki:

“Onlardan biri sen olabilirsin.”

O da bunun ağır birşey olduğunu söyledi.

Neyse...

Omuzlarım Bisiving ve çantasından o kadar ağır yapıyordu ki, boyun damarlarımı da ağrıttıyordu.

Buna rağmen ve arkadaşlarımin yardım etmemesine de aldırış etmiyordum.

Fakat şuna kızdım.

Axin arkadaşın artık boğaza geldikten sonra bana gelip Bisivingi o an istemesi beni kızdırdı. Yolun sonunda benden istemesi insan-
noğlunun gerçekliğini öğretiyordu.

Kimse benim başarımlarım ve emeğimin üstüne oturmasın.

Belki herkes yorgun, kaldıracak gücü olmayabilir.

Ama bu sorumsuzluk göstergesidir.

Evet gerillam;

Döndük ki, ateş yanmış, çaylar kaynamış, kara tencerede baha-
rın taze otları yapılmış bekliyordu bizi...

Gelelim tekmil ânımıza...

Pusuda yaşanan sorun gündemimizdeydi.

Korkular, politikalar ve açıklık bir aradaydı.

Kabullenmeme de iç içeydi...

Rojbaş gerillam,

Şu anda sabahın ilk saatleri.

Kadın yürüyüşünün ikinci günündeyiz.

Ay ışığı, gün ışığına aldırış etmeden gökyüzünde parlıyordu, se-
lama dururcasına...

Kusura bakma.

Bunu biraz geç yazıyorum.

Omuzlarım o kadar ağrıyordu ki, nefes alıp vermekte zorlanıyordum.

Ama buna rağmen yine geldim.

Ben gelişen bir militanım.

Bir de güzelim,

Nergis çiçeklerini unutmamak lazım.

O kadar güzel bir çiçek türü ki.

Kokusu yaşam veriyor ruha...

Zirvelere doğru giderken bakire akıllarımıza bir ara verdik, Goven de dağını görecek bir yerde...

Sarina ve Gülan arkadaşların bizi de yaz, bizi de yaz söylemleri kahkaha dolduruyor.

Ee bir de benim hızlı gonzales olmam Sarina'yı kiskandırıyor. Bugün Bunny (Muhtemelen bir başka çizgi film karakteri, Bugs Bunny'den esinlenerek - HC) ismini takmama rağmen ille de hızlı gonzales olma isteği...

Zaten hepimiz atik gerillalarız.

Bu arada artçılarımız, artçılıklarını çok arkada kalmalarıyla ispatladılar!

Ha ha ha...

Yine merhaba.

Bu yol hâlâ devam ediyor.

Çok yorulmuşuz.

Yaşam kaynağımız suya ulaştık.

Susamışlığımızı dindirecek kadar avuçlarla su içtik bu dağlarımızda.

Çaylar yapıyor.

Her birimiz güneşlenmekte bu çimenliklerde ve kayalıklarda.

Tabii bu arada arkadaşlarımızın elinden tarak ve aynalar düşmüyor. İşte kadın gerillaların birliği ve bütünlüğü bu...

Kıskansın bizi erkekler!

Aslında kıskanıyorlar da.

Ha! Hı!

Xezal'ın defterimi kıskanması söz konusu.

Yani ilgi bekliyor.

En fazla zorlanan da o.

Ama en fazla moralli olan da.

Şimdi ise sevgi öpücükleri gönderiyor karşı kayalığa.

Ve konuşmalar, gülüşmeler...

Dünyayı kadınlar kurtaracak!

*Sordum kendisine neyin var diye. Birşey yok, sen git dedi.
Ama ben kalmak istedim. Ağladığını gördüm. Üzüldüğünü
gördüm. Devrimciler de ağlar!*

Selam gerillam!

Bugün 28 Mart.

Heval Agit'in, büyük komutanımızın şahadet yıldönümü.

Kaç gündür aklımdaydı.

Ama herhalde o kadar yorulmuşuz ki unuttum.

Agit arkadaş,

Benim büyük komutanım.

*Seni saygı ve sevgiyle anıyorum. Senin özelliklerini alacağım, fe-
dakâr orkestra şefim...*

Evet gerillam!

*Galiba Zilan arkadaş, defterim okunduğu için üzüldü. Çünkü ona
ilişkin de yazmıştım.*

Biliyor musun, benim esas ilkem açıklıktır.

Yolda Zilan arkadaş durdu.

Sordum kendisine neyin var diye.

Birşey yok, sen git dedi.

Ama ben kalmak istedim.

Ağladığını gördüm.

Üzüldüğünü gördüm.

Defterimden mi etkilendin diye sordum.

Sadece o olmadığını söyledi.

Devrimciler de ağlar.

Şimdi arkadaşlar öğlen yemeği için hazırlık yapmakta.

Herkes birşeylerle uğraşıyor.

*Biri patates soyuyor, biri kızartıyor, birileri salata yapıyor doğa-
nın otlarından.*

*Bir de güneş o kadar kızgın ki, gökyüzünü bulutlandırmış yağmur
yağsın diye...*

Agit arkadaş için anma toplantısı yapılıyor Zelal arkadaş tarafından.

19. şahadet yıldönümü.

Kişiliğini, özelliklerini anlatıyor Zelal arkadaş... En önemli özelliği sorumlu olması.

Çetecilere karşı duruşu bunu anlatıyor.

O yüzden Agit arkadaşın şahadeti hâlâ şaibeli... Komplo olduğunu söylüyor Başkan Apom.

Şu an keleş ve biksi atışları yapılmakta!

İkinci günümüz bitmek üzereyken, üzerimize çöken yorgunluğa rağmen arkadaşların attığı mermiler boşa gitmiyor.

Güneş yavaş yavaş batmakta.

Yolculuğumuzu kutlar gibi.

Evet evet evet!

Her ne kadar dağınık gelsek de, yine de başardık yolculuğu...

Ş. Zinarin Bölüğü sen gerçekten güçlüsün.

Dünyayı kadınlar kurtaracak!

28. 03. 2005

Dembaş, Gerilla selamı.

14 Nisan 2005

Rojbaş gerillam,

Yeni şervan (Dağa yeni çıkan savaşçılar - HC) devresinin yemin törenine biz dört kişi geldik. Ben kendi şervan günlerimi hatırlayarak yolda arkadaşlara anlatıyordum.

Şu an diploma töreni yapılıyor.

Herkesin heyecanı dorukta.

Bir de o heyecandan doğan komik durumlar...

Şimdi birincilik, ikincilik, üçüncülük alan arkadaşların ödülleri veriliyor.

Cuma arkadaş (Murat Karayılan HC) toplantı yapıyor yeni şervanlarla.

Biz de katılıyoruz.

“Bir devrimci için eğitim daimidir” diyor, Cuma arkadaş.

Babacan ve çocuk ruhlu komutanım.

Uzun toplantı süresinde Cuma arkadaş yazacağı kitap konusunda soru geldi.

Cuma arkadaş, bu örgütün genç ruhla başlayıp bu ruhla devam edeceğini söylüyor.

Ben de o ruhtanım.

Ve hep öyle kalacağım.

Heval Cuma'nın koruyucu zırhı olabilirim.

Ey insanoğlu, sevgiyi büyültmeye devam!

Delila yazıyor günlüğüne: “Birbirimize tutunabilsek, güneş doğabilir. TARKAN’ı dinliyor ve tartışıyoruz. İnsanları tartışmak lazım. Güneş çıktı. Müziksiz yaşam düşünülemez.”

Delila, günlüğünün gri kumaş kaplı ikinci defterine 2005 yılı 24 Ekim günü başlamış not düşmeye.

Bu defterinin adı “Gerillam.”

İç kapağına kurumuş kır çiçekleri, papatyalarla birlikte Apo’nun, Che Guevara’nın, birlikte dağa çıktıkları Şehit Neval’in fotoğraflarını yapıştırmış.

İlk sayfası “Savaş ve Müzik” diye başlıyor.

Apo’dan bir alıntı:

“Savaş ve Müzik iki ayrı şeydir. Fakat onları birleştiren çok ince bir çizgidir. Bu da RİTİM’dir. Çünkü ikisi de bilinçli olmayı, yürek, beyin ve kullanılan aracın birlikteliğini gerektirir.”

Notalarla süslediği, sarı-kırmızı-yeşil Kürt renkleriyle boyadığı giriş sayfasına bir de slogan yazmış:

Her yürek kendi türküsünü çalar...

24 Ekim 2005

Êvarbaş Gerillam!

Benim en güzel çizim olan Beritan arkadaşın şahadet yıldönümü yarın...

Biliyor musun?

Seninle konuşmak, gülmek, koşmak, yürümek, savaşmak isterim. Seninle savaşmayı öğrendim.

Bugün 10. gün, buradayız.

Yaşamla, tanımlarla, sıkılmalarla, anlamalarla, anlamlandırmalarla, yaşamın güzellikleri ve çirkinlikleriyle 10 gündür buradayız.

Politikanın en çirkinlikleri ile, sade denilen yaşamlarla, ukalaca insanlarla ve en güzeli de sevgili insanlarımla yaşıyorum bu 10 gündür.

Beni diğer yoldaşlarımla ayrı kefedede tutan anlayışlarla, saygısız-

lıklarla ve bir de erkeklerin kadınlardan daha beter olan dedi-
kodu anlayışları ile, ama yine de en ince ayrıntı olan devrimci
insanların küçük yürekleri ile yaşamaktayım bu 10 gündür.
'Sade' denilen olgu ile beraberim diye yaşadığım insanlarla 5N +
1K formülünü tekrarlıyorum binlerce kez sevinerekten...
Belki de insanın öyküsünü anlamaya çalıştığım içindir.
Acılar, hep sevinçleri doğurur.
Yine de her şeye rağmen, Agir arkadaşın dediği gibi, "Hayat ya-
şanmaya değer."
Ey insanoğlu;
Sevgiyi büyütmeye devam.
Gerillaca selamlar diyecektim ama yoldaşlarımdan telefon çalış-
malarına yakın olduğum için kusura bakma...
"Her yeni gün benim için
yeni bir başlangıçtır.
Gülnaz Karataş..."
Dembaş...

Delila ertesi gün, defterinin 25 Ekim 2005 tarihini attığı sayfasına,
"Gülümse!" diye başlamış:

"Merhaba gerillam, gülümse sabahın sakın esintisine ki, günün
tüm kahkahaları içine dolsun."

Dağları unutmanın en büyük ihanet olduğunu söylüyor Delila.
"Dağların zirvesi beni hep çeker, düşmanı keşfe gidiyorum" dedikten
sonra ekliyor:

"Birbirimize tutunabilirsek, güneş doğabilir.

TARKAN'ı dinliyor ve tartışıyoruz.

İnsanları tartışmak lazım.

Güneş çıktı.

Müziksiz yaşam düşünülemez."

Bir gün sonra yine o duygunun, yani eylem yapmak, yani Ku-
zey'e gidip savaşmak arzusunun içinde uyandığı belli oluyor:

"Eylemimizden daha ses yok.

Eylemin heyecanı daha da fazlalaşiyor.

Umutluyuz.

Ben bir patlayıcı uzmanı olacağım.

İşte benim bütün yaşamım bu."

26 Ekim 2005

Merhaba!

Delikanlı ruhum,

Biraz çılgınlık yapmaya ne dersin?..

Tamam, çözümlemeyi bir yana bırakalım.

Enerji depolamaya ve dağıtmaya başlayalım.

Biraz ve biraz...

Başarılar...

“AMED, şehrim benim

Sende saklı tüm düşlerim

AMED yaram benim

Sende kaldı tüm düşlerim.”

Evet gerillam!

Manyak insan türleri...

Ashnda tiksindirici insanlarla beraberim...

Yani lanet olası özellikler...

Bu küfürler daralmadan değil.

Alay etmek ya da bilmişlik, ukalalık...

Gülüyorum.

Ama anlamlandırdığım zaman ne kadar acı verici. Hem ben, hem onlar bakımından...

Yine de insanları daha çok seviyorum.

Fakat tek göz yetmez bunlara...

Bunlar dediğim gördüklerimedir, insanlara değil.

Bazen kızmak, insan özelliklerinden nefret etmek gerekir.

Hepimizin bir öyküsü var.

Bazen kendimi çözümlediğimde hem seviniyorum hem de acı veriyor.

Fakat en fazla sevinme var.

Kendimi tanıma ve yaratma arayışı fazlalaşıyor.

Delila!

Kendini hiçbir zaman rotadan çıkarma!

Evet gerillam!

Bir gerilla kızın içselliğini yazmaya devam edeceğim. Delikanlı ruhunu hep yaratmaya devam edeceğim.

*Evet gerillam!
Sevgilim, Delikanlım...
Yazmak ve yazmak.
İnsanları, sevgili insanoğlunu yazmak çok hoşuma gidiyor.
İnsanoğlu,
Seni sevmeye devam...
Ama kuralına göre....
Yoksa sıkırım topuklara...
Sıkmasam, arkadaşlıkları, yoldaşlıkları yaratamam, yaşamayı
öğrenemem.
Ha!
Bir de arkadaşlık maddiyatçılık değildir.
Burada o var.
Yine de anlıyorum.
Savaşırım be gerillam.
Niye benim de bir teybim yok?
Ama yoldaşımın bana bu kaç günde müzik dinlettiği için çok te-
şekkür ederim.
Hayat güzeldir!*

*“Yaşam çok sert.
Yaşamdan daha sert olmağsın.
Yaşamdan daha sert olanlar gerçekten yaşayanlardır.”*

Şu an dans etmek istiyorum!

Şu an Candan Erçetin'i dinliyorum. Benimle dans eden var mı? Korkmadan... Haydi canlı müzik! Ritmim, şu an kıpır kıpır benim... Dansa devam delice, sarmaş dolaş...

27 Ekim 2005

Asker selamı ile Rojbaş Gerillam.

Sabahları, nasıl ki Güneş günü aydınlatmak, ısıyı vermek, tüm renkleri canlandırmak için doğar semalarda ya, ben de bu sabaha onunla kahkahalarla birlikte doğdum.

Üçden beri ayakta olmama rağmen capcanlıyım.

Arkadaşların deyişiyle, hiperaktifim.

Ee gerillam,

Seninle olmak kolay değil.

Neyse...

İçimin tüm kahkahalarıyla bûse gönderiyorum sana ve insanlara...

Yaşam güzeldir.

Şimdilik bay.

Yine Ben...

Çünkü aklımdan geçeni yazmalıyım.

Kızmazsın değil mi?

Tamam anlaştık.

Aklımdan geçen şu:

Kendimi seviyorum galiba.

Kahkahalar atıyorum.

Neyse daha sonra bunu tartışınız.

Şevbaş gerillam!

Şu an biraz sinirliyim.

Buradaki insanlar çok gülünç.

Aslında hep burasını değerlendirmek yanlış.

Ha, kızdığım nokta, saçma sapan laflar etmek, konuşmak.

Ulan!

Ben çok geniş biriyim.

Yoksa mahvolurdunuz.

Bağırıp çağırırdım.

Ama komik geliyor bana.

Neyse, tanıyalım Şu dünyayı ve içindeki yaratıkları.
Erkekler dünyası iğrenç...
Adam gibi olun be!
Daha çok söylenip i ren lik yapacaksınız.
Ama yine adam gibi olun.
Gerilikten uzak durun.
Yaşam çok zor.
Ama yine de güzeldir.
Buradaki yaşama hiç tanışık ve alışık değildim.
Buradaki yaşamı çözmeye çalışıyorum.
Çelişik bir yaşam.
Ama bir o kadar da açık.
Çelişik olan insan beyni, yani hastalıklarımız.
Arkadaşlar kusura bakmayın:
Adam gibi olun!
Evet, aslında arkadaşlar beni anlıyorlar.
Bir de tahrik olmuyorum.
Çocuklar, kocaman  ocuklar...
Neyse!
En önemlisi eylemin olmayıŐı.
Artık sinirleniyorum.
Kendim o kadar gitmek istiyorum ki.
Bu kadar gün olmayıŐı sinirlendiriyor.
Gerillam!
Eylem yapma zamanı.

29 Ekim 2005

Şu an Candan Erçetin'i dinliyorum.
Onun da yaŐadıklarıdır melodileŐen. Y re in notalarıdır dilde ke-
limeleŐen...
Bana YeŐilçam'ı hatırlatıyor.
Neyse, yaşam herkesin hissettiği kadardır.
Ama benim, senin ve onların yaşamı, b y kl  u vardır. Bazen
-ya da dünya ger ekli imizde- feda edilir yaşam ki, yaŐanılsın
b y kl  kte...
Berçem arkadaş sanırım daralmıŐ.
Aslında insanların, yani arkadaşlarımızın ukalalıkları işte...

Ben yine de diyorum ki:

“Nasıl yaşamalı?”

Bu önemli benim için.

Açıklık.

Samimiyet.

Dürüstlük.

Arkadaşlık, yoldaşlık.

‘Nasıl’a göre yaşanır.

Bunu bildiğim için mutluyum.

Korkum yok.

İnsanlar korkak yaratıklardır.

Ama yaşadığımız dünya gerçekliğinde bu olmazsa yaşam olamıyor.

Bunları hissettikçe öğrenme hep geliyor.

Şu an dans etmek istiyorum.

Benimle dans eden var mı?

Korkmadan...

Haydi canlı müzik!

Bizimle sen de sarmaş dolaş ol elindeki enstrümanla...

Ritimim, şu an kıpır kıpır benim...

Dansa devam delice, sarmaş dolaş...

Ben gerilla kızım.

Ya içimi hoplatıyor bu müzik...

Teşekkür ederim güzel insanlar.

Bu 13 günde birçok şey öğrendim.

Tüm iğrençlikleriniz ve güzelliklerinizle birçok şey yani...

Aslında karşılıklı anlayış vardı.

Ama iğrençlikler de hep vardı.

Yine de kahkahalar atıyorum.

*“Sonsuz aşkı çözmek için
burdayım sonuna kadar.”*

Şarkı bölümü

Soranın da, bilenin de, öğrenenin de ah...

Canı sağ olsun.

Alanın da, verenin de, isteyenin de ah...

Güzel arkadaş;

Seni de yazmam lazım.

Dürüst, açık, samimi, doğru yaşayan yoldaş. Şu an yaşadığı zor durumu anlatıyor.

Akıllı bir insan...

Kafasını çok iyi çalıştıran bir arkadaş...

Aslında özlülük var buradaki arkadaşlarda.

Ha! Bir de şehit Zınar arkadaşın kalemini verdi bana.

Bende yoldaşlık olayı korkusuzcadır.

Sonuna kadar kaldırabileceğim bir kalem ve bununla da yazmak daha güzel ve onurluca...

Gerillam!

Lanet olsun.

Bazen kendime kızıyorum.

Toyluk var.

Oysa içsel sezgilerim çok güçlü benim. Onları da daha fazla işlemeliyim.

Berçem arkadaş, eziklik psikolojisini çok fazla yaşıyor.

Bu çok tehlikeli güzelim.

En fazla da kıskançlık.

Daha yaygın görülen bu.

Canım defterim.

Ben ve gerillam arasındaki tüm yoldaşlıklarımı, monologlarımı, diyaloglarımı, çözümlemelerimi, açıklıklarımı, yanlışlıklarımı, duygularımı, sevinçlerimi, değişimlerimi, gelişimlerimi, hatta hüznlerimi tarihselleştirdiğin için seninle sarmaş dolaş olmak, tutkumun en güzel akışıdır.

AŞK olayı...

Benim için bir coşkidur hayatta, bir enerjidir. Güç olayıdır, benim yüreğim ve usumda be güzelim.

Neyse!

Aşkımın bir parçasısın gerillam.

Hem de en temel damarımsın...

Hep başarılarla koş, maratoncu çocuk.

Dembaş...

Şu an HEVAL şarkısı söyleniyor.

Ben ise, yoldaşlık nasıl ve şu an nasıl yaşıyor, nasıl anlaşılıyor?

Bu benim için çok önemli.

Merhaba güzel çocuk.

Seni öpüyorum.

O kadar şirinsin ki.

Seni sarmak istiyorum ve hatta sarıyorum hayalimle...

Çünkü ben sendeyim be güzelim.

Çok duygusal bakıyorum her şeye...

Bunu hissediyorum.

Ama ısrarım ve arayışım, amacım bu acıyı sevince dönüştürüyor.

Kadın gerillalar yola koyulduk

*Şu an Sezen Aksu'yu dinliyorum yeni mangamda. Gülüm!
Bende şu an bir durgunluk var. Ağlamak isterim. Ama aklım
ve çocuk ruhum buna izin vermiyor.*

30 Ekim 2005

Bugün buradan ayrılıyoruz.

Ulan siz ne biçim devrimcisiniz?

Her şey çok normal, her şeyi boşver!

Olur mu ya?..

Gerillam!

Başkan APO benim bu akışlara daha iyi anlam biçer.

Ve onun için de mutluyum.

Yav, sanki 70'lik rakı içmişsiniz be arkadaşlar.

Gülüyorum...

Neyse!

İnsanlardan hiçbir şey esirgenmemeli.

Örnek olarak:

*Şekerimiz vardı. Yol için alınmıştı. Ama çoktu. Arkadaşlarıma bi-
raz dağıttım. Fakat Berçem arkadaş yol için olduğunu söyleyince...*

Yani sorun, insan yaklaşımı.

İnsanlara olan sevgi.

Tamam olabilir.

Her insanın insanlara yaklaşımı farklı...

Neyse...

İnsanın insana yaklaşımı çok dar.

Bencillik olayı...

31 Ekim 2005

Selam Sevgilim...

*Şu an kampımızın, takımımızın önündeki bir taşta oturup, güne-
şin yüzüme vurduğu, elbiselerimin yarım kalan ıslaklığını (banyo
yapmışım) kuruturken, dünden kalan iç akışlarını akıtmak iste-
dim be gerillam.*

Evet, dün güzel yoldaşlarımızın yanından ayrıldık. Hem hasret

hem sevinç hem tüm yaşananların anısı vardı usumuzda, yüreğimizde.

Gerçekten biliyor musun gerillam?

O arkadaşlar, insana değer veren yaratıklardı. Öz dediğimiz olay onlardaydı.

Neden?

Yaşadıkları ne varsa yaşama dair olan, inançlarıydı.

Biliyor musunuz güzel yoldaşlar?

Bizi özleyeceğinizi biliyorum.

Çünkü paylaşılan o kadar şeyler vardı ki.

16 günde tüm açıklığıyla ve yalınlığıyla yansıdı o 16 güne...

Şu an hepiniz gözümün önünden gidip geliyorsunuz.

Renas arkadaşın şımarıklığı ama saygılı ve özlü oluşu...

Agir arkadaşın çocuksu davranışları... Welat arkadaşın kahkahası... Yaşananlara dair ne varsa kahkaha atarak yazıyorum.

Aslında sizi öpmek isterdim ayrılırken...

Ama şımarırdınız.

Neyse neyse, kocaman öpücükler size.

Tabii ya, Sabri arkadaşın kompleksi, kel kafasını unutmadım.

Oradaki arkadaşlar benim öğretmenlerim.

Neden?

Çünkü yaşamlarıyla örnek teşkil edecek şeyler verdiler.

Neyse güzel yoldaşlar, size kocaman çılgınca öpücükler...

Aman kimse duymasın.

Evet ve evet gerillam!

Kadın gerillalar yola koyulduk. Anılarla, özlemlerle ve yağmur altındaki kahkahalı çığlıklarla geldik.

29 Aralık 2005

Şu an Sezen Aksu'yu dinliyorum yeni mangamda. Yani özgün taburun yeni mangasında.

Gülüm!

Bende şu an bir durgunluk var.

Ağlamak isterim.

Ama aklım ve çocuk ruhum buna izin vermiyor.

Sıkıcı sözler...

Anlık bir düşünce yoğunlaşması sadece...

Gerillam!

Sana anlatmak istediğim yine bir tanıma derinliği.

Aslında biliniyor.

Ama yaşanılanlardaki derinlik.

İnsanoğlunun yalancılığı, dedikoduculuğu...

Bunları çok rahat görüp çözümlüyorum.

Yalanların, dedikoduların kaynağı yine KORKU!

Birbirimizden korkmak...

Yalancılığı, dedikoduyu, abartıları ortaya çıkartıyor.

Bunlar çok yeni şeyler değil.

Ama bizde yaşanması bir iğrençlik.

Bu sözü kullanmak istemezdim.

Bunları gerillaya layık görmem.

Gerillam;

Ben bunları kabul etmediğim için, yaşamım senle olduğu için çok sade, yalın, gözümün netliğinde dile getirdim.

Arin arkadaşın şüpheciliği, abartıcılığı, bilmişlik taslaması, sonradan da korkaklığı...

Jiyan arkadaşın kendini bilmezliğinden gelen dedikoduculuğu...

Rojbin arkadaşın kaygıllılığı...

Yani, konu yine KORKU!

Bir de Zozan arkadaşın hesap verme korkusu...

Helin'in manevra kabiliyeti...

Yani korkunun sonuçları...

Hep birilerine bağlı olarak gelişen korkular...

Oysa 'yaşam' hepimizin.

Öz sorumluluk, insanın kendisini ortaya koyar.

Ama hep bir şeylerin etrafından dolanırız.

Bunları tanımak, ifadelendirmek, çözmek, alternatifini geliştirmek benim aklım.

Bu yüzden de mutluyum.

Kahkahalarla doluyum.

Neyse...

Evet gerillam!

Özgün bir taburuz.

Yani kadınlar kendi başlarına...

Savaşçılık benim kanıma işlemiş.

Çok güzel.

Herkes çok mutlu.

Ama klasik geri zihniyet kendisini gösterdi. Alanımızda kalsaydık ya özgün bir tabur olarak.

Ya dünya ilericiilik peşinde...

Ama biz neyin peşinde...

Ya ben hareketlilik olmazsa, açık bir alan olmazsa ne yaparım?

Neyse!

Sadece gülüp geçerim içimin derinliklerinde...

Ya o kadar halkın içinde olmak isterdim ki. Ben halktan o kadar coşku alıyorum ki, anlatamam.

Eylemlilikler yapılmalı.

Güzel halkım!

Ruhum coşuyor.

Şahadetlere anlam biçiyorum.

Fakat hüznün yine oluyor.

Neyse!

Şehitlerim benim için bir kişilik özelliğidir.

Yanı başımdaki arkadaşlarımin da bir gün gideceğini bilmiyordum.

Yani, ruhların yaratacakları buluşma bu ayrılık...

Yaşam çok güzel.

Yaşamı daha çok seviyorum.

Aklımla ve yüreğimle seviyorum.

Delikanlıca seviyorum bu yaşamı.

Hep içimi coşturan, aklımlı geliştiren yaşamı çok çokook seviyorum, hem kahkahalarla...

Nevbaş Sevgili Gerillam;

Şu an uykumun çok geldiği ama sana olan güzel ihtiyacımdan dolayı ve yine müziğimle sana yazıyorum.

Evet, bir güzel kadın sesindeki içliliği ve haykırışlarını dinliyorum.

İşte bana duygu yoğunluğumu sana akıtmamı sağlayan duygu öğretmeni...

Yani müzik!

Hep tarihselleştirmemi sağlayan olgu...

Yaşam gıdam.

Evet gerillam!

Biz insanoğlu...

Bu sözcükte kaldım.

Neden?

Acı çektiğim...

Ya da bir anlık...

Yok yok, hiçbir şey yok.

Acı, kendi kendime kabul etmediğim birşey...

Başkan APO'muzun savaşçı kadınlarız değil mi?

Evet, sözümüz bu bizim.

Adım üstünde Şenay Güçer.

Yani "Mutlu ayın güçlü savaşçısı..."

Güçlüyüm.

Ve hep ileriye...

Her şeye rağmen hayat güzeldir.

Yeni yıla merhaba iki gün sonra.

Sezen Aksu, korkularını müzikle aşan ve aştıran!

Delila'dan Sezen Aksu'ya: "Seni dinlediğimde, sendeki celsurluk ve içlilik, bir de hissediş... Ben de şarkı söyleyen bir gerillayım. Benimle tanışman gerekir. Seni çok sevmem celsurluğundan..."

13 Ocak 2006

Şevbaş Gerillam...

Sana anlatmak istediklerim var.

Özellikle kadının geri bakış açısı...

Çelişki, yaşadığım anlamsızlıklar...

Ama en azından aşma çabası...

İlgiler...

Sevinçler...

Yani hepsi bir arada...

Ağlamak istiyorum.

Bilmem işte öylesine...

Sen bakma bana...

Bir anlık birşey...

Aslında değil ya...

Ama mutluyum...

Çünkü sana yazıyorum her şeyimi...

İşte bu yüzden güçlüyüm gerillam.

Dün bir platform yapıldı.

Tiyanda arkadaşın platformu...

Ama çok ağır ve çelişkili.

Aslında bana göre netti.

Neden?

Çünkü kim nedir, ne değildir, ne yapılmalı, ne tanınmalı, hepsi ortaya çıktı.

Ama sonuç, insanı yerle bir etmek...

Yani bazılarının şahsında...

Neyse...

Kafada kalan çelişkiler vardı.

O arkadaşın raporunu ben kendim yazdım. En azından nasıl bir

kişilik olduğu, yani tüm dürüst olmayan, çelişik yönleriyle öğre-
nildi.

Ve ona göre bir karara ulaşıldı.

Evet gerillam!

Savaşmak, savaş açmak, kendime, ortama...

Anlatmaya çalışacağım.

Müziğim!

Yaşam aşkımı artıran...

Sevişiyorum hep seninle...

Ya Sezen Aksu!

Korkularını müzikle aşan ve aştıran!

Ben bir APOCU gerillayım...

*Seni dinlediğimde, sendeki cesurluk ve içlilik, bir de hissediş hep
bিরer örnek...*

Ben de şarkı söyleyen bir gerillayım.

Benimle tanışman gerekir.

Beni daha fazla anlarsın.

Seni çok sevmem cesurluğundan.

İşte ben böyleyim.

Tanıştığımıza memnun oldum.

Müzik seninle bu yüzden sarmaş dolaş...

Hissetmek en güzelidir yaşamın...

Şimdi dans etme zamanı gerillam.

Şimdi var mısın benimle sarmaş dolaş ve çılgın olmaya...

Yaptık...

Delice, yani onun kuralına göre profesyonelce bir dans...

Çok severim...

Herkesin yaşam dili var.

Savaş, bir dans olayıdır.

Sözler yetmez!

Yaşanılan bir olgu...

Evet gerillam!

*Başkomutanımız, Başkan APOM, düşmanımız tarafından daha
kötü bir tecride alınması söz konusu...*

Halkım, canım halkım...

Yine de ayakta...

Benim ruhumun ayaklandırıncıları... Beynimi daha yaratıcılığa gö-

türen aşkım...

Eylem yapma zamanı...

Ama provokasyona gelmeyeceğiz geri zihniyet...

Sana gülüyorum.

Sana kanmıyorum.

Ama bununla savaşımam için aklımı çalıştırıyorsunuz.

Büyük insanlar, mütevazı insanlardır.

16 Ocak 2006

Gerillam Merhaba!

Şu an eğitimdeyim.

Değerlendirmeler yapılıyor.

İnan ki sıkılmışım, anlatamam...

Neyse!

Gelip geçici olduğunu bildiğim için neyse diyorum.

Kafam çelişkilerle dolu.

Aslında bu alışkanlığı da atmam lazım.

Kendimle çelişkilerim çok fazla.

İçimde farklı çözümlenmiş birçok şey var.

Rahatım.

Ama beyinsel anlamda farklı şeyler ortaya çıkıyor.

Ya Delila kendine gel!

Kafanı fazla kurcalama.

Dengeli kurcala...

Of of of...

Kafam biraz bozuk be gerillam!

Ama aşılır, buna gerçekten inanıyorum.

“Başkalarını özgür kılmak isteyenler,
önce kendilerini özgür kılmayı bilmelidir.

Böylece hiç özgür doğmamış
çocuklarımızın

belki de

özgür doğma hakkı

bir gerçeklik haline gelecektir.”

Reber APO.

Şu anki tartışmalardan çıkan çözümlerden benim sıkılmam var.

Ama arayışlarım da var.

Bu beni mutlu ediyor.

Akıllı olmak istiyorsam, benim kendimle savaşımım daha fazla olmalı.

Yani gerillam,

Ruhum, aşkım, senin savaşçılığın bana lazım.

Ama nasıl?

Korkularım var.

Bu da bilmediğimdendir.

Gerillam!

Bir türkü söyleyelim.

İçinde savaş ve dansın ritmleri çalsın, bütünleşsin sesimiz onunla. Aynen orkestradaki çalan ve çalgı ile birleşen ritimler gibi...

Coşturalım derinlikleriyle, yani içimizle ve müzikle savaşalım.

20 Ocak 2006

Gerillam!

Benim çok okumaya ihtiyacım var.

Bir inziva gibi...

Belki bazı şeyleri daha iyi tanırım.

Tanımak istediğim çok şey var.

Şu an hayal ediyorum.

İhtiyacımı, okuyup yoğunlaşmalarımınla sonuca ulaşma hayali...

Ama bu da savaşımınla olacak, bu da en fazla kendimle...

Şu an önderlik gerçeği dersini görüyoruz.

Ben sessiz bir insanımdır.

Sessizliğim, yoğunlaşmadır, gözlem, çözme, tanımadır.

Karakterim böyle...

Diğer bir yansıması, katılım ve canlılıktır.

Yaman çocuk, Yekbun arkadaş.

Dinle ilgili çelişkisi...

Deli denilmiş kendisine...

Niçin deli?..

Çünkü topluma uymadığında delisin demektir. Yani sistemin toplum üzerinde yarattığı düzene uymadığında delisin...

Bir de ÂŞIK olanlara deli denilir.

AŞK, bir birey değil.

Benim için GERİLLA ve MÜZİK...

Berçem arkadaş:

“Bazen güzellik insanın içinde olan gizli bir sır gibidir.”

Bunu yazma ihtiyacı neden?

Yani neden aklına geldi?

Sebep neydi?

Her insanda güzellik vardır.

Ben bunu her zaman söylerim.

Defterime yazıyorum.

“Çocukluk hayallerime asla ihanet etmedim.”

Gerillam ve müziğim!

Sizinle olmam, anlamakla ve yaşamakla olur.

Ama amacın gerçekliğiyle...

Yani herkesin bir anlamı var.

Benim ise APOCU anlamayla gerçekleştirmek olayı...

Çünkü gerçeğimiz burada...

Savaş ve anlam...

“Yaşamı ve insanları çok seviyorum.”

Ben kuantum renkliliğiyim...

Renkli ve canlıyım.

Çünkü beeeeeen APOCU gerillayım.

Koşullara uymaktan nefret ederim.

Ben bir koşul gerillası değilim.

Koşullar vız gelir.

Bahsettiğim kar ve yağmur değil...

Benim düşüncem, sentezle yaratılan ben ve ortam...

Yani her koşulda kendini yaratmak...

Umurumda değil.

Believe in yourself!

Defterim seni renklendireceğim.

Seni seviyorum demiyecem.

Sevdiğim kadar savaşacağım.

21 Ocak 2006

Şevbaş gerillam!

Yaşam, ciddi bir olgudur.

En iyi öğretmendir.

Acıdır, tatlıdır derinlikte.

Neyse...

Âşık olmak, yaşamda bir coşku seli....

“Akarsın, akarsın ve hep akarsın. Belki sizi, yani okyanusu damlatan yaratıcıyı yok etmek isterler. Ama okyanus asla kurutulamaz, kirlenemez. Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir.”

10 Temmuz 2006

Êvarbaş Gerillam!

Sana Lelikan'ın zirvesinden Govende'ye, Çarçela'ya, Cilo'ya ve Advillkui'ye bakan açıklığıyla yazmaktayım.

Sanki tüm heybetler, görkemlilik adeta Lelikan'ı sarmış gibi etrafta dağlarımız.

Evet gerillam!

Çok sevdiğim Xakurka'dan bir can daha verdik.

Şahadetler diyarı, direniş diyarı burası.

Ey dağlar!

Gencecik bir bedeni, bıyıkları hâlâ terlememiş bir gerillamızı neden koruyamadın?

Nave wi Dilşer!

Dünya, hepsi üstümüze gelmekte be gerillam.

Ulan düşman,

Çocuk ruhlulara kıymaktan bıkmadın mı?..

Lelikan.

17 Temmuz 2006

Şevbaş gerillam,

Hayat güzeldir.

Bir duygu akışını şiirle yazmak bambaşka be gerillam...

Şu an canım sıkkın.

Bir gerilla çözüm getirendir.

'Modern gerilla' dersini hazırlamakla daha farklı oluveriyor.

Şimdi duygularım baskın...

İyi ki yaşamın içinde yaşamı arayıp tanıyorum. O yüzden bir an olanlara gülüyorum.

*Acaba bazı konuları ben mi büyütüyorum?
Yoksa gerçekten öyle mi?
Şu an büyük komutanımla konuşacağım.
Sonra görüşürüz.*

*Merhaba komutanım,
Yaratanım...
Seninle top oynamak isterdim...
Ama büyük bir coşkuyla, başarıya koşarcasına, savaşıarak oynamak...
Aynı topu kaptırmak istemeyen bir çocuk gibi...
Ama kuralına göre çılgınca oynamak...
Aslında oynamak için geldim zaten...
Ha!
Ama ben de hırslıyım kazanmak için...
Bakalım kim kazanacak?..
Her şey çocukça sade, temiz ve kavga ederekten...
Bu benim gerçekleştirebileceğim hayallerim...
Yani senin felsefenle yaşayacağım.
Bunda kararlı bir gerillayım.
Böyle öğreniyor ve kendimle savaşıyorum.
Bir de orkestra eşliğinde milyonlara verdiğim içten bir melodim var.
Ey güzel halkım!
Amed'de konserlerim var...
Coşkuyla, hep beraber haykırarak, APOCU'lukla vermeye, bir de unutmadan, kadın gerilla olarak... Özgürce gelen haykırışlarla, profesyonelce...
Kendimi büyük bir heyecanla hazırlıyorum.
Âşık olmak, yaşamda bir coşku selidir.
Akarsın, akarsın ve hep akarsın.
Belki sizi, yani okyanusu damlatan yaratana yok etmek isterler.
Ama okyanus asla kurutulamaz, kirletilemez.
Çünkü o bir kere büyümüştür.
Ne atomla ne içindeki ahtapotlarla ne köpekbalıkları ile kurutulup kirletilir.
Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir.*

“Nasıl yaşam?” denilen soruyu akla getiren, yaşadığın yaşam biçiminin çelişki ve çatışmasıdır.

Yani aynen şu an yaşadığım PKK, gerilla yaşamı...

Özgünlük ve farklılık isteyen bir yaşam...

Ölümsüzlük isteyen bir yaşam...

Yani bazen yaşadığın yaşam bile ölümden farksızdır.

Nasıl yaşam ise bir amaç ister.

Amaç olmayan bir yaşam, bu çelişkiyi ya da bu soruyu beyne koymaz.

Tüm bunlar, derin bir duygu ve sevgi ister.

Tersi kuru kalır.

Bunu canlı kıldıran SEVGİ ve AŞK’tır.

Gerillam!

Bendeki şeytanı sen öldürüyorsun.

Keşke tüm içimdekileri yapabilseydim.

Bazen yapılmaz ya da anlatılmaz.

Sadece yaşanabilir.

Evet gerillam!

Ben nasıl yaşıyorum?

Günü birlik yaşam tarzı var.

Parçalı yoğunlaşma, sistemsizlik eksiklikleri hâlâ var.

Kendimi yeterli görmüyorum.

Bir ihtiyaç kendini bende gösteriyor.

Sanma ki örgütümden eğitim istiyorum.

Örgüt zaten bunu bana veriyor.

Ama ben ne kadar alıyorum ve veriyorum?

Bu önemli.

Benim ihtiyacım, sürecin istediği değişim farkı gerillam.

Bunu böyle hissediyorum.

İçimde Delila’yla Şenay’ın çarpışması var.

Bazen duraksar, bazen incinir, bazen kırılır, bazen tepkilenir ama yapar.

Tüm bunlar yine sürecin istediği bilme ile bağlantılı olaylar.

Bu dünyada yaşıyorsun be Hevalim.

En azından elde ettiğim bir karar, bir ısrar, iddia, bir sorgulama hissi, mücadele var.

Haa bunların nasıllarında, yol ve yöntemlerinde yanlışlıklar çıkıyor.

Bu da çok normal.

Bilmek sonsuzdur.

Öğrenmek sonsuzdur.

Yani yaşam yeniliklerle dolar be gerillam...

Ama sonsuzluğa götüren senin ele alış tarzın, yani anlamandır.

Delila'nın daha öğrenmesi gereken çok şey var.

Örneğin komutan olması gerekir.

Benim komutanlık anlayışımın farklı olması derken, nasıl farklılık o önemli.

Benim düşünce tarzımdaki zayıflığı gidermem lazım.

Yaşamdan daha iyi tecrübeler alıyorum.

Biraz daha çocuk bakış açısı olmamalı.

Ruh değil.

Çocuk ruhluym ve hep devam edeceğim.

Zayıflıklarımı güce dönüştürmeliyim.

Lelikan.

18 Temmuz 2006

Dembaş Gerillam!

Zorluk çektiğim, özgün bölüğümünden çıkardığım güzellikleri anlatmak...

Bu en güzeli.

Özellikle bir kadının kadınla nasıl yoldaş olabileceğidir be gerillam...

İşte yaşadığımız birçok sorun, yani yaşanan normal sorunlar, nasıl bir sevgi beslediğimiz birbirimize...

Bilmediğimizi bilmeye çalıştığımız sorunlar...

Ama çürümüş kişiliklerimizin şeytani özellikleri her devrede yerini alır.

Öğretmek ve öğrenmek için de bedel hep gerekir.

Yaşadığımız dünya gerçekliği bunun üzerinde, yani şeytaniliklerin üstüne kurulu...

Evet gerillam!

Dün timimizin sohbetini yaptım.

Üç saat sürdü.

Bir ihtiyaçtı.

Kim neydi, nasıl, ne yapıyor, ne yapmak istiyor? Eksiklik ve yetmezlikler neler?

Bunlar tartışıldı.

Esas ortaya çıkan, başta da dedim, sevgi anlayışımız neler? Evet, birçoğumuz bunu bilmiyoruz.

Öğreniyoruz.

Ama çabalar neler?

Ben neler yaptım, neler kattım?

Bireyciliğim ne düzeyde?

Bunlar görülmeliydi.

En çok zorlanan ben oldum.

Ama anlatıp kavratmak için her şeyi açık ve samimiyetle dile getirdim.

Bundan hiçbir zaman korkum yok.

Şu an çok rahatım.

Az önce General Rukan Amed’le konuştuğum gibi...

Bana dedi ki komutanım;

Kendine iyi bak, daralma, sabırlı ol, rolünü iyi oyna, güvenimiz var.

Ben de dedim ki;

Tüm beni tanıyan yoldaşlarımın deyişiyle, “Sen sabrın denizisin” diye söyledim ona.

O da dedi ki;

Bazen göl ya da denizin suyu kesilir!

Ben de dedim ki;

Asla bir büyük göl ya da denizin suyu kesilmez ama kirletilebilir. General dedi ki;

Doğru bazen sular karışırsa kirlenir.

Büyük komutanımdan yaşamın acımasızlığına karşı nasıl gülünür, nasıl sevinç elde edilir, nasıl coşku seli olunur, direnişiyle öğreniyorum.

Zilan’la, yaşam nasıl sevilir acımasızlığa karşı, öğrendim.

Sema’yla nasıl kişilikten, çirkinlikten korkulmaz, onu öğrendim.

Viyan’la duyguların sadeliği ve temizliğiyle nasıl sevilir, nasıl âşık olunur öğrendim.

Yıldız’la (ki canlı bir tanığı ve anlamaya çalıştığım komutanımdı) insan nasıl anlaşılır öğrendim.

Ağit arkadaşla nasıl asker ve nasıl öncü olunur öğrenmeye çalışıyorum.

Kemal, Hayri, Mazlum, Ali Çiçek’le nasıl ahlaklı ve öncü kişilikler olunur öğrenmeye çalışıyorum.

Ve canlı tanık olduğum bu yaşamlarla beraber olduğum güzel ve çirkin yanlar da var.

*Kadınca özgür yarınlara
merhaba
dileğimle başarılar
hep bizimle olsun.*

Lelikan Tepesi.

Benim meskenim dağlardır, dağlar!

*Delila'nın ağzından Sezen Aksu'nun şarkısı hiç düşmez:
"Başım dağ saçlarım kardır / Deli rüzgârlarım vardır / Ovalar
bana çok dardır / Benim meskenim dağlardır dağlar / Dağ-
lardır dağlar, dağlardır dağlar..."*

19 Temmuz 2006

Rojbaş gerillam!

*Sana yine Lelikan tepesinden yazıyorum. Hem de Avdilkuvî'nin,
sevgilimin diyarından yazıyorum.*

Güne, an serkiftin an serkiftin şiarıyla başlıyorum.

Gerillam,

Hüznün bu bedenimi sardığı andaki düşünceler çok yoğun.

Coşku var ama hüznün de var.

Evet gerillam!

*Yoğun bir güvenlikten sonra, kafaların karıştığı, yani binbir dü-
şüncelere büründüğü bir andan sonra sabaha, Güneşe ve dağla-
ra merhaba dedim.*

Neyse sonra devam ederiz.

Ama gerillalarımızın birkaç gün önce yaptığı eylemlilikler çok güzel.

Bu da düşmanımızı kahrediyor.

Ve daha azgınlaştırıyor.

Ey düşman!

Artık yılmak yok bizde.

*Şimdi bu korkusunu azgınlaştırmak için yine Güney'e operasyon
düzenleme planında...*

Bunu ne kadar başarır, bilemem.

*Çünkü, KDP'nin şimdi takındığı tutum olumlu yönde ama nasıl
bir politika izlenmekte, bu tam bilinmiyor.*

Güven yine olmaz.

Bu PKK olmasa herkesin hali yamandı.

Lelikan Tepesi.

25 Temmuz 2006

Lelikan diyarından.

Selamlar Gerillam!

Şu an müziğimle baş başa dolup taşıyoruz akışlarda...

Gerillam,

Dağlarından aldığım aşkınla dolup taşıyorum.

Tüm güzelliklerin diyardır dağlar.

Unutmak ve sevmemek soysuzluktur.

Bir de Lelikan'ı saran tüm güzellikleri, Cilo'yu, Govendeje'yi, Çarçella'yı, Sekif'i, Avdilkuvi'yi, Helgortpiran'ı ve tüm eteklerini unutmak olur mu?

Sen hiç güneşin Sekif'le doğup Govende'yle halayını tamamladığını gördün mü?

İşte Lelikan böyle bir yer.

Bu güzellikleri görmemizi ve içsel yaşamsallaştırmayı bize verenleri bildin mi?

İşte gerillam,

Benim meskenim bu dağlardır!

Lelikan Tepesi,

Serkeftin.

“Benim meskenim dağlardır” sözü Delila'nın ağzından hiç düşmez. Sezen Aksu'yu bu nedenle de sever. Şarkı, “Dağlardır Dağlar” adını taşır. Albümün adı ise *Sen Ağlama*'dır. Sabahattin Ali'nin şiirinin müziği Ali Kocatepe'nindir.

Delila'nın çok söylediği bu şarkı şöyle akar:

Başım dağ saçlarım kardır

Deli rüzgârlarım vardır

Ovalar bana çok dardır

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

Şehirler bana bir tuzak

İnsan sohbetleri yasak

Uzak olun benden uzak

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Kalbime benzer taşları
Heybetli öter kuşları
Göğe yakındır başları
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Yarimi ellere verin
Sevdamı yellere verin
Yelleri bana gönderin
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...
Bir gün kadrim bilinirse
İsmim ağza alınırsa
Yerim soran bulunursa
Benim meskenim dağlardır dağlar
Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

4 Ağustos 2006

Rojbaş Gerillam!
Lelikan'dan gözlerimizi toz içerisinde bırakan, hatta bizi uçuşturan
sabahın rüzgânıyla,
Merhaba be Gerillam.
Gece subaylığında rojbaş dedim.
Şu an müzikle uyumaya başlarken içimin akışkanlarını yazmak ist-
tedim.
Evet gerillam,
Bazı arkadaşlıkları, arkadaşları çok özliyorum.
“Unutmak büyük ihanettir” der büyük öğretmenim.
Unutursam yaşayabilir miyim?
Ve bu yaşamaya anlam verip kendimi yaratabilir miyim?
Hayır.
Anlamaları, anlamsızlıkları, anıları, sevinçleri, coşkuları, hüznüleri,
ağlamaları, gülmeleri, kavgaları, paylaşımları bilir misin be gerillam?
Özliyorum.
Evet gerillam!
İbrahim arkadaş!
Bir bütün yaşamını bu yaşama kat ve yaşa, en sonunda kallesçe

şahadete ulaş.

Olur mu böyle kalleslik?

Olur mu böyle düşmanlık?

Ey düşman!

Bil ki bizi ruhta çökertemeyeceksin.

Aksine güçlendiriyorsun.

Öfkeliyim, hüznülyüm.

Bir komutan, büyük bir yaşam...

Böyle bir kontravari saldırıyla bitiriliyor.

Öyle sanılıyor.

Değil.

Belki bir acı ama bitmek değil, üretmektir yaşamı...

16 yaşında PKK'nin doğuşuyla tanış, gör, gez, anla, yap ve kalles-
çe arkadan vurul.

Kim kabul edebilir?

Öfkeliyim ve de çok öfkeliyim.

Ağlamaklıyım.

Ama bil ki yaşam çınar ağacı gibi köklü, meşe ağacı gibi çok yay-
gın, evren kadar sonsuzdur.

Evet gerillam!

Şimdi 'Le daye ez Gerillame' şarkısını dinliyorum.

Gerilla yıkılmaz, yenilmezdir.

Korkum yok.

Şimdi Rotinda'nın 'Çarçella' şarkısını dinliyorum.

Gerçekten Rotinda!

Zagros'u, dağlarını, yoldaşlarını sen iyi anlatırsın bu şarkılarınla...

Ben şu an Lelikan'dan Govende'ye, Cilo'ya, Çarçella'ya bakan açık-
lıktayım. Görmesem de, yaşamasam da, anlatılanlardan, şarkılar-
dan sanki oradayım.

Lelikan Tepesi.

5 Ağustos 2006

Rojbaş Gerillam!

Üç gündür bu tepede akşamla başlayan ve gün ortasıyla kendisi-
ni tamamlayan fırtınalı rüzgârla ve sabahın doğan güneş ısıyla
yazıyorum sana...

*Gerillanın dağlarını unutmamak lazım.
Gerillayı hep yaşamak ve efsaneleştirmek lazım.
Ben de biraz bunu yapmaya çalışıyorum gerilla yaşamımla.
Neyse...*

Lelikan Zirvesi.

Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum!

“Ne kadar çelişik bir yaşam değil mi? Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum. Bu bir ilke... Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra, burnumu sile sile ağlamak isterim. Bu toprakta bedenimin çiçeği açılacak.”

1 Ekim 2006

Merhaba Gerillam,

Belli bir süreden sonra tüm akışlarımı yazmak isterim.

Büyük komutanımın diyarından gidiyorum galiba. Galiba diyorum, çünkü ayrılığın heyecanı inandırmıyor beni.

Yani tüm yaşadığım sevgilerin heyecanı sarıyor tüm yüreğimi.

Hüzün sarıyor.

İç akarsuyum, gözlerim doluyor.

Ağlamak kalıyor, benden arta kalan.

Belki de bir damla gözyaşım, canların su ihtiyacı oluyor bu topraklarda...

Yaşlı gözlerimdeki parıldayış anlatır senle olan bağımlı...

Hevalımın yârimin meskeni Xakurkam...

Bir gerilla kızın asiliğini bağrında taşıyan...

İşte bu benim için...

Ya nice yoldaşlarım?

Kucağında be anam...

Anam diyorum.

Belki de bana verilen bir çalışmanın yoğun bir içtenliğidir.

Şu an gözlerim dolmuş, müziğimle ve içindeki tebessümümle...

Ne kadar çelişik bir yaşam değil mi?

Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum.

Bu bir ilke...

Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra, burnumu sile sile ağlamak isterim.

Bu toprakta bedenimin çiçeği açılacak.

Bedenimin çiçeği burada tomurcuklandı, burada da tam açılacak...

Amed'imde yeşerme ve büyüme var olacak...

Xakurkam'da Lelikan'la başlayan, Avdilkuvim'le devam eden,

Lelikan'la tüm tecrübelerin toplamı ile varoldum...

Burada sevgilimin, Gerillamın diyanı Avdilkuvî'de, bedenimin tüm çiçekleri canlı canlı açılıp serpilecek...

O kadar bir duygu yoğunluğundayım ki.

Şu an Beritan Ana'nın şarkısı çalınıyor.

Neyse Gerillam,

Xakurkam, tüm sevgilerin gücüyle başanlar yeni yollarına...

Yol çok uzun...

Ama çok zevkli...

Her şeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR!

Hoşçakal diyorum sana...

Lelikan kamelyasında...

15 Ekim 2006

Everbaş Gerillam,

Sana dağlarımın uzantılı bir başka diyarından müzikle yazıyorum.

Şu an Zap'tayım.

Evet, eğitime geldim.

Zap alanı,

YTA-Star basını.

25 Ekim 2006

Şevbaş Gerillam,

Şu an Ş. Beritan akademisindeyim.

Sonunda geldim.

Bir kadın ortamı ve eğitim ortamı.

Everbaş Gerillam,

Bu defterin bir yılı doluyor.

Bugün güzel komutanımın 14. şahadet yıldönümü.

Kutlama bambaşkaydı.

Merhaba demek istiyorum, Komutanım.

12 Aralık 2006

Merhabalar, selamlar Gerillam...

Oy güzel dağlar!

Tüm kavgaların diyan dağlar.

Dağ gibiyim senin aşkınla...

Dağlar yiğitlerin ülkesidir.

Sezen Aksu'nun 'Benim Meskenim Dağlardır' şarkısını yazmamak olur mu?

Bir kadın ortamındayım.

Yani Ş. Beritan akademisindeyim.

Tüm coşkuların, sevinçlerin, katılımin, korkuların heyecanı sarıyor beni...

Ama kadın olmak daha farklı.

Hele bir de APOCU kadın gerilla diplomasını almak daha heyecan verici...

Burada kazanacağım çok şey var.

Bakalım elemenden geçecek miyiz?

Amed'ime kavuşacak mıyım? Her hayalin gerçekleşmesi çaba, emek ister. Buna coşkuyla hazırım.

Neyse!

Bol bol okuyup tartışmak, yazmak planlarım var.

Terbiye edilmesi gerekenler var.

Neyse sonra devam ederiz.

Çünkü nöbetçiyim birazdan...

Uzun bir zaman diliminden sonra yazıyorum.

Çok yoğunuz.

Çok ağır bir süreçten geçiyoruz.

Yoğun bir hissedişten geçiyoruz.

Ve bende çok ağır bir hissediş var.

Bazı şeylerin ciddiyeti ve derinliği...

Duygu yoğunluğu, düşünce yoğunluğu...

Her bir kadın yoldaşta bu yoğunluk yaşıyor.

Çünkü söz konusu önderlik, ateşkes.

Öyle bir ölüm dayatılıyor ki bizlere...

Yani Kürtlere...

Kürt olmak, suçtan öte hiç olmaması gereken bir yaratık görülüyor.

Varlığımız yok edilmek isteniyor.

Bu başta önderliğimize yapılıyor.

Dördüncü ders olarak devlet ve demokrasiyi görüyoruz.

Gerçekler çok acı ama bilmek ve öyle yaşamaya çalışmak bir mutluluk.

En azından daha fazla anlayarak, sorgulayarak, öğrenerek yaşamaya çalışıyorum.

D. selamlar ve saygılar.

Hayallerimizin gerçekliğidir bizi yaşatan!

“Onlarca yoldaşım böyle gidiyor, ardında en güzel tebes-
sümü bırakarak... Sırt çantamdır, bana ev ve yadigâr. Güz
ayıdır bu ay. Döktürür birkaç damla gözyaşını yanaklarına,
ağaçların yapraklarını döktüğü gibi...”

2006 Aralık sonları

Everbaş Gerillam,

Amed'de konserim var be yoldaşlarım.

Böyle giderim toprağa çiçeklenmek için.

Bilirim gerillam bilirim.

Hayallerimizin gerçekliğidir bizi yaşatan.

Onlarca yoldaşım böyle gidiyor, ardında en güzel tebessümü bı-
rakarak...

Tanırım bu aşkı ve âşık olmayı.

Yaşarım bu kutsal yalnızlıkla kalabalığın kazanımını.

Sırt çantamdır, bana ev ve yadigâr.

Güz ayıdır bu ay.

Döktürür birkaç damla gözyaşını yanaklarına, ağaçların yaprak-
larını döktüğü gibi...

Evet, güzel anam.

Tüm sevgilerin saklılığıdır bende.

Ana hasretine, kucağına sevdalandık bu yolda.

Anarız her zorlukta, dirençte be anam.

Kavgam sevgimdendir bilirim.

Bilirim bu kavgayı anam.

Halkımın çığlıklarını da bilirim, bundandır.

Yaralı yüreğimin tüm şifası, coşku ve AŞK.

Evet anam.

Medeni bir insan olmaya çalışıyorum.

Medeni bir kadın olmaya çalışıyorum.

Başım dik yaşadıklarımın, senden öğrendiklerimdendir bu di-
rengenlik, sevgi ve dikbaşlılık.

Korkulmaz dedin, yaşadın, yaşattın.

Ey güzel anam, iyi ki varsın.

Ax. Xakurkam,
Gözlerim doluyor.
Ayrılık zor!
Seni tanımayan, seninle acı çeken, sevinen çok.
Seni anlamaya çalıştım, bana asiliğinle verdiği anlamayla.
Gidiyorum buralardan, bütün aşklar diğer yoldaşlara götürerekten...
Dağ dostlarıma götürüyorum.
Ne acı ve coşku!
Kendimi Amed'ime, düşüme saklamışım.

Xakurka'da yazdım,
son günlerimde...

24 Aralık 2006

Bir şehidi anlamak, yaşamak...
Nasıl yaşandığına bağlıdır şehit.
Bizlerin yaşamını belirleyen en etkili olgudur. Bir yaşamın onurlu olmasına tanıklık eden bir bedeldir şehit.
Sen hiç bir canlının toprağına anlam verebildin mi? Toprakta nasıl tomurcuklanıp yettiğini?

Ş. Beritan Akademisi (ZAP)

2006 Aralık sonları

Merhaba Gerillam!
Şu an konferans için toplantı yapılmakta. Yaşadığımız bir yıllık süreç değerlendiriliyor.
Çok kritik ve hassas dönemden geçiyoruz.
HPG konferansı önemli geçmeli, ki öyle geçecek. Kadın için daha zorlu geçecek.
Evet Başkanım...
Yeni yılınızı hissedişle kutlamaya hazırım.

Bir şeyler hep eksik kalmıştır
yaşanmışlıkta,
Hep bir 'keşke' eşlik eder bize,
soluksuz yolculuklarımızda,

*İkircikli hallerin yenilgisidir bunlar,
daha savaşmadan.
Oysa kaybedecek neyimiz kaldı,
Hiç kazanılmamış olandan başka...*

**“Ben halkım için dağa çıktım,
müzik için değil, Avrupa’ya gitmem.”**

Delila, Avrupa’ya değil, Kuzey’e geçmek, Türkiye’ye gitmek istiyordu:

“Bu sefer de beni kandırıp Kuzey’e göndermezsen, sana da, kendime de birer kurşun sıkarım. Benim meskenim dağlardır Avrupa değil, bunu bilesin.”

Delila’nın günlüklerinde üçüncü defter, 2007 yılı Ocak ayında başlar, Mart ayının son haftasında biter.

Delila, o tarihlerde istediğine nihayet kavuşur ve “savaşmak için Kuzey’e geçer”.

1999’da 17 yaşındayken dağa çıktıktan sonra Delila’nın bütün amacı budur.

Örgüt ise Delila’yı Avrupa’ya göndermek ister. Güzel sesi nedeniyle kültür işlerinde çalışması için kendisini her fırsatta ikna etmeye çalışır.

Ama Delila her seferinde reddeder.

Hep aynı cümleyle diretir:

“Ben halkım için dağa çıktım, müzik için değil, Avrupa’ya gitmem.”

Silvan’da, 2013 yılı Ağustos ayında, Gülsüma Ana’nın evinde bayram sabahı yer sofrasında yârenlik ederken Delila’nın ağabeyi Abdül-baki şöyle anlatır:

“2005 yılıydı. O zaman Delila Güney’de, Metina’daydı, (Irak Kürdistanında, ‘savaş bölgeleri’ diye anılan ve Hakkâri’ye, Şırnak’a bitişik coğrafya - HC) Delila hep Kuzey’e geçmek, savaşmak istiyordu. Doktor Ali vardı, PKK’nin askerî kolu HPG’de. Özellikle o, Delila’nın Avrupa’ya gitmesi için bastırıyordu.

Delila da cevaben diyordu ki:

‘Bu sefer de beni kandırıp Kuzey’e göndermezsen, sana da, kendime de birer kurşun sıkarım. Benim meskenim dağlardır, Avrupa değil, bunu bilesin.’

Delila’yı bir tek 2005’te, o da savaşmak için değil, lojistik destek göreviyle Kuzey’e göndermişlerdi. Dağa çıktığı 1999’la 2004 arasında zaten ateşkes, eylemsizlik hali vardı.”

Gülsüma Ana dertlenir:

“Ben bir ana olarak Delila’nın Avrupa’ya gitmesini isterdim.”

Delila, 1999’un Mayıs ayı sonlarında dağa çıktıktan üç dört ay sonra PKK Öcalan’ın çağrısıyla ateşkes ilan eder ve sınır dışına çekilmeye başlar.

Delila da Güney’e gelir ve bir süre sonra kültür işlerinde çalışmaya başlar.

Delila’yla birlikte Silvan’dan dağa giden Zerya Meva şöyle anlatır:

“Sonradan şehit düşen Ozan Serhati vardı. Delila da onun eğittiği arkadaşlarla birlikte 2000 yılı Temmuz ayında sahne almaya başladı.

Derin ve rahat bir gırtlak vardı Delila’nın.

Şarkı söylerken daha bir özgürleştiğini söylerdi. Dağlarda yürürken, bağıra çağıra, kollarını açar açar söylerdi.

Delila’yı, onun sesini keşfeden Heval Halil’di.

Halil Dağ.

Televizyoncuymuş, gazeteciymiş.

Belgesel çekmişti.

Avrupa’dan gelip katılmış, dağa çıkmıştı.

Gerillanın ilk filmi olan *Beritan* filmini de Halil Dağ çekmişti.

2008’de şehit düştü.

Besta, Botan taraflarındaki boşaltılmış tarihî bir köye çekim için giderken pusuya düştü.

Heval Halil, Delila’yı bir moral gecesinde dinler. Çok beğenir sesini.

Orada derhal çekim yapar.

İlk söylediği şudur:

‘Ben bu sesi yaşatmalıyım!’

Heval Halil, şiir de yazıp besteliyordu, söylüyordu. Silvan’dan birlikte dağa çıktığımız arkadaşımızın, Neval’in de bir klibini çekmişti. Kandil’in ilerisindeki, adı Lolan-Xinere olan yerlerde.

Oradan kocaman bir nehir geçer.

Neval o klipte Soranca söylemişti.

Delila 2002 sonlarında kültür çalışmalarından çıktı, bölüklere gitti.”

Dellila askerî alana kayar ama şarkı söylemeyi bırakmaz. Gerilla arkadaşlarını çevresine toplar, şarkılarını, türkülerini söylemeye devam eder dağlarda...

Yine Zerya Meya'yı dinliyorum:

“Bir gerilla diliyle, kimliğiyle, yaşam biçimiyle nasıl olmalı? Delila işte bunun şarkısını, türküsünü söylerdi. Akşam dağda gün batar-ken, herkes mangasıyla otururken başlardı söylemeye...”

Halil Dağ, Delila'nın peşini bırakmaz, dağda Delila'nın sesinin peşinden gider.

Zerya Meya:

“Delila'ya dediler ki Avrupa'ya git. Ama o kabul etmiyordu. Özgürlüğü dağlarda gördüğü için, duygusal yaşamı dağlarda olduğu için, duygu derinliğini dağlarda yakalayabildiği için dağlardan kopmayı kabul edemiyordu.

‘Ben gerillanın içinde, bir gerilla olarak bu dağlardan sesimizi duyurabilirim’ diyordu.

Onun bütün isteği Kuzey'e gitmekti.

Kuzey'de savaşmaktı.

Önderliğin esaret altında olması, ona sadece böyle bir yol sunuyordu.

Bir seferinde yine Avrupa'ya git diye ısrar ettiklerinde, ‘Şu elimdeki bombayı patlatırım, sizi de, kendimi de havaya uçururum’ demişti.”

Bu arada Halil Dağ, Kuzey'e geçmek için hazırlanan, eğitim alan Delila'nın peşini bırakmaz, çevresine hep der ki:

“Benim bu Delila'yı çekmem lazım. Kuzey'e gitmeden önce kliplerini çekmem lazım.”

Çünkü Halil Dağ, Zerya Meya'nın deyişiyle, “Kuzey'e gidecek gerillanın kaderini bilmektedir.”

O günlerde Delila yine dağlardadır.

Şehit Beritan Akademisi'nde eğitim görmekte, kendini ‘Kuzey’e hazırlamaktadır. Ama aynı zamanda günlüğüyle baş başadır.

Üçüncü defteri, 2007 yılının Ocak ayında başlar. Defter daha çok alıntılarla, Öcalan'dan, onun deyişiyle Reber Apo'dan alıntılarla doludur.

Defterin giriş sayfasındaki bazı Apo alıntıları şöyledir:

“Devrimcilik fırtınalı kişilik ister.”

“Özgürlük kolay olsaydı,

Ronahi ile Berivan

kendilerini yakmazlardı...”

*“Başarıdan başka hiçbir şey
sizi affetmez...”*

Günlüğün üçüncü defteri, daha öncekilerle mukayese edilemeyecek kadar Öcalan üstünde durur, onu adeta kutsallaştırır.

2007 yılı Ocak ayı sonlarında Öcalan’dan şöyle bir cümle dikkati çeker defterde:

“Acılar, ders çıkaranlar için en büyük öğretmendir.”

Günlüğünün 22 Ocak 2007 tarihli sayfasında, “Önderliğin görüşme notu tartışmaları” başlıklı bölümünde örneğin şu satırlar vardır:

“Her şeyin arkasında İsrail vardır. Çünkü büyük İsrail düşüncesi vardır.”

“Sabetaycılık ve Nakşibendicilik öz itibarıyla aynıdır.”

“Nakşibendilik, Kürtleri ele geçirmektir.”

“Kadının sorgulandığı anda insanlık bitmiştir. Erkek aleyhine bir kırılma olduğunda kadın kendisiyle buluşur.”

Aynı sayfasında, Mayakovski’den Delila’nın önceki defterine de yazdığı bir alıntı dikkati çeker:

*“Ölmek güç bir olay değil,
bir yaşam kurmaktır asıl olan.”*

23 Ocak 2007 tarihli sayfada iki alıntı vardır.

Biri, Che Guevara’dan:

“İnsan düşlerinin büyüklüğü ölçüsünde özgürdür.”

Diğeri, Einstein’dan:

“Alışkanlıkları parçalamak, atomu parçalamaktan daha zordur.”

Sarı-kırmızı-yeşil Kürt renkleriyle boyanmış, değişik ve süslü büyük harflerle yazılmış tırnak içindeki üçüncü alıntının sahibi belli değil:

*“Yaşamı,
uğruna ölecek kadar
seviyorum.”*

Delila, defterinin 2007 yılı Şubat ayındaki bazı sayfalarını bir itirafçının annesine yazdığı uzun bir mektuba ayırmış.

Bazı satırlar şöyle:

“Değerli anneciğim,

Senin acın, üzüntün kadar ben de üzgünüm. Sana ilk defa evlat kaybetmenin acısını verdiğim için üzgünüm.

İnan anne, sana bu acıyı vermek istemezdim.

Ben gerilla, sen de yurtsever olsaydın, cenazemde zılgıt çeker, halay çekerdin.

Ben politikayı parti içinde bireysel çıkarları geliştirmek için kullandım.

Kötüye kullandım.

Ben PKK’nin P’sini bile doğru bir temelde anlayamadım.

Terbiyesizliğin en açık biçimini, hiç saklamadan düşmana teslim olarak ortaya koydum.

Sen şimdi benim gibi bir kişi için mi ağlayacaksın? Benim için gözyaşı dökmeye gerek var mı?

Evet, ben senin oğlunum.

Ama sen, çayını içtiğin, pilavını yediğin insanları hapse attıran bir oğlu nasıl seversin?

Kendine isyan etmen lazım.

Bırak benim çocuğum demeyi, benim yüzüme tükürmen gerekir.

İhanetinden sonra size nasıl davrandım?

Hiçbir gün size değer verdim mi?

İşte bu ihanet kişiliğidir.

Bir hain, her şeye karşı haindir.

Gider düşmana teslim olur.

Berlin’de, Münih’te, Stuttgart’ta mahkemelere çıkar, ‘PKK terörist, PKK Genel Başkanı da diktatördür’ der.

Dün sevdiğine kin duyar.

Dün yattığı yatağı ateşe verir.

Dün yemeğini yediği kişinin yüzüne tüküren, [tükürür] ‘Bak sen hapistesin, ben ise dışarıdayım’ dercesine sıtır.

Bu kişiliksizlik nasıl sevilir?

Kendimi yakarken çok mutluyum.

İhanet, dönüşü olmayan bir yoldur.

İhanet, düşman için gemileri yakmanın özüdür.

Maddi koşulların yokluğu bende bir korku yaratıyordu ömür boyu.

Ki yaşıım 28.

Bu alnımdaki lekeyle mi yaşayacağım diyorum.

Ben bir Krdm.

Ben de ateşin ve güneşin çocuğuyum.

Fakat ben Mazlum Doğın, Ronahi ve Beritan gibi yanmayacağım.

Onların ateşini, dumanını, külleri, Kürdistan halkına yol gösterdi.

Benimkisi halk için değil, kendim için.

Beni Berlin'deki Müslüman mezarlığına gmn. Orada gömülmek istiyorum.

Ne İstanbul ne de Bingöl.

Kişiliğimin yeridir Berlin...

Kahrolsun ihanet,

Yaşasın direniş!

Eser Altınok,

05. 01. 1998”

Bu mektubun hemen altına Serdar Arı imzalı bir slogan atmış Delila:

“Söz bitti, sıra eylemde!”

Delila'nın Apo rüyası...

*“Dünden beri iki defadır rüyalarımıdasınız.
Nedendir bilemiyorum. Ama sizi görmek beni çok mutlu ediyor. Rüyalarımda tüm tehlikeleri görüyorum. Yapılması gerekenler yapılmazsa, büyük katliamlar olacak. Rüyamda bu da vardı.”*

Delila'nın defterinde, 16 Şubat 2007 tarihli sayfa ilginçtir. Öcalan'ı rüyasında görür ve şöyle not düşer Delila:

“Merhaba Gerillam!

İç sözcüklere neler yazılır, hangi tanım yapılır, biraz zor bir olay olmakta.

Her yönden bir yoğunluk yaşamaktayım.

Bunları yapraklara dökmek zor oluyor.

Şubat ayındayız.

Normal geçmeyen bir yıl bu yıl.

Başkanım;

Dünden beri iki defadır rüyalarımıdasınız.

Nedendir bilemiyorum.

Ama sizi görmek beni çok mutlu ediyor.

Ki en azından tüm yoğunlaşmalarımı sizin ekseninizde bütünleştirmeye çalışıyorum.

Rüyalarımda tüm tehlikeleri görüyorum.

Dün akşam da buna değindiniz.

Yapılması gerekenler yapılmazsa, büyük katliamlar olacak.

Rüyamda bu da vardı.”

Delila'nın günlüklerinde Sezen Aksu hiç eksik olmuyor. 20 Şubat 2007 tarihli sayfasına şu dörtlüğü not düşmüş:

Diyar diyar gezdim geldim

Safiyeti sezdim geldim

Kendi ateşiyle yanan pervaneydim

Yalanımdan bezdim geldim.

Delila, günlüğünün 28 Şubat 2007 tarihli bölümünde sayfalar dolusu uzun uzun alıntılar yapmış.

Kendi kafasıyla düşünen insan özgürdür; doğru olduğuna inandığı şeyler için mücadele eden insan özgürdür.

Ignazio Silone

Özgürlük insanı soylu yapar.

Rousseau

Aşk için yaşamımı veririm ama özgürlük için aşkıma da feda ederim.

Alexandre Dumas

*Yükselen insan çılgınlığını
duymuyorsanız durun ve insanlığınızı
bir an için sorgulayın.*

Sema Yüce

Bencillik, dostluğun zehiridir.

Balzac

*Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine.*

Nâzım Hikmet

Düşünceler şiddetle, topla, tüfekle asla öldürülemez.

Atatürk

Sevilmeden sevmek kadar kötü bir şey yoktur.

Turgenyev

Acı, akıllı insanların öğretmenidir.

Byron

Savaşta hainin meşhur yazgısı mermi çekirdeğidir.

Che Guevara

2007 yılının 5 Mart günü defterinin bir sayfasına şöyle bir not düşmüş
Delila:

“Beni Nurhaklara götür!”
Sonra da şunları yazmış:

*“Dostluklar, acılarda kendilerini gizler.
Özlemler, ayrılıklardaki buluşma hayallerinde yaşamayı umut
ederken gizler kendilerini.
Hasretlikler, görmenin özleminde gizlenir.
Tüm bunları ise bir yürek gizler.
Acısını, hüznünü, coşkusunu, güzelliğini o yürekteki hücrede giz-
ler. Bir sızı gibi derinden etkiler.
Anyorum sizleri.
Şehit Newal, şehit Hamza, şehit Doğan.
Özlüyorum sizleri.
Ama sanmayın hüzünlendiğimden.
Sizi yaşamınızdan, sizinle yaşadığım anlardan izliyorum.
Anyorum demekten ziyade, sizinle yürümeye çalışıyorum.
Ne de güzel APOCU olmak.
Ne güzel yaşama inat onurluca yaşamak.
Biz böyle öğrendik.
Böyle yaşamaya, yürümeye, koşmaya çalışıyoruz.”*

Delila, defterinin bu sayfasının altına da Sezen Aksu’nun bir şarkısı-
nın sözlerini yazmış:

*Sigaramı sardım
Karşı sahile, yaktım ucunda anıları
Ağları attım dostları tuttu
Ağlar hasretimin kıyıları
Yareme tuz diye
Yakamoz bastım
Tek şahidim aydı
-- aman -- aman
Bir elimde defne
Bir elimde sevdam
Kalbim Ege’de kaldı*

Sezen Aksu'nun şarkısının hemen altında Öcalan'dan bir alıntı:

"Kadın kadına kalıp yoğunlaşın.

Reber APO."

Delila, 2007'nin Mart ayı başlarında uzun bir mektuba yer veriyor günlüğünde. Başlığı *"Zilan arkadaşın Parti Önderliğine mektubu"* olan mektup, dava uğruna intihar eylemine hazırlanan bir gerilla tarafından yazılmış.

"1972 Malatya merkez doğumluyum. Adım Zeynep Kınacı'dır. Aslen Malatya merkeze bağlı Elmalı köyündenim" diye başlayan uzun mektupta, kadın gerilla bir yandan yaşamını anlatıyor, diğer yandan PKK'ye bağlılığını vurguluyor.

Zeynep Kınacı'nın şu satırları ilginç:

"BAŞKANIM;

Kendimi intihar eylemini gerçekleştirmek için aday görüyorum. Bizler sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık canımızı bile versek yeterli değildir. Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum."

Silahlı melekler ordusuyuz biz!

“Sorumluluklarının bilincinde olan güzel yoldaşlarımızı büyük bir heyecanla, umutla, inançla uğurladık. Alkışların en coşkulusuyla, Biji Serok Apo sloganıyla, Gerilla Botan’a çığlıklarıyla uğurladık.”

2007 yılı Mart ayının ortalarında Delila artık Kuzey’e geçmeye hazırlanıyor. Bu da, ‘savaşla ilgili son hazırlıklar, anlamını taşıyor.

O yüzden heyecanlı.

Bu ruhsal durum, defterine düştüğü notlarda da kendini belli ediyor.

Her satırında mücadele kararlılığı dikkati çekiyor, sürekli olarak savaşa dair vurgular ön plana çıkıyor.

Delila, bu sıralarda günlüğünün sayfalarını sık sık birlikte Kuzey’e çıkmaya hazırlanan gerilla arkadaşlarına bırakıyor.

Onlar da, kendi duygu ve düşüncelerini bir kısmı Kürtçe olmak üzere yazıyorlar.

Hem Delila’nın hem arkadaşlarının notlarının, satır aralarında bir vedalaşma havası esiyor.

Delila 16 Mart 2007’de şunları yazar:

“Bugün 16 Mart.

Halepçe Katliamı’nın yıldönümü.

Ve biz de bugün karşı karşıya olduğumuz katliamları önlemek için tüm varlığımız ve gücümüzle mücadele edeceğiz. Büyük bir direnişle katliamları önleyeceğiz.

Özgürlük bedelsiz değildir.”

Delila, aynı gün defterinde bir sayfayı Rewşen Welat’a bırakır.

O da der ki:

“Sorumluluklarının bilincinde olan güzel yoldaşlarımızı büyük bir heyecanla, umutla, inançla uğurladık. Alkışların en coşkulusuyla, herkesin gitme istemiyle, Biji Serok Apo sloganıyla, Gerilla Botan’a çığlıklarıyla uğurladık.”

Aynı gün, yani 16 Mart 2007’de, Delila’nın defterine not düşenler arasında Gulan Gulveda ismi de var.

O satırlarda da veda havası hâkim:

“Yazacak bir şey yok aslında!
Hem yazıya küsüm ben.
O yüzden kusura bakma güzel yürekli yoldaşım...
Senin gibi kalemim akıtamıyor yüreğimi...
Yüreğim donmuş.
Çözülünce buzları, yazacağım.
Güzel günler geçirdik beraber.
Hem kavgaya tutuştuk hem kucaklaştık.
Böyle yaşamayı seviyorum.
İyi bak yüreğine.”

Tarih, 17 Mart 2007.

Eğitim dönemi bitmiştir.
Delila ‘Kuzey’e geçmenin eşiğindedir.
Kuzey, savaş demektir.
Onun yıllardır istediği de budur.
Günlüğüne şu satırları yazar:

“Benim yüreğim çarpışlarla, çığlıklarla, çağrılarla dolup taşıyor.
Reber Apo’nun kahkahalı ve okyanus gözleri benim her hücremde
beliriyor.

Viyan arkadaşın yüreği yüreğimde atıyor. Kemal Pir, Mazlum Do-
ğan, Ali Çiçek, Mahsun Korkmaz, M. Hayri Durmuş arkadaşların
yaşam, sevgi ve inançları bende çarpıyor.

Umutlar, hayaller yüreğimden akıyor.
Analarn ve genç kızların panzere, vahşete karşı direniş ve sava-
şımalarının çağrıları beni çekmekte.

Tüm çağrılar, ÖZGÜRLÜK çağrıları bu yüreklerde...

Şehit Beritan Akademisi.

Delila’nın günlüğüne yazdığı son satırlar, 18 Mart 2007 tarihli.

“Akademi’de son günler” diye de not düşmüş...
Bugün platformum oldu.
Benim için önemliydi.

Çok iddialı ve kararlıyım.

Bana çok önemli eleştiriler geldi.

Olumlu, olumsuz yönleri vardı.

Ama çok rahat olduğum bir şeyler de vardı. Kadın arkadaşlardan aldığım bir güç vardı.

Bilemiyorum.

O güç beni inançlı kılıyor.

Ve aştığım, aşmaya çalıştığım, aşmam gerekenleri söylediler.

Ama herkesin kendisini ifade ettiği bir tarz vardır.

Bunu fazla yansıtamadım.

Bu çok önemli benim için.

Bunu sağlayacağım.

Bende değişen küçük bir hücre var.

Bunun gelişmesi gerekir.

Bu konuda yansıtmayı, çatışmayı geliştirip yapmam gerekenlere gireceğim. Özellikle mücadele tarzımın keskin olması önemli olmaktadır.

Heyecan vardı.

Bence heyecan önemli.

Ama önemli olan yan, bu heyecanı örgütleyebilmektir.

Bu konuda kadın olarak üzerime düşeni yapacağım. İddiam ve ısrarım, kararım, inancım daha fazla.

Bir de beni etkileyen, beni ileriye götüren, bu yaşamda bir temizliği, yoldaşlığı görmemdi.

Bir bütünüüz.

Bunun dışında Abbas arkadaşın sözleri beni çok etkiledi. Beni bu yaşama daha fazla iten ya da arayışlarıma yön vermeye çalışan oydu.

Saygım ve sevgim sonsuz.

Ödenecek borç, bu yaşamın gerekliliklerini en ince ayrıntısına kadar bilip sevmek ve zevk almak. Zaten benim esas amacım, bu halkın hizmetinde olup zevkle yaşamak.

Bunu çok sevdim zaten.

Tüm savaşıмым, bu yaşamı bilip ona göre yaşamak.

Ama her şeyiyle.

Ben bu yaşamı beynimde, yüreğimde kazınan silüetlere borçluyum. Onların savaşçısı olmak benim için dünyanın, yaşamın en

güzeli. Tüm çatışmam, savaşımım bundandır.

Beni çeken güç, tılsım var.

Bende varolan, her şeyiyle ve çatışma sonucunda ortaya çıkan güzelliklere hep varım.

Temel olan, kendimi yaratabilmektir.

Kendini açık tutan, anlama savaşımını veren, acıyı çekip yaşayan, düşüp kalkmasını öğrenen, kendisi olur.

Bunu bir bütün olarak alıyorum.

Herkes anladığı gibi düşünür, yaşar, yapar.

Zaten kendim olduğumda, halkımın olurum. Önderliğin savaşçısı, şehitlerimizin arkadaşı olurum.

Bunun savaşımını veriyorum.

Dedim ya, bende öyle bir huzur var ki...

Bilemiyorum.

Buradan ayrılmak galiba zor olacak.

Ama olsun.

Unutmamak için elimden geleni yapacağım.

Böylesini, acısı ve tatlısıyla kadın ortamında yaşamadım.

Burası benim için çok farklıydı.

Aranılacak bir ortam...

Anıların yaşanılması, hep canlı tutup o döneme uyarlamayı yapmaktır. Güzelliklerin en çekici yanı, çirkinlikle savaştığın anda çıkar ortaya.

Burası güzellikler diyarı.

Ama "Zeki olan güzeldir, güzel olan zekidir" belirlemesini gerçekleştirmeliyiz.

Silahlı Melekler ordusuyuz biz.

Bunları söylerken çirkinlikler yok değil.

Neyse gerillam!

Abbas arkadaşın sözünü yazıyorum.

Çünkü beni etkileyen o oldu.

Yani beni bu yaşama daha fazla iten o oldu. Yani iten bir parça... "İnanamıyorum, büyüklükler içi bu kadar değişime inanamıyorum."

Buna adımlar daha hızlı olacaktır.

Başarılar bizimle olacak...

Delila, Şehit Beritan Akademisi'nde son günlerini yaşarken, günlü-

ğündeki 19 Mart 2007 tarihli en son sayfayı da Yekbun Basret isimli bir gerillaya bırakmış.

Üslûbundan, satırlarının havasından bir komutan gibi duran bu gerilla, Delila'ya veda edercesine şu satırları yazmış:

Gerilla'ya,

Sende neyi bulduğumu belirtelim:

Çocuk ruhu ve hisleriyle özgürlüğü kucaklama...

Çocukluk, yürek ve beynin saflığıdır. Ve saflığı aramak istiyorsak, çocuk yüreğine ve hayallerine bakmamız lazım.

Sen de gerilla olma yönünde zirveye yaklaştımsın. Ki gerilla olmanın en anlamlı yanı çocuk ruhu, arayışları, hayalleri ve coşkuyla yaşamaktır.

Özgürlüğe değin atacağın her soylu adımda sana BAŞARILAR.

Devrimci selam ve saygılar,

Yekbun Basret,

19. 03. 2007

Delila'nın peşine düştüğüm Zap vadileri...

Delila, “Kuzey yollarında da sana şarkı söyleyeceğim...” di-yordu bardaktan boşanırcasına yağan ilkbahar yağmurları altında sırılsıklam olduğumuz, ama yine de video kliplerini çekmekten vazgeçmediğimiz günlerde...

Delila, Güney’de son günlerini yaşarken, savaşmak için Kuzey’e geç-meye hazırlanırken, bir kişi de onun, daha doğru deyişle sesinin pe-şinden koşmaktadır:

Halil Dağ.

Onun için şöyle der Zerya Meya:

“Gerillanın diliydi Halil. Belgeselle, şiirle, yazıyla gerillayı hal-ka taşıyan bir insandı.”

Halil Dağ, Avrupa’dan gelip Kürdistan dağlarında yıllardır ge-rrillayı izlediği için de Kuzey’e geçmenin anlamını gayet iyi bilir. Bu nedenle, Delila’yla bir daha karşılaşmama ihtimalinin farkındadır.

Ve yeni kliplerini çekmeden Delila’yı Kuzey’e bırakmak niyetin-de değildir.

Halil Dağ, Delila’yla o son günleri çok güzel anlatır.

Delila, “Kuzey yollarında da sana şarkı söyleyeceğim...” diyor-du bardaktan boşanırcasına yağan ilkbahar yağmurları altında sırıl-sıklam olduğumuz, ama yine de o son video klipleri çekmekten vaz-geçmediğimiz günlerde...

Çok sevdiğim ve gözüm gibi koruduğum kameramın ıslanıp bo-zulma riski olduğu halde, her şeyi göze alıp “Bu sese değer!” diyerek Delila’nın peşine düştüğüm Zap vadilerinde yaptığımız bu çalışma-nın, Kürt halkının yazılmamış tarihine kalacağını içten içe hissediyordum.

Sırtına davulunu alıp şarkı söylemek için Zap’ın en yüksek te-pelerine tırmanan bu kızın, onun ruhundaki güzelliğin ve sesindeki içtenliğin aklımı çelmiş olduğunu söylesem kızmazsınız değil mi?

İkimizin de Kuzey yolculuğuna hazırlandığı o günlerde Delila’yı klip çekimleri için alıkoymam komutanları tarafından eleştirilse de, yine de her defasında izin veriliyor olması bu sesin, bu güzelliğin, bu

ruhun bütün herkes tarafından onaylandığına işaret ediyordu.

Ve Delila'yı şarkı söylemeye ikna etmek ise hiç de zor olmuyordu.

Şarkı söylemeyi her şeyden çok seven bu kız, birazcık olsun içtenliğinizi hissetsin yeter, açırır gönlünün bütün kapılarını, yüreğinde demlediği bütün ezgileri döküverir akarsulara...

Onunla çalışırken hiç zorlanmazsınız.

O çoktan hazırlanmış sizi bekliyordur ve istediğinizden daha çoğunu, daha güzelini seve seve verir.

Yağmurların göz açtırmadığı baharın o ilk günlerinde onunla çekim yaptığımız her klip çalışmasının, başlarken tasarladığımdan daha güzel olmasının tek nedeni onun katılım biçimiydi.

O her defasında tahmin ettiğimizden ötesine geçer, bir ölçü daha yukarı çıkar ve hepimizi hayretler içinde bırakırdı.

Ben ise her çalışmaya başlarken “Delila bu defa ne ekleyecek acaba?” diye düşünmeden edemezdin.

Belki de bir tek bu nedenden dolayı onunla çalışırken büyük bir sevinç duyardım.

En sevdiğim yanı ise kendini sevmesiydi.

Hepimiz onu beğenirdik ama sanırım o da kendini beğenirdi.

Bunu belli etmemek için elinden geleni yapardı, ama içindeki bu çocukça duyguyu bir türlü gizleyemezdi.

Bunun farkında oluşum ve imalı sözlerim onu çok kızdırdı.

Onun bu kızgın hallerini çok severdim ve kendini sevmeyen insanın, başkalarını sevmeyeceğini de çok iyi bilirdim.

Bu düşüncemi ona hiçbir zaman söylemedim. Ama kızdığı zamanlarda da kendimi sakınmasını bildim.

Eli çok ağır ve yumrukları çok güçlüydü.

Ve çekimini yaptığımız kliplerin yönetmeni bendim.

Her ne kadar o şarkı söylemeye başladığında hepimizi peşinden sürüklese de son söz benim olurdu.

Bazı çekimleri tekrar ettirdiğim zamanlar oldukça sinirlenir ve onna yönetmenin ben olduğunu hatırlattığımda ise hemen sıkılı yumruklarını gözlerinin hizasına kaldırır, “Heval Halil gardını al!” derdi.

Ben gözlüklerimi korumak için hazırlanırken, o atılır “Zaten önce o gözlüklerini lens yapacağım” derdi.

Derdi de, yine de bütün söylediklerimi harfiyen yerine getirirdi.

O bizim neşemizdi...

Zaman zaman Kuzey’e birlikte geçeceğimizi hayal ediyor ve yol boylarında çekeceğimiz klipleri tasarlıyor olsak da, ben bir daha karşılaşmayacağımızı hissediyor ve zamanı bir kez yakalamışken yapabileceğimin en iyisini yapmak ve bu Kürt kızının en güzel resmini çekmek için uğraşıyordum.

En büyük korkum ise yıllar önce Kandil Dağı’nın bir kuytusunda karşılaştığım ve Delila’nın yakın arkadaşı olan Neval Beritan’ın (Silvan’da 1999 yılı Mayıs ayında dağa birlikte çıktıkları okul arkadaşı - HC) çekimleri sonrasında yaşananları tekrardan yaşamaktı.

Neval Beritan’ın, dinlendiği zaman dillerden düşmeyecek olan o “Bêkes mam” isimli Soranca söylediği şarkısını ikibin yılının ilk aylarında kaydetmiş, görsel yayın yapan kurumlarımıza göndermiş, ancak bundan dört yıl sonra televizyonlarda Neval dışında hepimiz seyredebiliştik.

Çünkü Neval, o yılın baharında Zap suyuna kapılıp yaşamını yitirmişti.

Bana da, “Sana bir daha şarkı söylemeyeceğim, çektiklerin kaybolup gidiyor” diyen sitemli sözleri kalmıştı...

(Zerya Meya bana şöyle anlatmıştı Newal’in, 1999’da dağa birlikte çıktıkları lise arkadaşının nasıl öldüğünü:

“17 Haziran 2004... Çukurca taraflarında Zap’ın sularına kapılarak şehit oldu. Kaybolduktan bir ay sonra köylüler tarafından bulunduğu, sanki hiçbir şey olmamış gibiydi Newal’in cenazesi. Onun bu durumundan etkilenen köylüler, genç kadın gerillanın cenazesini ailesine de vermediler. Mezarı sınıra yakın bir yerde. Ona artık Kürt köylüleri bakıyor.”)

Delila ile çalışırken, o her defasında Neval’i konuşuyor ve yaptıklarımızın sonucunu Kuzey’e geçmeden önce görmesi için elimden geleni yapıyordum.

En büyük isteğim Kürt halkının bu sesi, bu güzelliği, bu ruhu daha o aramızda iken tanınmasıydı.

Yine başaramadım.

Ondan önce yola koyulup Kuzey topraklarına ayak bastım.

Ve arkamdan gelenlere sorduğumda, kliplerimizin sadece bir kısmının yayına uygun görüldüğünü ve Delila’nın da ancak bu kadarını görebildiğini söylediler.

Onun ulaşma hayallerini kurduğu Garzan topraklarına doğru yola koyulduğumuz ağustos ayının son günlerinde radyolardan onunla çektiğimiz bütün kliplerin müzikleri yayınlanıyordu.

Yürüdüğümüz bütün patikalarda yoldaşlarla birlikte onun sesini dinliyor ve ben dinlediğim bu şarkılar için çektiğim sahneleri bir bir gözlerimin önünde canlandırıyordum.

Televizyon seyretme olanağı olan yoldaşlara sorduğumda ise koca bir halkın Delila'nın daha önce yayınlanmamış olan klipleri dahil bütün şarkılarını art arda istediğini öğreniyor ama bir türlü sevi-nemiyordum...

Çünkü Delila Meyaser, Kürt halkının huzuruna bütün şarkılarıyla çıkmadan önce, on yoldaşıyla birlikte Tanin dağlarında çatışmaya girmiş, son mermisine kadar direnmiş ve son mermisini kendisine sıkmişti.

Ve Kürt televizyonları bir kez daha gerilla sanatına yetişememiş, onu ancak geriden takip edebilmişlerdi.

Garısa çatışmasında yaralanıp geri geldiğimde Delila'nın şarkıları bütün bir halkın kalbine yer etmiş ve Kürdistan'ın bütün dağlarına yayılmıştı.

Benim yaralı koluma bakıp, bundan sonra yola devam edip etmeyeceğimi soran yoldaşlara, bahar yağmurları altında sıırıslıklam ıslanırken, Delila'nın "Sana o yollarda da şarkı söyleyeceğim" sözlerini söylemiyor, bu sözleri bir sır gibi içimde saklıyordum.

Ama bana bu soruyu soran herkese şu cevabı da veriyordum:
"Delila şarkı söylüyor..."

(Halil Dağ'ın Botan yazılarından)

Kuzey'e doğru yola koyulan 11 gerilla!

Tarih, 23 Ağustos 2007. Yer, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi. Çok sıcak bir gün. 11 gerilla dağların arasında, suya yakın bir yerde dinlenme halindeler. Delila, su almak için aşağı doğru inmiş...

2007 yılı Ağustos ayı.

Bir gerilla grubu gece vakti ateşin etrafında oturmuş Delila'yı dinliyor.

Ateşin yüzlerine vurduğu 11 gerilla.

Birazdan yola çıkacaklar.

Kuzey'e doğru.

Delila, onlara son kez moral aşılama istiyor sesiyle.

*İşte seni seviyorum gecenin karanlığı
Karanlık gölgesi zirvelerden yansıyan gerilla
İşte seni seviyorum soğukun ayazı
Üşüyorumu ilk tanımına kavuşturan nöbetim
Ve seni yıldız altında, yıldız gölgesi vurmuş dağ
Gökle yer arasındaki sırat köprüsü
Gerilla diyorum, gerilla diyorlar onlar da
Delice bir sevda onlarda gerilla.*

Bir arkadaşlarının deyişiyle:

“Delila'nın sesinin yankısı ateşi alevlendiriyor ve kıvılcımlar yol arkadaşlarının yüreğine kadar düşüyor.”

Ve hep birlikte Delila'ya eşlik etmeye başlıyorlar, hep birlikte söylüyorlar.

Delila, hem komutanlık yapmak hem de müzikle uğraşmak istemiştir.

Bunun için kendine örnek aldığı bir kadın gerilla vardır:

Ozan Mizgin kod adlı Gurbet Aydın.

Batmanlıdır.

1986'da çıkar dağa.

11 Mayıs 1992'de bir ev baskınında çatışmaya girer ve kendi

kendini imha eder.

Sesi çok güzeldir.

Örgüt, önce kendisini Avrupa'ya gönderir.

Bir yıl kalır, sonra tekrar Türkiye'ye dönüp dağa çıkar. Tatvan'da, Garzan bölge sorumlusu olarak komutanlık yapar.

Delila'nın tüm hayali, Ozan Mizgin'in şehit düştüğü topraklara, Garzan'a gitmektir.

Sonunda bunu başarır.

Delila'nın görev alanı olarak Garzan belirlenir.

Yola çıkmadan önce der ki:

“Ben hep şehit Mizgin arkadaşı düşünüyorum. Hedeflerim geneldir, nerede olursa olur. Kuzey'in herhangi bir alanı da olabilir. Oraya gittikten sonra koşullar seni belirler. Daha fazla derinleştirebilirsin.

Mizgin arkadaş, Garzan eyaletini ilk açan arkadaşlardan biri.

Hem müzikle uğraşıyor.

Hem komutanlık yapıyor.

Bu bir ruh olayı.

Ben onun bir savaşçısıysam, buna layık olmaya çalışacağım.

Eğer gerçekten savaşçı olmak istiyorsan, onu sana verilen mekân içerisinde iyi uygulayabilmen gerekir.”

Garzan, dağlık bir arazidir.

Yüksek ve sarp bir alandır.

Şöyle der Delila:

“Biz de şu an en sarp yerdeyiz. Garzan'da yapacağım şeyler biraz hedefe bağlı. Arkadaşlara sorarsan benim gitmemem gerekiyor. Ben örgütün bana olan yaklaşımını bildiğim için layık olmak istiyorum. Sorun fiziki olarak olup olmama olayı değildir. Daha fazla şey yapmak istiyorum.”

Sonra, Kuzey'e doğru yürüyüşe geçer 11 gerilla:

Şenay Güçer.

Kod adı Delila Meyaser, 1981 (Örgüt kayıtlarına göre) Diyarbakır, Silvan doğumlu.

Zarife Adıbelli.

Kod adı Roza Mardin, 1978 Mardin, Savur doğumlu.

Rahime Tuncer.

Kod adı Avesta Amed, 1981 Urfa, Suruç doğumlu.

İdris Babat.

Kod adı Xwinrej Botan, 1981 Şırnak, Uludere doğumlu.

Ahmet Kara.

Kod adı Adok Farqin, 1985 Diyarbakır, Silvan doğumlu.

İshak Yakut.

Kod adı Amed Akdağ, 1979 Diyarbakır, Kulp doğumlu.

Deniz Türk.

Kod adı Andok Deniz, 1977 Diyarbakır, Kulp doğumlu.

Eyüp Haydar.

Kod adı Erdal Serkeftin, 1986 Van, Çaldıran doğumlu.

Aziz Muhammed.

Kod adı Eşref Cilo, 1984 Güneybatı Kürdistan, Kobani doğumlu.

Nasır Aydın.

Kod adı İsyen Bruski, 1982 Muş, Varto doğumlu.

Cebrail Turan.

Kod adı Rohat Dilpak, 1981 Hakkâri, Yüksekova doğumlu.

Silvan, 2013 yılı Ağustos ayı.

Ramazan bayramının ikinci günü yer sofrasında, minderlerin üstünde keyif yapıyoruz.

Kahvaltı daha yeni bitmiş.

Gülsüma Ana, kim bilir kaçınıcı sigarasını tütürüp orta şekerli kahvesini azar azar yudumlarken heyecanlanıyor.

Beni dürtüyor eliyle:

“Bak işte onlar, şu halay çekenler.”

Brüksel’den Kürtçe yayın yapan kanallardan birinde halay çeken, birlikte şarkı söyleyen kadınlı erkekli bir gerilla grubu.

Gülsüma Ana eliyle işaret ediyor:

“Bak bak, aralarında Delila da var. İşte bu grup hep birlikte şehit düştüler, hepsi birden gitti. Keşke iki evladım, Delila’yla büyük oğlum Abdülkadir şimdi hayatta olsalardı. Milas’ta kalbinden bıçaklanarak ölen Kadir, aşçıbaşı olan benim Bey’den daha yakışıklıydı, hani o sakallı resmini gördüğün... Canım kızım Şenay, onu öyle özleyorum ki Hasan oğlum...”

Tarih, 23 Ağustos 2007.

Yer, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi.

Çok sıcak bir gün.

11 gerilla dağların arasında, suya yakın bir yerde dinlenme hâ-
lindeler.

Delila, su almak için aşağı doğru inmiş...

Birden bombalar yağmaya başlıyor.

Dicle Haber Ajansı, operasyona katılan bir korucuya dayanarak
şu haberi veriyor:

“23 Ağustos akşamı rutin sınır ötesi operasyon kapsamında TSK
birlikleri ile,

Uzungeçit kırsalında bulunduklarını...

Burada sınıra top atışlarının yapıldığını...

Askerlere, 8 kişilik bir PKK'li grubun bölgede olduğuna dair ih-
barın geldiğini...

Bunun üzerine üç alandan operasyon bölgesine asker ve koru-
cuların sevk edildiğini söylüyor korucu...

Gerilla grubunun saat 18:00'de bir mağarada kuşatıldığını...

Çıkan çatışmanın ertesi gün saat 11'e kadar sürdüğünü...

Daha sonra askere gerillaların baygın olduğu bilgisinin geldiğini...

Hatta bir üsteğmenin de kendisine 'İddiaya girerim şimdi hepsi
uyuşuktur' dediğini aktarıyor korucu...

Askerlerle mağaraya girdiklerinde, mağaranın girişinde hayatı-
nı kaybetmiş 3, mağaranın içinde ise baygın halde 8 gerillayla karşı-
laştıklarını...

Baygın haldeki 3 gerillanın bir üsteğmen tarafından kafalarına
kurşun sıkılarak infaz edildiğini gözleriyle gördüğünü söylüyor korucu...

Askerle birlikte operasyona katılan, ismi haber ajansı tarafın-
dan saklanan korucu, gerillaların nasıl baygın hale getirildiği konu-
sunda kesin bilgiler veremezken, 'Ama sanırsam hepsi, gaz gibi tam
bilinmeyen bir madde ile baygın hale getirilmişti' diyor.”

Öyle bir bağurdım ki bina çöktü!

Anlatıyor Abdülbaki: “Delila’nın şehit olduğu tarih, 24 Ağustos 2007.

27 Ağustos’ta parti açıklıyor.

Ve devlet bize tam 18 ay sonra veriyor Delila’nın cenazesini. 2009’un Şubat ya da Mart ayında...”

Gülsüma Ana’nın ortanca oğlu Abdülbaki kız kardeşi Delila’nın nasıl öldüğünü –aile adına– şöyle anlatıyor:

“Çok yüksek bir dağ.

Dinleniyorlar.

Delila su almaya gidiyor.

Yukarıdan bomba yağıyor.

İlk 10 gerilla kimyasalla ölüyor.

Fransa’ya cenazelerden alınan parçalar da gönderildi. Kimyasaldan dolayı sonradan hayvan ölümleri de oldu o yerde...

Delila, son mermisine kadar savaşıyor, sonuncuyu da kendisine...”

Devam ediyor Abdülbaki:

“Delila’nın cenazesi hemen bulunamıyor. Cenazesini önce köylüler buluyor.

Silahını, defterlerini alıp saklıyorlar. Sırt çantasında ne buldularsa, örgüte teslim ediyor köylüler...

Bu arada Delila, Kuzey’e geçmeden önce bir televizyoncu arkadaşla bize üç defter, tespih ve kalem göndermişti. Bunlara da eve yapılan bir baskında polis, devlet el koydu.”

Gülsüma Ana bir köşede Kur’an okuyor.

Abdülbaki:

“Annem Zaza’dır.”

Gülsüma Ana başını kaldırıyor:

“Zaza’dır ama Silvan’da doğma Zaza...”

Abdülbaki devam ediyor:

“Delila sekiz yıldır dağdaydı.

ANF ajansı her gün saat iki ile dört arası açıklama yapar, şehit haberlerini verirdi.

Her gün yüreğimiz ağızımızda dinlerdik.

Hani bir de Rahşan Affı çıkmıştı ya...

O zaman da dua ederdik, inşallah hiçbiri itirafçı çıkmaz diye...

Onca yıl yürek ağızda yaşamak hakikaten çok zordu.”

Gülsüma Ana:

“Abdülbaki geldi eve. ‘10 şehit var’ dedi. Delila’nın olabileceğini

sanmadım. Ama oğlum biliyormuş, bana söylemedi.

Ayın 27’si, Ağustosun.

Maaşımı yeni almışım.

‘Para harcama’ dedi oğlum.

Telefon çaldı.

‘Alo alo’ dedi.

‘Evin reisi gelsin’ dedi.

‘Benim’ dedim.

Kapandı telefon.

İçimden bir şey koptu.

Abdülbaki’ye dedim ki, şu arayan numarayı arayalım.

Ayaktayım.

Aradı, baktım kendini sıkıyor oğlum.

Öyle bir bağırdım ki bina çöktü!”

Gülsüma Ana, kızının ölüm haberiyle içinde hissettiği acıyı

böyle ifade ediyor.

Ölüm haberini aldıktan sonra Gülsüma Ana, Delila’nın cenaze-

sinin peşine düşer. Artık tek isteği, kızını bir an önce Silvan’a getirip

babasının, ağabeyinin yanında toprağa vermektir.

Ama bu kolay olmaz.

Cenaze almak, hele bir gerillanın cenazesini almak, kızı da olsa

engellerle doludur çünkü...

Cenazeleri önce köylüler gömer.

“Midyat üzerinden Şırnak yoluna gittik. Önce Savcı Bey’le dört

gün uğraştık” diye başladı Gülsüma Ana anlatmaya.

İlk gün Savcılık’tan ses seda çıkmaz.

Oysa, mezarlığın yeri sır değildir.

İkinci gün avukatlar da gelir.

Savcılığın yanıtı olumsuzdur:

“Henüz teşhis aşamasındayız, cenazeleri veremeyiz.”

Dört beş aileyle birlikte mezarlık bulunur.

Bir korucu köyündedir.

Tartışma çıkar savcılıkla aralarında.

Delila'nın 6 numaralı mezarda gömülü olduğunu söyler savcılık. Delila'yı gömen köylüler ise 9 numaralı mezar diye ısrarcıdır.

Savcılık vermez cenazeleri.

Mezarlara da dokundurmaz.

4 ay 10 gün geçer.

Haber gelir:

11 gerilladan 2'sinin DNA testi çıkmış; biri Delila'nın, öteki Garzan eyaletinin komutanı Roza'nın.

Bir tarafta hüznün.

Diğer tarafta sevinç.

Abdülbaki anlatıyor:

“Delila'nın cenazesini alamıyoruz ama, hiç olmazsa DNA testi çıkmış... Küçük kardeşim Şener'le birlikte Silvan'dan yola koyulduk yine. Şırnak'tan Uludere'ye, oradan Uzungeçit'e mezarlığa geldik.”

Savcılıkla yine mezar numarası üzerine tartışma çıkıyor.

Abdülbaki:

“Savcı, Delila'nın 6'da yattığında ısrarcı, biz de diyoruz ki 9 numaralı mezar...”

Roza 10 numarada yatıyor.

Bu arada kardeşim Şener, mezarın başına çömelmiş, elleriyle 9 numaralı mezarı kazıyor.

Mezarlığın etrafı asker dolu...

Biz ise cenazelerini almak için gelen 6 kişi...

Uzman çavuş var.

6 numarada ısrar etmeye devam ediyor.

Şener, ‘Abi, işte burada ablam’ diyor bir çığlıkla ama uzman çavuş nuh diyor, peygamber demiyor.”

Cenazeyi yine alamıyorlar.

Delila'nın mezarını kapatıyorlar kendi elleriyle...

Abdülbaki devam ediyor anlatmaya:

“İşte böyle Hasan abi... Delila'nın şehit olduğu tarih, 24 Ağustos 2007. 27 Ağustos'ta parti açıklıyor. Ve devlet bize tam 18 ay sonra veriyor Delila'nın cenazesini, 2009'un Şubat ya da Mart ayında...”

Bilemezsin nasıl özlüyorum Delila'yı!

Zerya Meya'yı dinliyorum: “Hapisten çıktığım zaman cezaevi kapısında beni karşılayanlar arasında Gülsüma Ana da vardı. Hiç unutmam bana sarılınca, ‘Kızımın kokusunu alıyorum senden’ demişti.

Beyaz yemenili Gülsüma Ana önde, ben arkada Silvan sokaklarında hızlı hızlı yürüyoruz.

2013'ün Ağustos ayı.

Ramazan Bayramı'nın arife günü.

Mezarlığa gidiyoruz.

“Bizim geleneğimizdir, arife günü mezarlık ziyareti yapılır” diyor Gülsüma Ana...

Yol boyu susmuyor:

“Biliyor musun, Aram Tigran geldi Silvan'a. Bir gece bizim evde kaldı. Delila'nın ölüm yıldönümüydü. Çok neşeli bir insandı. Delila'nın sesi üzerine çok güzel şeyler söyledi.”

Mezarlık anababa günü.

Gülsüma Ana'yla beyaz yemenili yaşlıca bir kadın birbirlerine sarılıyorlar.

“O da bir şehit anası” diyor, “Kızı daha 16 yaşında dağa çıktı, aynı yıl öldüğüne dair haber geldi. Ama o gün bugündür başka haber alamadı.”

Bir mezartaşına gözüm takılıyor:

El Fatiha

Rauf Kırtay

D.T. 1964

Ö.T. 1992

Mezartaşına baktığımı gören Abdülbaki, ‘Faili meçhul’ diyor.

Gülsüma Ana:

“Evlat acısı hiçbir şeye benzemiyor. Mezarlığa varınca, önce çocuklarımın mezarına varırım. Annem de, babam da burada yatıyor. Ama ben önce evlatlarıma giderim, Delila'yla Abdülkadir'e. Sonra da

beyime gidip bunu itiraf ederim.”

Kolumu tutuyor Gülsüma Ana.

“Bilemezsin bazen nasıl özlüyorum Delila’yı” diyor.

Zerya Meya’yı anımsıyorum:

“Delila, Şenay, Necdet ve ben dördümüz birlikte çıktık dağa, 1999 yılı baharıydı. Üçü yok, şehit oldular. Hapisten çıktığım zaman cezaevi kapısında beni karşılayanlar arasında Gülsüma Ana da vardı. Hiç unutmam bana sımsıkı sarılmış, ‘Kızımın kokusunu alıyorum senden’ demişti. Bir şey söyleyeyim mi, kaç yıl geçti, ben hâlâ Delila’nın şarkılarını tek başıma dinleyemem.”

Gülsüma Ana duruyor.

Delila’nın mezarı.

Mermer mezarın üstünde, uzamış yeşil otların arasında yapma çiçekler, güller, papatyalar...

Gülsüma Ana, mezartaşının iki yanındaki Delila fotoğraflarının kaybolduğunu söylüyor.

Ellerini mezartaşının üstünde gezdiriyor okşar gibi, yeşil otlarla çiçeklerin arasını şöyle bir temizliyor.

DELİLA MEYASER

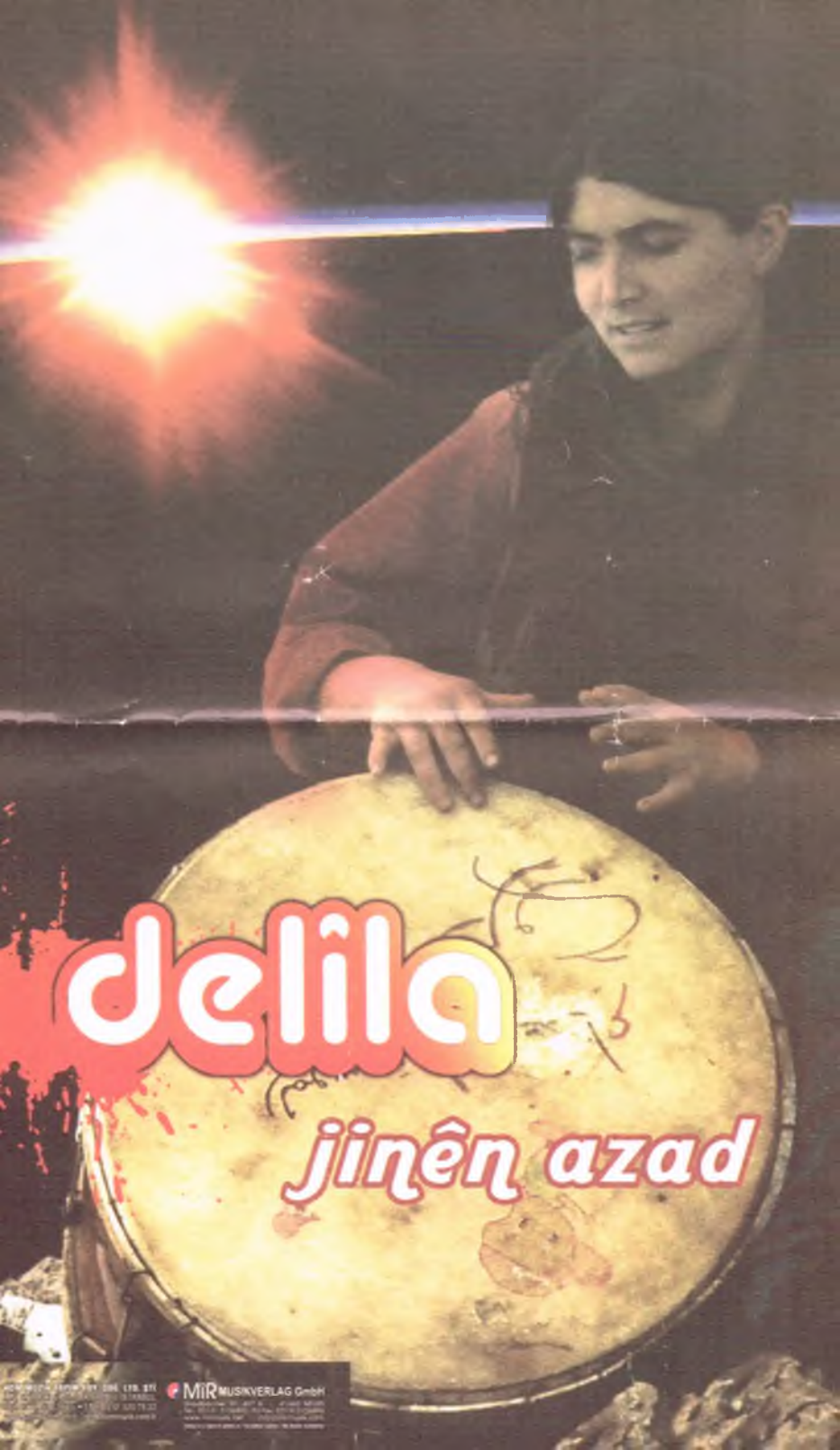
Ruhuna Fatiha

D.T. 1982

Ö.T. 2007

“Duyuyor musun?” diyor Gülsüma Ana, “Delila’nın sesi bu...” Evet onun çılgılığı, Kürdistan dağlarında yankılanıyor:

“Yaşamak direnmektir!”

delila

jinên azad

Gerrillan

Yaza bitmek işi,
ruhun - do kya - ~~lepten~~
gören
Xeber APO

Partide en çok sandığın şey
ani aydınlıkla dolu anı bulmalardır.

sevinç
vinmek
levan
rim e
et giti
Gize
mimig
onuşma
terim
+PO
itlace
ar o
ca sa

ada-
arla
İnkil
-kılın
ingre
27/6
den
Ha
27
ama
lar
39
48
1
19
10

göstürüyor

Varup in Müzik de ayrı birer. Fakat
birbirinden çok ayrı bir çizgide. Bunda Kitap
Çoklu Akademi bilgece olmayı, güncel, büyük ve
güzel anacın biriktiriliğini göstermektedir.

Her şeyi
kendi

~~Her şeyi~~

salur

Ben hâle büyüklükleri aramayı peşindeyim.
dini en büyük yerine kayna hastalığım kesinlikle
dur. Büyüklükleri, Allah bile olsa, aramaya çıkıyorum.
renge, hücrelerde, atomlara kadar her şeyde arı-
yorum. İste bu kadar araştırmacıyız. Geçenün ya-
gibi kendimizi bastırıp da ben den büyüğü ya-
demiyorum. Ben den büyüğü yok ideolojisi gözü ka-
tır. Ben hiçbir şeyim benimdeki zavallılık de-
oğun terside editmiş halidir. Kuşkusuz bir büyü-
değiliz. Görüyorsunuz ki, biraz gerçeklerin dili ol-
yaşamın dili, deyinimin dili olma söz konusudur.

Reber

Evarbas Gerillam!

işinin, gıdımın ve beynimin okısları seninle her zaman artmakta Gerillam. Ağlamak, sevinmek, düşünmek, yapmak, başarmak seninle hep devam ediyor. Evet Gerillam Başkomutanım ve benim en güzel çizim olan Beritan ark'ın şahadet yıldızı günün yarın. Yaşı Beşi Garatenlarden bir güzel daha... Komutanım.. Beşi hep yaşamak yaşamının en güzel busesidir. Biliyor musun? seninle konuşmak, gülmek, kasmak, gülmek, savaşmak isterim. seninle savaşmayı öğrenirim. Ve Başkan ΔPCM la öğreniyorum. Neyse senin güney için Gerillaca kadınlar gacı en güzel savaşçı kızlar olarak eylem yapma planındayız. Gerillaca saygı ve sevgiyle eğitilirim. Selamlar.

Evet Gerillam! Bugün 10. gündeyiz burada... Yaşamla, tanınmalarla, sıklıklarla, anlamalarla, anlamlandırılmalarla yaşamın güzellikleri ve çirkinlikleri ile 10. günde buradayız. Politikanın en çirkinlikleri ile vade denilen yaşamlarla, ukalaca insanlarla ve en güzel olan saygı ve sevgili insanlarla yaşamla yaşamla bu 10 günde... Beşi diğer yoldaşlarımla aynı kefedeki tutan anlayışlarla, saygısızlıklarla ve birde erkeklerin kadınlardan daha beter olan dedikodu anlayışları ile ama yine de en ince ayırtıcı olan devrimci insanların küçük güçleri ile yaşamaktayım. Bu 10 günde "vade" denilen olgu ile beraberim diye yaşamadığım insanlarla $5N+1K$ formülünü tekrarlıyorum binlerce kez sevinerekten. Belide insanın düşünüşü anlamaya çalıştığım içindir. 4 maygine de devreye "giren" $5N+1K$ formülü ta kendisi oluyor. işte "Sevgi" olgusunun altındakiler bunu doğru işaretine ve noktaya doğru götürüyor.

Neyse Geritlan! acılar-, hep sevinçleri dağıtma
güçünde herşeye rağmen ağır arkın dağıtma
bi "Hayat yaşamak budur" yaşamıyor bu 10
de. benim için ise yaşam güzeldir savasçılık
iste bu güzellikdir güzellikimin en küçük buse
kahkahalarla dolmakta. Bunda beni yarat
makta "AN"larda... E. insanoglu "sevgili"
büyütmeye devam. Başarılarla maraqlanma
yapmaya devam her yaşamın yaşanılacak
larına dair her şeye alıs veriste...

Neyse Geritlan! Başarı bizimle hep
var olacak biz böyle yaşadıkça---

Geritlan selamlar...
dijecelitim ama yoldaşlarımın telefon çalıs-
larına gulum olduğum için kusura bakma
anlaştık dağıtma... Roman hemer geritlan
ca selamlar veriyorum.

Dembaş....
24.10.2005

"Savaş Gulum
Siki savaş
Savaşıkça varız biz.
Savaşıkça eğilme ve sevitiriz.

Her Yeni Gün benim için
Yeni bir başlangıçtır...
Gülraz Karataş...

Hey elan

Heyelan

Uzun

İzlenimlerden daha az çok izlenim kayıtları da
ada fazlasıyla. 11. Mart 1922. Kendin Geyikler istediğin
bir pütürün zamanı eladığın. ite benim bütün
kaydını bu.

[illegible]

11. Amed sehrm zering
Sangha sehrm zing d'plering
Amed Garan sehrm
Sangha kold. bing d'plering...

berbas Nungilin, Gerillan

İnsan bizzat diğer varlıklardan ayrılmış ve
di düşüncecektir. O yüzden, bilerek yapar. Tüm ya-
şamı, hal hareketlerini vermiş tüm kendin
kend düşünceyi belirler. Birde farklı insan
türleri ise daha fazla düşünmek işine gir-
siler. Neden? Önce ilgili ayrıntıları için...

eymiş oluydu ki artık var. Başarıya koşun. Ama
yazıtı kabul etmek lazım ki başarı gelmez.
Yani başarıyı düşünmek yazıtı getirir. Dışa
aktik insan gerçekliği iste bugün de yazıtı
düşün kabul etti böyle kaybetti. Bugün
yazarken kendim de unutmadım yazım. Yani
ben yazdım? Ve birde müjdiyi yapmadığım halde
ark'ların takılmaları. Neyse! Brave başarı...
Başarı hep başarıyı severlerin arkasında...
Ve yazıtıda arkasında... ama bilgin
Yazıtının ardındaki başarıya koş manetere

Evet gentleri Sevgili. Belkuntun... Yazmak
pazmak. İnsanları, sevgili insanlığı yazmak
çok hoşuma gidiyor. İnsanlığı serl sermeye de
var... Ama kuralına göre... Yoksa sikarın topuk
lara. Sikarın ark'lıkları, yoldaylıkları yarata-
man, yazmayı öğrenenim. Ha! birde ark'lık
maddiyatçılık yazıttır. Burada e var. Tıyede
anlayorum. Savasın be gentim. Nige beğinde
bir teyibim çok. Ama yoldayım bana bu ka-
pında müjdi anıttığı için çok teşekkür ederim
Ama hediye de daha da iyi bulmak gerekir ve
emayet ihtiyettir birde öyle derler. İste yoldayım
yada ilkeli ark'lık budur. Neyse... Bugünlerde
bu kadar. Ama asiri gitmeseydim. İnsanları içme-
mem lazım. Böyle yazmaktaydı sikildim.
Gentim! Benin aktör ve aktörlerini gördükçe
Lutkun daha da büyüyor...
Hayat Güzeldir.

"Yaşam çok sert. Yaşandan daha sert olma-
lıdır. Yaşandan daha sert olaylar gerçekten
yaşayanlardır"

26.10.2005

Yeni selamın ilk Koptas Gerillam...

Sabah, nasıl ki Güneş günü aydınlatmak, ışık
vermek, canlandırarak tüm nesneler için doğması
sahalarında herde onunla saktatılarda doğdu mu
yine bu sabah'a... 3 tane her ayakta olmama
nasıl, yaparım. Stik. 'ların dayığıyla Hiper
difer. E. Gerillam onunla olmak kolay değil
Neyse isimler için kahkalar ile buse gün
nazarım sana ve insanlara... Yapan gü
dir. Sindirilecek bay... Herbas baya, sarı
nın okısında Koptas.

Yine Ben... Çünkü atlımdan geçen yazmalıyım
Kırmazın geçim? Panam onlastık. Atlımdan
geçen su. Kendini severim Galiba. Kahkalar
atıyorum. Neye daha sonra bunu tartış
mız

Herbas...

Uyumsuzluğum bile uyumluluğum daha da fazladır
gor. Yani sadece gözlerim kapalıydı ama içime de
sonuna kadar çıktı. Neyse diğerleri olmayı güzel
ama basım ağrıyor. Birde ark. 'ların sesleri...
Neyse dedim ya içime duygum güçlü.

Evet Gerillam! Ulat art. çok iyi bir tercü
E. tercüman olmak kolay değil...

Herbas Gerillam....

Su an biraz sığındığım buradaki insanlar çok
güzel. Atlımda garip hep burasını değerlendirmek
Ha kızabımın speto saçma saçan laflar atmak
konuşmak. Elan! Ben çok geniş biriyim. Yoksa ma
voldum. Başımı sallıyorum. Ama konuk geliyor
baya. Neyse tartışalım su alıngarı ve içinde
yarabikeleri.

Kepkayın insanlar (konuşur) da kendilerinin kılıpda
dışarıdan aygıtın (konuşur) da kendilerinin kılıpda
aygıtın (konuşur) da kendilerinin kılıpda
aygıtın (konuşur) da kendilerinin kılıpda
aygıtın (konuşur) da kendilerinin kılıpda

veya ve her neyse... Kendi olanı değil olmaya
varın ediyorum. Devrimde (konuşur) da kendilerinin kılıpda
bu olmaya devam ediyorum. Neye
Herkes art. ya da (konuşur) da kendilerinin kılıpda
bu kataracak ama (konuşur) da kendilerinin kılıpda
olun (konuşur) da kendilerinin kılıpda
bir, sağduyu.

Geviramlığın işi çok önemli. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
0 ve her neyse 0 (konuşur) da kendilerinin kılıpda
bazen (konuşur) da kendilerinin kılıpda
Çandan (konuşur) da kendilerinin kılıpda
dileğin. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
çam (konuşur) da kendilerinin kılıpda
kodarıdır. Ama (konuşur) da kendilerinin kılıpda
tiki vardır. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
mühter (konuşur) da kendilerinin kılıpda
gim...

Bunun art. varın (konuşur) da kendilerinin kılıpda
gari, art. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
ki (konuşur) da kendilerinin kılıpda
varın, (konuşur) da kendilerinin kılıpda
yasanılır. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
gk. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
me (konuşur) da kendilerinin kılıpda
yor. (konuşur) da kendilerinin kılıpda
lar (konuşur) da kendilerinin kılıpda
Ve (konuşur) da kendilerinin kılıpda
Dane (konuşur) da kendilerinin kılıpda
Korkmadan... (konuşur) da kendilerinin kılıpda

le sarmas dolus ul eliyile anstrümanla...
İtmin, su oğ kipir kipir benim... Dars'a devam
kelice. sarmas dolusla... Ben merula lazım
Ya isini hoplatıyor bu müzik... Respektör ederim
güzel insanlar bu 13 günde bir çok şey öğrenirim.
Ben öğren, illeriniz ne güzelliklerinizle bir çok şey
yapı... Kendinize göre ben değerlendiremeye göre
de olsa... Burada karpili anlaşıyor vardı ama
iğnelerle hep vardı... Üçüde kaktüsler atıyo-
rum. giden? elimle bir yel geçiyordum. ama an-
luca... Kusura bakıyordum böyle öğreniyordum. ama
üstün tutmam... Bu müziklik için ne için olabili-
mek için. Geçti! Ve geçti! sen ile devam
hep var olsun diye... Ay-ıca buğların hep benim
olum... Öğreticilere sunma lazım olacak...
Dünya diki şemeli için bundayın varlığı kadarı.

Sanki bölümü

Donanışta, biteninde, öğreneninde ol...
Çarşı sağ olsun.
İsteyeninde, vereninde, isteyeninde ol...

Gök mutluyum Bakire. Akla sahip olmak için savaş
tığım işi. Zinası uğruşu ilkel ve kuruca savaşım ve
tır. Çözün yücüne inanıyorum. Ben genelliyim. Tartis
mamız genelen objektif bakış açıları. Yan benim
ben insan enine te büyüyorum. Yeterlede hersey
kazanılabiliyor. Ay-4 ark kafasını bozma ulan...
Moldas insan... Kanga edere ha...

Akval Benim! Bugün beni genellam diye çağır
dı. Gök sevindim

Güzel ark senide yazmak lazım. Dört, asık,
samımı doğru yapayan yoldas. Uelal yoldas dğl
bir insan herce. Bu en yepadığı zor bir duru
ma anlatıyor. Akille bir insan... Kafasını çok iyi
çalıştırarak bir ark dnya çok hoş bir ark. Aşında
dğlçlek var buradaki ark lar da. Hal birde Şehit
Zinar ark 'ın kalemını baya verdi. Bende yoldas
lik olayı korkusuzca. Sonuna kadar kaldına
bileceğim bir kalem ve kanylada yazmak
dahada güzel ve onurluca...

Ay-4'ün son ~~iki~~ halinin gele 3 ile
kandığı gösteren yığı ile merhamet ve 2 güzel
yoldasla, genellamın atası ile dalimken Ladasın
sonuna gelebile Eret kaybeden bu safarda Benim
ark ulan. Yinde dğeyim uelal ark. Akille bir
insan... Zayıflığı iyi değerlendirdi. Yanı Benim
ark 'ın ykından ve benim getirdiğim faly
raftar dan istifade ederek mat etti. E...
sürekli kazanma olmag. Aşında Benim ark..
kansı tarafın kazanma aklını fazla benimsemişdi
O güzelden de bir jere kadar gelebilirdi. Oyca dğs
manı vermek neytenimak işi onun dğsman
oldığını bilmek lazım ki taktikler, ve kazanarak
gelişebilsin. Neyse geçmiş olsun Benim ark...

Buna göre insan tarıma hayulunda ve vasıt
davarlar, uşaklar artı. Çok iyi biliyor. Mesela
insan, sadece bir gün içinde bir çoktağa takma
yeterli ister. Buna göre insan eğer takılma
nu varsa işte tarıma ve farklı ortaya çık
Akıllılık çok güzel bir şey... Buna beynin olgunla
nu gösterir. Bravo bazarım... Anas en değerlidir.
Neyse Gerillan! Keras ark bugün yaşı bu akşam
daha iyi düşünüyordu. Yaşı mükemmel bir anıma
gözün ve beynin yarımıştır. Benimle tartışma
yaptı. Çam... İta müzik etmi o kadar çok
işti tartıştı. Yavaşladığında daha iyi anlaşıl
cak yapam ve insanlar. Biliyor musun Gerillan!
Zaten geyiklerden hiç bir şey yaratılmaz,
gelir ve gelir. Olumlu - olumsuz, her iki
anlamda da... Kırıştı. Kırıştı. ~~...~~ derdi
mı olduğuna söyledi. Dercede diye bir şey var.
buna daha önce de sezmiştim. Ama nasıl bil
mıyorum. Kafa karışıklığı yaratmak istedi ama
başında kıldı... Kendimi anlattım. Birine göre
davarlarımı. İnsanlar arasında benim yaptığ
ımı söyledim. İta bir de Derçen ark, çok iyi
düşünüyordu. Kim güçlü olduğuna söyledi. İnsanlar
kassaslıklarından kırıştı. Buna göre direk bir se
güye söyledim. Ama aslında söyledim.

Gerillan! Lanet olsun. Bazen kendime kızıyorum.
Taylak var. Çısa çok sevgilerin çok güçlü ben
onlarda daha fazla işlemeliyim. Çıngırık Derçen
ark. Fiklik psikolojisini çok fazla yapıyor. Bu çok
tehlikeli güzelim. En fazla kışkırtıcı. Daha
güçlü düşünün bu. Ama buna karşı tedbirime
var. Herde tedbirler ziyade insanlara olan
sevgim be Gerillan... derden öğreniyorum
Dokun. AOCU. AOCU olmak benim işi
dün. AOCU Gerilla kız...

logim defterim. Ben ve gençler arasındaki tüm
aldatılıkları, manipülasyonları, diyaloglarını, sevgiye
lerini, aşk ilişkileri, yarışmalarını, düğünlerini,
sevinçlerini, değişimlerini, gelişimlerini, hatta
hücumlarını izlemekte olduğum için sevinçle sarımsak
dolus olmak tutkumun en güzel akıdır.
Aski olay: bir coşkulu birim için masamda
bir aşkıdır. Güç olaydır benim içindeim ve
usumda be sevinç.

Neyse! aşkıma bir parçasını verdim.
hemde en temel damarımın... Boparlar a
hep kor maratona koştu.

Dambaz...

Nu an ise en son bir orkestra seferlendirmeye lübi
tutacağım. Sabri ark. çok sert pasörün ama aulında
isten ise yumuşak olan biri. Fakat sadede kavramlar
olarak su an buhar. Ama kavgı yasayan, aslında kor
kık bir insan. Neden mi? Çünkü kendisini tüm su
lu görünebileceği şeylerden kaçırır. Net örnek olara
dın okuyan görür vardı. Welat ark. gitmek istedi.
Ama Keras ark. gitli. Hal Rinas ark. işin bençillik
çok fazla ve simpatik. Neyse! Gari gelelim. Ama
Welat ark. sürekli gitmediğini dikkat çektiğini ve
burada uyandırak Sabri süre'a sigladı. Ama Sabri
ark. Kendisini işin içinden çıkardı. Yani Welat
ark'a kendisi geliyor. Ama korları bir iftyle.
Yani baka dokunmayan yılan bin yıl yaşarın.
Formalite icabı olmalı. Neyse...

Duet gençler! Nu an "HEVAL" parkisi söyler
yor. Ben ise Yaldızlık nasıl ve su an nasıl yasa
nıyor. nasıl anlatıyor o benim için çok önemli.
Onu düşünüyordum.

Heval aşkını yağdırmayı bozma... Tamam

fotoğrafını çektiğini. Fotoğrafı...
...daha fazla kullanılmayın
Zoraki artık kitap okumayacak güzel. Var
dır bu olay. Yoksa bu da olur.

Merhaba güzel Gökçe. Ben Spandanum. O
kadar senin için seni görmek istiyorum ve
hatta senin hayalinde. Çünkü ben senin
gibi beğenirim.

Gökçe...
...hissediyorum. Ama...
...bu da...
...düşünüyorum.

Ama Sabri artık...
...dan...
...günleri...
...Neyse! Eylem...
...Ama...
...Bu kadar...
...Bana göre onlar...
...rum ama...
...Yine...
...lame...
...olay...
...sorunu.

29.10.2005

Kaybı Geri...
...Geri...

Bugün buradan...
...biçim...
...Herşey...
...sarı...
...Olurmu ya? ...
...Herşey...
...Ama...
...li...
...farklı...
...Nasıl...

Geri! Bazen...
...daha...
...Ve...
...Ve...
...insanlarım.

Yours truly
G. H. Johnson

Yani soruy insan gullasini inqarlarla
Seygi Tanam alabilir. Her inqar-in inqarlara
gullasini faretli. Anlari buyuk faretli. Her
sey gozden geyirilerde hesap gupilir. Neyle inqar
inqara gullasini sek der. Hercekle olagi...

Lakin benin için ise "nasıl yaşamalıyım?"
C. geyikler yaşamı gezelebilir. 30 Ekim 2005

10 Exam 2005

bu an lampamızın, Tablimimizin içinde bir tane
ta oturuyorum, Çiğdem'in (güçüne) vardığı, Etkiselerinin
görmek, kolan istediğini (yani banyo yapmıştım) kuru-
turken, dinin kolan iş akışlarını okutmak istedin
be arkadaşlar. Evet dün güzel yoldaşlarımızın (yani
den ayrıldık. Hem hastet, hem sevinç, hem tüm
gazanarların ağız vardı. usumuzda, gülmüşümüzde.
Gerçekten de biliyor muyuz arkadaşlar? O arkadaşlar
insana diğer her şeyi gösterdiklerdi. O dediğimiz
alay onlardaydı. Neden? Yaşadıkları ne vardı
yaşama dair olan içişleriydi. Biliyor muyuz
güzel yoldaşlar.. Bizi öğleyeceğinizi biliyorum.

Çünkü paylaşılan o kârlar şeyler vardı ki
16 günde tüm acıklığıyla ve galatılığıyla (ya
sıdı) o 16 günde... Bu an hepimiz gözümüzün önünde
de gidip geliyor. Rıyas art. in simarile
ana saggili ve eğli olusu, Ağır art. in qoc
su davarasılar, Welat art. in kakkahası, f
sananlara dair ne varsa kakkaha atana
yazıyorum. Alında sizi ipmek istedim ağır
ken, ana simarilede neyse neyse kocama
öpcükler size Tabi ya sabri art. in bar
lekisi kel kafasına uymadım. Belki bunlar
küçük parçaları ana en büyük yazımların
yasanılacaklarıdır. Şunu söyleyebilirim yoldaşlar
hepimizin arayışı ve bu orada görüldü. Ben
gördüm. Taktiklerimizde velhasıl t. in yasanlar
larda görüldü. Oradaki art. lar çocuksu ya
heri çok fazla. Burada bir çocuk ruhu gibi
bakıyorlardı. Alında gerilla hep böyle olu
yanı küçük gruplar halinde olsa mâtis b
gelisim sağlar. En sonunda ben öyle bakı
rum. Neyse ya. Oradaki art. lar benim
öğretmenlerim. Neden? Çoğu yazımlarıyla en
teşkil edecek şeyler veriliyor. Önde bulma
öğretmenim. Rıyas art. Kelime hafızamı yar
zekamı daha iyi geliştiriyor. Alilli ve istik
baratçı Welat art. Akil nasıl kullanılır öğre
yor. Yani getirek... Neyse güzel yoldaşlar
kocaman şilginca öpcükler... Aman kumse a
mam.

Evet gelelim. Güzel komutanım, Beritan
art. la.. Bu gerçekten çok sevdim. İnsana gal
tasımı, sevgisi, çocuksu ruhu, rahatlığı bir
komutanı gösteriyor. Sade bir insan.. Beni co
seviyorum güzelim. Ama insandaki yanlış
kullanabiliyor. Akla benim gaktakılarımı
kullanıyor gibi...

Ama küçük ruhlu, masum hep kal... Ama aklı
aha fazla al.

Evet ve evet gençlerim! Kadın gençliler
ola kıymetli. Şiirlerle, şiirlerle ve yağmur altın
kaki kahkahalı cılızlarla geldik.
31.10.2005

Velam Gençlerim!

Su an geçen akşuyu düşünürüm her anında.
Yeni düşün laboratuvarın yeni masasında...
Gülüm! Bende su an bir duygusuzluk var. Ağla-
mak isterim. Ama aklı ve küçük ruhum buna
izin vermiyor. Sıkıcı sözler... Sıkıcı bir düşünce
yağmurlama sadece... Gençlerim! Bana an-
latmak istediğim yine bir tanıma derinliği...
aşkıda bilginler. Ama gasanılanlardaki derin-
lik. İnsanlığın (yalancılığı, dedikoduculuğu...
bunları çok rahat göüp gözümle görürüm. Ve insan-
cılığını inceliklerde tanırım. Kendimize göre
haklılıklar hep kaygılardan kaynaklanıyor.
Yeni yalanlar, dedikoduların kaynağı yine
KORKU! En bariz bir örnek gasamımızda çıkan
lar. Birbirimizden korkmak. Yalancılığı, dediko-
duyu, abartıları ortaya çıkarıyor. Bunlar çok
geri söyler değil. Ama birde yaparması bir
güçlük. Bu söz kullanmak istemezdim. Ama
söylenilir kirliliğe... Ama bunları gençlere
laik göstermem. Gençlerim ben bunları kabul
etmediğim için. Gasamın senle abluğu için
çok sade, yalın, gözümün netliğinde dile
getirdim. Senin ark.ın süphecilik, abartıcılık
bilimsel taslaması ve soru da korkaklı-
ğı, yığın ark.ın bilmezliklerden gelen
dedikoduculuğu, Zengin ark.ın kaygıcılığı
Yeni konu yine KORKU. bir sene maki-

geçirir. Kavgalı. Bende Zengin art. 'ın
verme korkusu. Herkesin mağnura tabitiye
gibi sonuç gire kerkunı verdiğini so
lor. Her birine bağı olarak gelen kerk
ayda yaşamı kerkunı. Öe sonufuluk insa
kendisini ortaya koyar. Ama hep bir şeyler
atrafında dolanır. Benim gözümle tanıma
hakkını almak alteratifi (gelirtmek) benim
bu vücutta çok mutluğum. Kerkunlarda doluyum
Neyse!

Zatı gettirmiş! Özgün bir latun. Yar
kadınların kerkı baskın. Savatılık benim
tanıma işlemi. Çok güzel. Herkes çok mutlu.
Ama kerkı Geri zihniyet kerkunı gösterdi.
olayında kerkunı Özgün latun olarak. Ya
dunya ilerletile potinde. Ana bir ne potinde
Ya ben harekettire olma. Açık bir alan olma
ne yaparım. Neyse! Vardır. Göküp geçim için
derinlikleride.

Ya! o kadar halin içinde olmak ister
ki. Ben halin o kadar gerkı alıyım ki
anlatamam. Eylemlilikler yapılmak. Güzel hal
Fuhum geçiyor. Ama sadadette anlam bizi
yorum. Fakat kerkı gire oluyor.

Neyse! Sehitlerin benim için bir list
gerekli. Varın basındaki kerkunlarda bizi
g' daceğini kerkunı. Varın ruhları yarataca
buluşma bu gerkun. Yaşam çok güzel. Yaşam
daha çok sevirim. Atılım ve gerkun
virorum. Delikanlıca sevirim. Bu gerkun
Her işimi costuray atımı gelirtiren gerkun
çok çok çok sevirim. Herde kerkun

EKİ BİR 'PAPINAK GAZİTİ'

Günlük ve patirinin ortasında sükunetle dolup, sessizliğin içinde huzur bulduğuna unutmama. Başka türlü davranmak gerekmedikçe herkeste dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmamak olsun.

Başgılla ve unut. Ama kimseye dusünme olma. İsten ol. Telassiz, kıssa ve acılı sesik konuş. Başkalarının kulağına ver. Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları. Çünkü dünyada herkesin bir düşüsü vardır.

Sadece planlarının deşit, başarılarının tadını çıkarmaya çalış. İşinle, ne kadar olursa olsun ilgilen hayattaki dayandığın odur.

Severdiğin bir iş seversen, tüm yaşamın boyunca bir an bile çalmış ve yorulmuş olmazın. İstiyi dyle seveceksin ki, Başkaların bedenini ve yüreğini güçlendirirken, verdikleriyle de (gelişen) hayatları başlatmış olacaksın.

Olduğun gibi (görün), görüldüğün gibi ol. Sevmeyişin zamanı sever gibi yapma, sevmeye şerhlerde bulun ama hükmetme. İnsanları (görürsün) onları sevmeye zamanın kalmaz, ve unutmak insanın (yüz yıllardır) (görüldük) leni sonsuz uzunlukta bir kumsaldaki tek bir kum ta- neceğinden daha fazla değildir.

Aske bunun kıvrımına yakın. Onu küçümsersen, sen de bezişsiz kalır ve küçülürsün. O (yığın) (sevgi) (göl) ortası- naki (gemyest) bir bahçe (gibidir). O bahçeye (layık) bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutmama yakın.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazançla tercih et. İlkinin acısı bir an, Vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki o yolda mağlup olmak bile zafere sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras "Ölüm ve döndürlüktür."

Yılların müzgar gibi geçmesine etkileyme, gelecek
yüksün zutkuları gülmüşçerek teslim et geçmisse. Ya
rağın etkinlikleri yavaşlıkların engeline izin verme.

Müzgar göndüldüğü zaman gelkenleri nite
ra göre ayarla, insanlara göre değil. Çünkü dünya kan
lıştığın fırtınalarla değişti. Genç. linana getirip getir
diğinle ilgilen. Nispetiye isyana geçerek durursa da
zırta kendini (yargılamak) imkansızdır. Oğuz için kavgala
rı sürdürürken bile kendine hüris içinde el Arımsan
sın dayadığın zamanlar. Sen değilsen **herkesle**
hiyordun - öyle bir dms. - yapar. öldüğün zaman bile he
kes gülsün. Sen sevgi kanlılıkla gülmüş sabırlı ol. sevecen
endemi ol. Eninde sonunda bütün sarvetin kendisin, sen

Kendinlikle ve öz benliğine içermeye çalış ki, tüm
piliğin ve kalesiğine rağmen. dünya y. vede insan dğ
(gün) biricik güzel mekandır.

1.0. IX. yy.
XSENUS

Herbar Övgüleri Gerillam

Su an uyku mu çok geldiği ama vana
lar) güzel ihtiyacından ve y. ye müziğimle
na yazıyorum. Evet bir güzel kadın sevince
iclitliği ve haykırışlarını dinliyorum. iste b
duyguların gücünün sağa alutmanı v. dğlar
duyguların öğrenmeni yani müzik. Ben hep tarihse
tememi sağlayan olgu. Yaşamı gidam...

Evet gerillam! Biz insanı dolu Su rö
cükte kabim. Neden? Stasi gelmişim yada
bir anlık. Yok yok hiç bir şey yok. Kendi
kendine acıyı kabul etmediğim bir şey.
Aslında değil. Daha fazla tanıma...
Ama çoğum öğrenme ve bilme yanı
yaratma... "Politika" kavramı ile bağlı

yazacağım bilme için. Yani pratik boğut...
Ki Gerillan senin melekliğini anlamak için
Çünkü Melekliğini biz insanlarla senin sev-
mediklerimle sanatçılıklarla dolduruyorum.
Yani Gerillan bittiyer mi? Seni çok sevdi-
ğin için sözün, arayış ve öğrenme beni çok
mutlu ediyor. O yüzden seninle hep kahka-
halar laşım. Düşün, 1960'ın sonu, savaşçı ka-
dınlar, kız dağdınlar, özet sözün, bu bizim.
Adım üstünde Senay Güçer... Yani Mutlu
ayın Güçlü savaşçısı. Güçlüym ve hep itiraf-
tır herşeye rağmen Hayat Güçlüdür...
Yeni yıld merhaba Zenginler...
29. Aralık. 2005

Gözü Okyanusunun diğer selamı ile
(SEVBAS GERILLAN)...

Yana yazmanın düğün yağurluğuyla başlarken
Newal Goldsun hüzün bahçeleri diye söylediği şarkıyı
dinliyorum. Bugün yanında sanatçı Gerillan! Che Gue-
varının bir resmi. Newalın resmi ve (yapam)
sanatçın Zilan'ın resmi, en güzel dağlarında
yetişen çiçekleri yapıstırdım. Olurmu resimsiz bir defter.
Yani renkсіzlik olurmu biz Gerillan! İçim dolu, acıyla,
sevinçle, kararlarla, değişimlerle, gelişmelerle, korkularla
cesurluklarla, ve en önemlisi de taşımaların sonuçlarıyla
dolu. Değişime uğrasılması gereken gençlerin düşün-
ceyi, davranışlarının, duyguluklarının ardındaki düşün-
ceyi anlatma taşımaları, biz insanlığın çok güçlü
gençler, güçsüzlüklerimizin, rahatsız edicilikleri, bakış
açılarımızın klasik yönleri, sevdiklerim, politikalar,
kendime ek alıplarım, amaçlarım, uğruğa olan se-
vapımlarım, kendimle, insanlarla yani sevdiklerimle
olan mücadelelerim, sıkılmalarım, istemsizliklerim, istem-
lerim, yani öyle doluyum ki bugün paylaşımı senin
le paylaşma bulacak... Gerillan! Birde düşmanımın

prosedürlerini, bu işi neye yaptığı istence, h
kimin sorumlulukları düşünür, hayal ediyor arayışları
da...

Buna anlatmak istediğim var. Özellikle kadının
buna uydur... Çekici ya da diğer anlatımlarla... Ama
uzunca ama cabası. Ağlar, sevinçler yani hepsi
orada... Ağlamak istiyorum. Elini nere öksünce... Ser
kalma bana... Bir anlık bir şey... Aslında değişik
Ana mutluymuş... Çünkü sana yazıyorum her şeyi...
bu yüzden güçlüğüm gerillan... Den bir platform
pıldı... Tıyanda artık platformu... Ama çok ağır
çalışıktı. Aslında buna göre geçti... Neden? Çünkü kim
nedir ne değil, ne yapılmalı, ne bırakmalı hepsi or
buna çıktı Ama sonuç insanı yerleştirmek... Yağ
zıllarının altında... İnsanlarımızı olan gücün ka
dimize olmalı. Neye? Kafoda kalan gelişmeler vardı
O artık raporunu her yazdım. En azından nasıl b
kızlık olduğu yani tüm derüst olmaya, selam
ayla öğrenildi. Ve en geç bir karene ulaşıldı. Fakat
kafoda soru işaretleri kaldı. Anıtlık beyutunda...
O insanlığı çok tıkanmış... Ama en fazla kızdığım ya
bizlerin yaklaşımdır istenliğimiz nasıl? Bunu da
bitirim. Ama duygusal bakıyorum. Çünkü gelişmeler daha
çok analitikte... Neye? Neye, kimiz, her şeyimizle bu
yaşam ortaya açıyor seriyor...

Bu konuda Beritan artık çok kızmıştım bina
keden bitiyor mu? Yönteminden kaynaklı. Biz insanla
hassas yaratıklarız. Ama doğru olan bir hassaslıktır
beritki. Yani yazıtma ve gösterme beyutunda
Sorun şu... Komutanlıktan sıkılmam yani sorunları
yaptığım tüm çalışmalarında komutanlık olduğu ama
koşulları, komutanlığın verdiği güçleri tam yerine
getiremediği gerekçesini ortaya koymamı bina
sel bir tepkiye getirdiler. Ama en azından
İhyan. Bu konuda daha önce de tartışmıştım bir
çok artık... Neye! Kızma su! İnsanların kışkırt

bir hatasını kendimizce yorumlamak... Yani yöntemde-
ki yanlışlığa kızmıyım. Doğallık olgusuna takma...
Evet geritlan! Doğallık olgusunu hala öğrenmeye
çalışıyorum. Ama emekten kopuk değil bunu hisse-
diyorum. Evet bitim - birine karşı derinlik... Anlattım...
mantıklarımızı anlatmaya çalıştım. Of yıkıldım böyle
le yazdıktan...

Evet geritlan! Sarısmak, sarıya uymak karpıme
ortana... bu benim için... Cesurluk yaşamım.
Amaşlıdır. Bu an çok rahatım... Anlatmaya çalış-
cam... Ama anlayacağım... Neyle geritlan...

Müziğim! Yaşam aşkımı artırıyor... Seviyorum
hep seninle... Ya Sezen Aksu! Korkularını müzikle
asay ve astırıyor! Ben bir APOCU geliyorum... Seni
dinlediğimde sendeki cesurluk ve içlilik birde
hissediyim hep birer örnek... birde şarkı söyleyen
bir geliyorum. Benimle tanışman gerekir. Seni daha
fazla anlarsın. Seni çok sevmem cesurluğunday...
ste bende böyleyim. Tanıdığınıza memnun oldum.
Müzikle seninle bu yüzden sarmas dolas... Hisset
mek en güzelidir yaşamın... Şimdi dans etme
zamanı geritlan varmışın benimle sarmas dolas
ve çalın olmağa... Yaptık... Delice, yani onun
kuralları göre profesyonelce gibi bir dans... Çok
severim... Herkesin yaşam dili var. Sarıya bir dans
olagıdır. Sözler getmez... Yaşadığın bir olgu...

Evet geritlan! Baş komutanımız, Başkan APOC
düşmanımız tarafından daha kötü bir tecride
alınması söz konusu... Halkım canım halkım... yine
ayakta... Benim ruhumun ayaklandırıcıları... Benimi
daha yaradıcılığa götüren aşkım... Dilem yapma
zamanı... Ama provokasyona gelmeyeceğim geri zih-
niyet... Başa geliyorum... Başa koymuyorum. Ama
buyla sarısmam için abımı çalıştırıyoruz.

İşte ben bir kadın yazmışım kadın geritlayın
Hayırdır! İki kere yazmışım. Elin aydın
bulunmasın... Savası kazanmışa basarlar... Ama
ben başaracağım. Yazmışım. Neyse! Bugünkü
bu kadar... Akıl verdim. Neyle, düşünce
rimi artık yazmam lazım... Oyn. içinde hazırım
Her günkü gibi. Çıkmışım burada... Mütavazice
işte kenas ark. etina belu bu sigelen dolayı...
Böyle insanlar mütavazi insanlardır. Olyanur ka
dır. Neyse duygularımia

Derinliklerin aktarım A Selanlar ve Duygulan
Zamanı--- 13.01.2006

Anlamanın ve hissin yarattığı insan
en güçlü insandır...

Reber APO

GERİLLAN MERHABA

Bu an düşünüyorum. Değerlendirmeler yapıldı.
PKK tarihi yeni (yazının) değerlendirmeleri yapı
makta. İnan ki sikilmışım, anlatamam... Neyse!
Gelişim süreci olduğunu bildiğim için neyse düşünür
Kafan gelişmelerle dolu... Ya aslında bu alışkan
lı da atmak lazım. Kendimle gelişmeler çok faz
laştığını içinde farklı gözümlemiş bir çok şey
Kafatım. Ama bugün arlanda farklı şeyler or
yaşadım. Ya delita kendim gel. Kafan faz
la kuncalana... Dengeli kuncala...

Geri geritlayın. Yazar ark. in düşünce si Me
dağıttım.... Sadece bir anlık. Düşünce dar
çok fazla... Hala öğrenmediğim şeylerden
kaynaklı. Sorgulama, yaptığım tüm düşün
ve varsımların bitirmeyen ya da kendince
ele alırdımdan. Dolaylı gelişiyor. Neden?

Çünkü gelişki çıkmakta... Yani (yazamam ve düşün-
cem gelişki... Çıkarı bitimeler, sonuçlamalarda
yok yok... etlike kalan göğüs altında.... Evet.
daha fazla etliklikleri görmem... Ama bunu etlike-
lik olarak görmem var. Fakat... Of of of....
Kafam biraz boşuk be geritlam! Ama asiler.
buna gerçeklerde marjyorum....

"Baskıların, dünya gerginlikleri isteyenler,
kendilerini gerginlikte gerginleştirmeli.

Baskıların, savunmak isteyenler,
dış kendilerini savunmayı bitmelidir.

Baskıların, özgür kılma

isteyenlerde
dış kendilerini özgür kılma, bitmelidir.

Böylece hiç özgür düşünme
sonuçlarımızın

belkide özgür düşünme hakkı bir gerçeklik
haline gelebilecektir..

Reber APO

★

Bu defterin yazılarını etliklerde kurtar...
Ben kendin ol ve yaz. Asil olarakta yazıları daha
derinleştirmekle gözmeye devam et...

"Sevketmek bir mücadeledir.

Onunla mücadeleyi yaratmak ise,

Onun en mücadelesidir.."

Reber APO

"Doğruluğa ulaşmak için oiclar getirmek,

Sayılar yaratmak kutsaldır. Çünkü onun
bir sonucu vardır. Oda anlamlıdır.."

Baya bir hort yaptığın şeyi kâhisi okudu
H2. Ali

* Bu an ki tartışmalarda çıkan çarpıklardan
keşim şeklimin var. Ama arayışım var.
bu beni mutlu ediyor.

* Akıllı olmak istiyorsun benim kendimle sa-
sinim daha fazla olmalı. Yani Gentlan
ruhum, aşkın, sevin savaşçılığı baya laf
Ama nasıl? Korkun var. Oda bilmediğimden
Gentlan! Bir terti söyletmem içinde savaş
darsın ritimleri galsın, bütçesinin seviniz an-
la. Ayar ortostadaki galan ve galı ile bütçesin
ritimler gibi. Cephelerin derinlikleriyle (yani seviniz)
ve meşikle savaşalım.

" Bir insan, yapadığı yere solduğu hava
ve istediği suya benzer.. " İşir sezi

" Kendiye ait olan güzeldir "

Kendini bil...

Gentlan! Benim çok okumaya ihtiyacım var.
bir inatla gitir.... Belki bazı şeyler daha iyi
tanırım. Benim de istediğim çok şey var. Su da
hayalet ediyorum. ihtiyacımı, okuyup yazarak
malaremla sonuca ulaşma hayali var....
kendimle olmak.... Ama bu da bir savaşta
olacak. Oda en fazla kendimle.....

Su an ümitsiz birer derinliği görüyoruz. Su
gılgan bir soruş; anlam verme, anlamlarınma
biçimimizin sağıflığı var. Ha! Herkes anlam ve
digi bir biçimde duruş sağırlar. Örnekte
olun, örnekte, normal bir insanla olun, dışkin
bir insan olun, Oda YAPAM'a verdiği anlam.

Fakat insanların bir deyişi... Küçük bir anlam
insanlık için kavgı, yaşamaya, bitmeye getiren.
Küçük şükre ve emlekle gelişip, değişip, değişse-
kürde bir kavgıdır. Oda nasıl yazana ya bağ-
lıdır olumsuzlukları ya da olumsuzlukları ----.

En büyük savaşım
anlam savaşımıdır..

diğer bir konu ise beşarime, yada başkasi gibi olma olayı... bu insanın kendisi olma yerine başka birisi olduğunu gösteriyor. Yani onların diğer özellikleriyle kendini yaratma olmalı. Benim aklamın gözlemleri. Ben ve BENİCİ olgusunun gözlemleri. Zayıflığı... bitmeçlik, savasimsizlik, oliskenlikler - v.b. bir çok temiklesen olaylar...

Özgürlük, çocuklukta başlar..

Çocuk çocuk gibiyim art. Din ile ilgili çoktulu.
Deli değilmiş kendisine ... Nispeti deli ... Çünkü top
duma uymadığında delisin demektir. Varı sistemin
toplum üzerinde yarattığı değişim uymadığında
delisin ... Zinde ASK olaylara deli değildir. ASK
bir birey değil. Benim için Gerçek ve müzik.

Kendim için; Vah! yazam, bu çok özelli-
Savapın, kılme, anlarm, sana fagla...

Bazen güçlük insanın içinde olan gibi bir-
sir gibidir. Bergan arı

Bunu yazma ihtiyacı nedir? Ya? neden ab-
geldi? Sebep neydi?

Her insanda güçlük vardır.

Bu bence her zaman söylediğim bazen de kendime
den ya da sıkıcı şeylerime yazıyorum.

"Güçlük kayallerime
asla ihanet etmedim."

Derillam ve Müziğim! Sizlerle olmam, an-
mamla ve yapamla olur. Ama umarım gerçek-
leştire... Ya? herkesin bir anlamı var. Benim ise
Allah anlarmıyla gerçekleştirmek olayı. Çünkü ge-
tiğiniz burada... Savaş ve Anlam...

İçimde var olan çok derin... Bunu
kullanmada zayıflık var. Ya? dah
fagla ktlm e... At. l...

"4
Yapam ve İnsanlar
çok zayıflar."

Zevce gentlam! Özgürlüğün anla-
veme tarzını alabilmek her-
dığını tanımlarız. Sizde insan
yapamı...

Yapam'ın özgürlüğü

* Sen kuantum renkliliğiyim... Renkli ve Canlı
yim. Çünkü Bence APOCİ Gerillayım.

* Kozullara yılmaktan yitir edirim. Her bir ko-
sul gerillaı değtirm... Kozullar vı gelıs. Tari
bahsettıgım kar vıgıymır değıt... Benım değıt-
cem, ortan, vıteğı de vıratılın bın vı cıtan..
Yarı her kozulda kızıdı vıratılın..
Amurımla değıt...

Believe in your self...

Değerim seni renklilettiğim...

Seni sevdiğimden denizden
sevdiğim kadar sarıyacağım...

10.01.2006

NEVBAS GERILLAM!

Yaşamı ciddi bir olgudur. En iyi öğrenmendir.
Aydınlatılabilir derinlikle. İste insanlarda ciddi bir
yaratıktır bu aygıtıda... Neye...

21.01.2006

Hayat güzeldir.

NEVBAS GERILLAM

Herhalde bir duygu akışını siirle yaz-
mak bambaşka bir gerilla... Bu an, canım sıkıyor..
Bir gerilla sözüm getirendir. Herde modern gerilla
derişni hazırlamakla daha farklı oluyorum. Şimdi
duygularım baskın... bogen olur ki sözüm getirilem
ve gelipm. ayrıca aşık samimice tartıp, kışp
tanıyorum.. iste yaşam! İki yaşamın içinde
yaşamı arayıp tanıyorum. oğyden bir an
olarlara geliyorum. Çünkü biliyorum...

Evet acaba bazı konuları benim için yazdığımı
çok gerçeklerle öğlemedi mi? Nispeti, öğlemedi ama
anlatılma ve karatılma öğlemedi ~~de~~ kaldı...

Evet geritleri! Modern geritleri vereceğim. Yeni
genitleri seninle gelececek olan Delita'yı öğle-
nip, öğlemedim... Su an büyük komutanımla konu-
sacağım... Sen de görüyorsun.

Mertaba Komutanım, yaratanım...

Seninle top oynamak istedim... Ama büyük
bir coşkuyla bazarıya koşarsanına savasarak
aynalar... Aynı topu kaptırmak istemeyen bir
çocuk gibi... Ama kuralına göre sığınca oynamak
istinde oynamak için geldim zaten... Halama
berke hirsizim kazanma için... Bakalım kim
kazanacak... Hersey çocukça sade, temiz ve lağv
edektir... Bu benim gerçekleştirebileceğim haka-
krım. Yeni sığın felsefede yazacağım... Bu
da istedi bir geritlerim... Böyle öğlemedim
ve kendimle savasıyorum. Birde orkestra eşliğinde
mitinglere verdiğim isten bir melodim var...
İy güzel halkım... Ahmed'de konserlerim var...
Coşkuyla, hep beraber haykırarak AKOCU'lukla
geritlere vermede birde unutmadan Kadın gerit
olarak... Öğlemede gelen haykırışlarla profesya-
nelce... Kendimi büyük bir coşkuyla hazırlıyorum
Kavgacıyım. Sizinle öğlemedim ve bitmeğe devam
ediyorum. Bazen olur duygulanmalar... Ama derin-
lik olayı ve bitme olayıdır benim için...

Müziğimin eşliğinde yazıyorum akışlarımı...
Aşk cesaret ister diğer bir melodi... Benim
aşkı, bir coşku seli olan Geritler'dir. Melod
geritlerim'dir. Yeni insanlar... Ama herkes...
sevgicim, sevgilim, sevgilim... distalamam
beğenmediğim şarkılar olur ama sevgi ve sevgi
le hep varım... Siz aklasın bir inşaatçı...

Fedain, gizim... Asık olmak bir coşku selidir gışan-
la... Alarsın akarsın ve hep akarsın... Hani birde
tüm çağları çağlarındın bir olgusuna ve olayına...
...gölde hiç kimse yaşamıyor... Tüm çağlarla sar-
nas dolas, sevdiren, seven akış... bir derede, bir
nehirde, bir gölde, bir denizde, bir okyanusta, bir
kılde bile, bir yağmurda, bir karda, bir çerme
... bir damlada bile akışkanlık vardır... Ama
anladığı an'dır o akışlar... işte Gerilla,
Gerilla, gerilla böyle bir şey Başkaları...

Belki size, Yağ okyanusu damlatan yaratanı
ak etmek isterler. Ama okyanus asla kurutulmaz.
kurtulmaz. Çünkü o bir here büyüktür. Ne atom
a, ne içindeki ahtapotlarla, ne köpek balıkları ile
kurutulup, kurtulur. Ama okyanusu anlamsızlandırmak
içindeki balıklar, her şeyi çağlardan olur... Ama
ama büyüklük asla bitmez... Hele birde tüm
akışların onunla bütünleşip büyümesi... işte...

Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki
balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir. Ama onu
anlamak ve sevmek ise ona kulak asmaktır...
birde tüm çeşitlilikleri tanıyıp onun içerisinde
yaşamak... Hani bir gemiyi düşünelim ki o okyanus-
larda neden gezinti yapar çünkü tüm suları
akışları birleştirdiği içindir.

Evet yaratanım! beni okyanuslarda canlı bir
blamsöz kılan vizyona çok sevgilerim. Herşeyi
yaşamam... Yağ en azından anlamaya çalıştığım
adamlarla... Ya da olmak istediğim gibi...
Neyse Gerilla! Sana anlatmak istediğim çok
şey var. Ama akşam...

Gerilla! akşamda kalmıştım. Ama kaç akşam
geçti. İçimin derinlikleri, akışları, gelişimleri daha
daha gah ve derin yaşamak istiyorum. O yüzden
bir süre gıcıklikten dolayı ara verdim.
Ve de daha derin yaşamak istiyorum.

Yarın 8 Mart. Kadınlar günü. İlki bu kadar içten hissediyorum. O çok güzel bir oğru Gerillam birden Çiğdem'in resmini yapıyor. Derin tın derinlikle... Neye ana...

Güven'in güzelin bulardığı kızgınlığıyla
MERHABA GERILLAM

Sayı, şehitlerinden olan MAZLUM TILMAN'ın bize bıraktığı tarih günlerini yazacağım. Kendimi okula yazarak, yaratacağım, derinleştireceğim, biracacağım. Ve en önemlisi de AVLAM, daha da anlatacağım derinleştireceğim. En önemlisi de KANIM'ı anlatmaya çalışacağım. Çiğdem, geleni görmek istediğini, ne yaptığını, nasıl yaşadığını, derineceğim. Bu benim için gerçeklerde bir coşku. Çünkü GERILLA'ya atılmış. Bir azık kuralına göre yazar, savaşır, erişir, ... iste o yüzden ben de onların o çocuk ruhlarından biri olmak istiyorum. Korkmayan bir çocuk... Korkmamayı öğrendim.... Ama evren nasit sonsuz ve bitimsizliklerle dolu. Yaşam gerçekliğinde ağırlık. Çünkü (günden güne bir şeyler çıkar. Ama korkmamayı öğrendiğinde nasit korkmamayı da öğrenebilirsin. Ve aradı sıra öğrenişleri yapmalar.... Kitimi canlandırmak gibidir.

" Bir bireyin kimlik, kıstak, kazanması onun dayar bileceği bir tarihi zemini varsa, sadıklı bir biçimde gerçekleşir ve birey gerçekleşen tarihle (genel tarih) buluşturmayı başarır. Kendisinin de yaşayan tarihin parçası olur. Koşulların gerektirdiği tutumu tatine sorumluluklarını yerine getirir ve bu birey, kimlikli, kişilik kazanmada önemli bir mesafe katetmiştir. Böyle bir birey sistemi, kimliği ve kişiliğiyle tarihe mal olur. demektir.

hissediyorum. İçindeki deşitleyle deray'ın sarpsması
var. Bazen duratsın, bazen incir, bazen kırılır,
bazen tepkilenir ama yapar. Tüm bunlar yine
düşünce istediği birle ile bağlantılı olaylar. Bu
dünyada yaşıyorsun be Hevalim. En azından elde
ettiğim bir karar, ısrar, iddia, bir sorgulama
var, mücadele var. He bunların navitlarında
göl ve yöntemlerinde yanlışlıklar çıkıyor. Bu da şok
veriyor ki en azından elde ettiğim bir düşünce
tarzından ele alırsam... Bilme sonsuzdur. Öğrenmek
sonsuzdur.. Yeni yaşam yeniliklerle dolar be
gerillan... Ama sorgusuzluğa (götüren senin ele alıp
tarzın yeni anlamandır... Deula'nın daha çok
öğrenmesi gereken çok şey var. Örneğin komu-
tan olması gerekir. Bir şeyden kaçtım alterna-
tifi olmazsa aygısına döndürür. Yeni benim komu-
tanlık anlayışımın farklı olması demek nasıl bir
farklılık o önemli.. Tümden deniyorum. Benim
düşünce tarzımdaki zayıflığı gidermen gerekir. Çalam-
dan daha iyi tecrübeler alıyorum. Biraz daha çocuk
bakış açısı olmalı. Ruh dağıt. Çocuk ruhluyum ve
hep devam edeceğim. Yeni dediğim gibi zayıflıklarımı
mi güce dönüştürmeliyim. Eksik kalan yönlerimi, yetersiz
yönlerimi şu an bile soruyor ve görüyorum...

Örneğin yoldakiğımı daha fazla geliştirme yapınla-
ması var. Ama esas yakalamam gereken daha fazla
ve kalıcı derin bir yoğunlaşma daha... Yoktur
düşün. Varolanın üzerinden daha fazla geliştirme ve
düşünme-dönüşme gibi tutma... Genel bir düşünce
tarzından kendimle biraz başbaşa kalma boyutu
tarzını yakalayabilmem gerekir.

Gerillan! Savaşçılık ruhuna ağırlık. Özgürlük var
hep var. İ Gerillan! din yeni ark lara seninle,
arkadaşlarla olan yasodıklarını çok isten, sevinçle
savaşla anlattım. Seni sevmenin nasıl olması

Hayir be Geritlam!

Çokkeyü gıkalama hüsnüdür beyde
icim gızyıqları yüzündeki tebessüm içindir..
Anlayışının, sorgulamalarının,
anlamalarının, incinmelerinin.

Yürece söz söylemeyi kabul etmeyen
hıncınlığının sessizliğidir bu yalnızlık!
inan ki çok castuluyum bu bilmelere
ben korkmuşorum inançlarda, gapmalarda
ve hep varım tüm maraflarda...

Sadece yasayan

Çocuk ruhumu) bir küçük bitmezliktir bitmek

Dedim ya tarif edemediğim yürek otıdır... 1977

Dedim ya bir an bir kılma...

Ama inançtan ve umuttan bir kılma dergit b...
Görmüş kısıtlıgımdan gelen bir özelliğe...

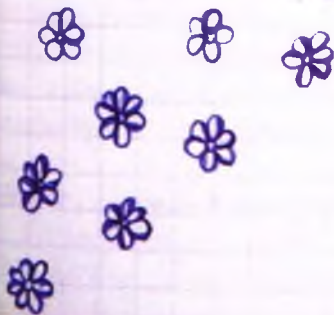
Geritlam! büyük komutanımla buluşma inancıyla
döğürlük dolu yasayacak harırlar için
Yasamaya devam....

17.07.2006

YARATANI SEV, YARATANDAN ÖTÜRÜ...

Lehikan aları

★

Denizden Gertlem!

Bizim komutanımızın ağarından ve Güzelim
dağların ve ağaçların ağarından varo ele
dippe akıyor yazıyorum Ert gertlem! Ağular
anım verileye tutmaz her bir zaman... İn yale
kalıpla dile gelir, yazılır yada yazılır ağarında
yazarlar diye gelir yada yazılır. İste Delita
nın ağuları bu... Zorluk gettığım özün belitir
den sızardığım güzellikleri anlatmak en güzeldir.
İşlettle bir kadının kadınlı nasıl yolda olmalı
leğidir be gertlem... İste yazdığımı bir çok
run yarı normal yazarın varurur nasıl bir
vegi belediğimizdir birbirmize... Bilmediğimizi
meze salıstığımız varurur... böyle de alınmas
gereken varurur... Ama sinimü kısıtlarımızın seyr
ni işletleri hep devrede gerir alır. Ama işnet
ve işnetmek içinde beşel hep gerekir. Yazdığım
dışına gerçekliği bunun işnetle yarı sefartitlik
işnetle kurur Ama işletler sızartırse yergizine
onun için girkin ve güzel savasmaya başlar...
Bizim komutanımızın yazdığı gerçeklik gibi güzellik
runa girkin savasları veren biz değitmişiz? Yazd
sa ve anlam verdikçe güzelligi yokalamak isterim
Günlü bedenim kirlilikle dolup tuttuğundadır. Hele
birde kırk yazarıca en sera hüseler açması ara
sa girer. Ama nasıl yaşamak istediğimize bağlıdır.

Ert gertlem! Dönümün sohbetini yaptım
3 saat sürdü. Bir ihtiyacı. Kim neydi, nasıl, ne
yapıyor, ne yapmak istiyor, eksiklik, yetmezlik
nelerdir? bunlar tartışıldı. Eos ortaya çıkan b
tada dedim işnet, anlatışımız neler? Ert
bir ağumuz bunu bitirmiyoruz. İşnetiyoruz. Ama sa
balar neler? Ben ne yaptım, neler kattım?
birerçitliğim ne düzeyde bunlar görülmeliydi

En fazla gıcık olan ben oldum?.. Ana anlatıp
sürat mak için herseyi açık ve samimiyetle söyle
ettirdim. Bundan hiçbir şeyin korkum yok...
Bu anda çok rahatım. Az önce General Ruten
dedi ki karıştırdığım gibi... Bana dedi ki komutan
mı; Kendine iyi bak, daralma, sabırlı ol, Roland
gibi aynı güvenimiz var. Bende dedim ki tüm beni
yanıyan gıcıklaşımın dayısıyla sen sabrın denizisin,
bize söyledim. O da dedi ki bagen göl yada denizin
yayı kavir. Bende dedim ki oıla bir büyük göl
yada denizin suyu kavirmez. Etma kirlenilebilir...
General dedi ki; doğru bagen tüm sular karışır
kirlenir.

Doğru! Kirlenir. Ama nasıl. Bir deniz yada bir
göl hep güzel görülür. Hala birake güzelliğini duyan
herkes onu görmek ister... Gider görür güzelliğini
ama anlamadığında geçtiği sayılarla artıklarla kirlenir.
Bizlerde gıcık olan birak bu oluyor. Dünya güzelliğini
de bireretik okadar gelişmiş ki "Güzellik" algısı benim
anlamadığında çirkinleştirir-im misali düşünürde... Biz
birak cıkda burunla sarımsıyörüz. Evet ve Evet "Antan
ve Antan" hersey anlamıyla güzelleşir yada çirkin
leştirilir, çirkinleştirir.

Neyse! gıcıklam benim korkum bu çirkinlikte...
gıcık olan duraganlık bir tedbirde çok zorlandım
ama inançtan, içimdeki cıstıdan taviz yok...
Gerçekten de eleştirilere kapalı yada katıllanmamaya gibi
sorum yok. Dedim ya tanıma yada ele alıp fark
etme bir tedbir gelisir... Böyle öğrendim...

Büyük komutanımızdan yaşamın acımasızlığına karşı
nasıl güleriz nasıl uyarı elde edilir, nasıl öğretilir
ali oluruz dinlenişle öğrenişim... Öğrendiklerim
ar. Zaten ya nasıl yaşam sevilir acımasızlığına karşı
öğrendim. Demayla nasıl kışkırtılır, çirkinlikten
kurtulma öğrendim. Vigan'la duyguların sadetizi

ve temizliğiyle nasıl denirler nasıl asik olur öğren
dim Yalnızla (birer birer birer ve anlarmaya
çalıştım denetayım) insan nasıl anlarmış öğren
dim Akat arttı nasıl olur ve nasıl önce olur
öğrenmeye çalışıyorum. Herak, Hays, moğun, Ali
cokluk nasıl anlarmış ve önce kistiler olur on
yönermeye çalışıyorum ki bunlar benim için bir
kistik eğilimler taşıyan en büyük değerlerdir.
Bunları anlarmaya çalışıyorum ve canlı tarık oldu
ğum bir yaşamlarla beraber olduğum güzel ve
sıkın garlarda var Hatta yasudüğün Nasıllar,
Dajarlar, dilerler ve hatta tarınayıpda tarınmaya
çalıştıklarımla, hasretliler, eylemlerhayallerle dolu
tarın güreklere tarık oldum ve böylece yaşam
maya devam ve de nasıl olursu güçlüğüne
öğreniyorum. Ve bunları öğreten Başkanım
Zaher APO onunla öğrendik bunları ve öğrenmeye
çalışıyorum. Hatta kadını tarıyıp öğreniyor sevmeye
geçtiğim olmaya çalışıyorum. Kendimi tarıdım
veçim sevdim, aç seçtim, sektirdim ama gülmeyi
öğrendim. Hatta hep abik ve getmeyle
tar olur. Herşeyin bir sonuğluğ var. Neyse bu
günlükte bu kadar. Nmed'e eylem hep var.

Kadınca özgür garıtlara merhaba dilerim
Basarılar hep bizimle olsun

Başarıları
başka

hiç bir şey
sizi

affetmeyin
Zaher APO

19.07.2006
Leilan İpece

*Fakat, Gentlām

Buna göre zalimce tepesinden yazıyorum. Herde
adilkenin, saygıların, dayanışmanın yazıyorum. Güne
ay vaktinin ay vaktinin niangile basıyorum. Gentlām!
Hiçbir bu badeşim, sandığı axtaki düşünceler çok
güçlü. Cümle var ama hüsnüce var. Ama ve Ama
kay dıymıya hep yazıyorum. Var herkesin anlattığı
bir biçimde düşünür. Güne yaz... Herde de öyle an-
lattığım oranda yaprak ve geliştirmeye salınmak...
Evet Gentlām! Fakat bu düşünceyle sonra kafaların
kayışığı yazı biter düşünceye biter. Bir orman
sıra sabaha, Güne ve ve diğerleri mertaba de-
dim. Nece sonra devam ederiz. Ama Gentlām-
mızın bir kay ama yaptıkları eylemlerle çok güzel
bade düşüncemiz bekliyor. Ve daha saygıların
ay düşüncesi. Artık olmak çok bade. Simdi
bu korkusunu saygılandırmak için Güne bade
yazıyorum. Düşüncem planında. Bu ne kadar bade
bilimci çok. Kötü simdi talimatı, tutum
olumlu yerde ama nasıl bir politika izleniyor o tam
bitirmenekte. Var, ay ayından olumlu reaktifler
özde reaktifler. Ama Güne Güne olmasın. ... Güne
herkes bizim düşüncemizde kendisini göstermede...
Bu PKK olmasaydı herkesin hali yamandı. Simdi
bu bile gösteriyor. Nece simdi bu kadar
talimatı nasıl olacak? A gentlām gentlām gentlām
Herkesin ve diğerleri simdi gentlām partisi alına
geldi. Temiz Gentlām. Demokrasiye ve militanlığı
hiçbir var...

Gün otarıdan zehrandan mertaba Gentlām...

Bir sorgulamanın altına Güne anlatayım. İnsanlara
kayırım nasıl? İnsan olabilir ama zayıflıkta
saygıya ortaya çıkıyor. Varı insanları kendince ola-
almam var. Önceki; Bu defterde Ayı ve

piran ve tüm eteklerini anlatmak olur mu? Sen hiç
Günay'ın ilekile ağup Gouvenayla halayını ta-
mamladığını gördün mü? İşte Celikan böyle bir
yer. Bu güzellikleri görmeyi ve içsel yaşamsallaş-
mayı bize verenleri bildin mi? İşte Geritlan
beyim mestlerin bu adlılardır. Hey be Geritlan
sevilehüznlemek, sevinle coşmaklamak, kırmak
anlamak, ağlamak, gülmek ve sevmek sana
asik olmak en güzel yaşamdır. Yıkı varın APD
ÇALUK Anlamak sevinle en güzel be
Geritlan... Bu an güzelin bir kekebeğin Güneşin
kılgınlığına rağmen kanatlarını sevin esitije
laptırıp usmanın seyrine dalıyormuş zekle...
Bu anlamak ve anlamak en güzelidir yasa-
mın. Yaşamın en sade ve en ince parçalarıdır
bunlar be Geritlan.... Bunlarla bitmez tükenmez
sevin goldastıklarıyla arkadaşlıklarınla ve Asik'larla
en sana asıgım. Bir asik coşukları sevinle... Sevinde
aratan APOM dur. Bir çocuk yüreğini anlayan
bu sade kıldırın şirkinliklerde APOM dur. Sevgim
ve yüreğimde hep varım sanki APOM... Beni bil-
melere götüren Geritlanın melodisidir... Say-
gınlığı, dıskınlığı, çirkinliği kabul etmiyor yüre-
ğim.... Senin aşkindandır bu.... APOMU ruhum kabul
etmez Geritlan... Bunla yet ve iddiyalım....
Heyse! Herşeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR....
Nacilik ve sadeliklerde.... Seni sen anla ve yasa

Zelikan Tepesi

25. 07. 2006

Sevkeftin...

Evet Gentilam! İbrahim ark! Bir bütün yaşamını bu
yaşama kat. ve yasa, en sonunda kalleşçe şehadete
kaldırıldı. Olurmu böyle bir kalleşlik... Olurmu böyle
bir düşmanlık. Ey düşman bitki bizi ruhta çöke-
tirmeyecelisin. Akşine güçlendiyorsun. Öfkeliyim, hü-
snüydüm. Bir komutan, büyük bir yasa... böyle
kontravari soldan ile bitiriliyor. Şale varılıyor
dışıl. Belli bir adı ama bitmek değil üretmektir
yaşamı... İbrahim'da PKK'ın düşmanıyla tanış. Gör
ez, yasa, anla, yap ve kalleşçe bir arkadaş
kurul. Kim kabul edebitin. Öfkeliyim vede çok öfkeli-
m. Ağlamaktıym. Erdal ark! 'ta bir kaza sonucu
shit edilmisti. Şimdi ise İbrahim ark kalleşçe şehit
edildi. Bu kabul edilmiyor... Düşmanın konseptinde
kollarını, yasamlarını, bu yaşama adaylarını
tedaf yapmak.... ama bit ki bu yasa Çınar dı-
r gibi köklü, Mese dıvacı gibi çok yaygın, Eren
kadar sonsuzdur.... Kendini kandırma.... Bitmişliğin
tükendiğiğini sezmişliğinizi...

Evet Gentilam! Şimdi "Lâ daye ez (Gentilleme)"
parkısını dinliyorum. Gentile yıkılmaz, yenilmezdir. Çın-
lı APOC'dur. Şehitlere bağlılığımla hep varım....
Korkum yok...

Şimdi Rotında'nın Çarçella parkısını dinliyorum
Çarçella Rotında! Zagnas'u, dağlarını, yoldaylığını
yoldaylarını sen iyi anlatırsın bu parkılarınla...
Gentileyi ancak yasayanlar iyi anlatanlardır. Benimde
bir Gentile diyarını gezip gezip ve YASAMAM
özüm.... Ben de şu an Zelikandan Goven'de ye-
şilaya Çarçellaya bakan açıklığımdayım.... Gör-
ezende, yasamamamda anlatılanlardan, parkı-
lardan, sanki oradayım.

4 Ağustos 2006
Zelikân Tepesi

Kıymetli Gençlik!

3 Günde bu tepede okunla başlayacağım ve G
orta. Bu kendisini zamanlayan fikirleri yazgı
ve sabahın erken Geyre usıyla yazıyorum ve
Gençliğin değerini anlatmak lazım. Gençliği hep
sarmak ve efşaneleştirmek lazım. Burada biraz bun
yapmaya çalışıyorum gençlik yusurumla... Napsa!

Kendimi zamanlamaya ihtiyac var. Kendini zamanla
mazsam zamanla bir kısıtlı düşünce oluşur. Oysa
zamanlayabilmem gerekir. O kısıtlı zihinden bir de
ve gelişim olmalı. Bir kısıtlı var olma onu tar
layabiten bir düşünce sistematiği olmalı. Yani gete
liklerin ve euslukların giderilmesi de konusu...
En azından anladığım, bildiğim kadarıyla ele
yorum. Diğer bir konu B. Bergson'ın bölgeninde in
dığım boyutu herkeşe anlatıp ne yaptığımı ve ne
yapmak istediğimi söyleyeceğim. Herkesin kendi ge
şeliğinin farkına varması lazım. Aslında herkes
bitiyorda ama çürümüş kısıtlılarımız kabul etmey
çeliğimizi.... Ben buna inanıyorum! ki ne yaptığımı
ne yapmak istediğimi, nasıl nasıl yapıldığımı,
yardımcı olduğumu, nasıl sevdiğimi, nasıl netret
diğimi, nasıl tahammül gösterdiğimi, tahammülsüzlü
mün nasıl olduğunu farkına varacaklar art. la
ama vicdanlı olursun.... Diğer birazıcıkta olu
bu ortamı tanıyorum. Burada başka herkes ge
olamaz diyorum. Aslında bunu tanımlamamışım be
de yapıyordum. İnsanı bakış açısı gözetilerek ge
ark'lık deşilendir benim için. Benim güven de
muyorum. Aksine Güven ve inanç sonu - Kabul
Red düşünceleri bir Gençlik için teskindir. B. tem
ele alıyorum. Gençliğin ve beynin inanç ekle
kolay kolay yıkılmaz. Benim gördüğüm ve
kadastığım yardımcı olmak, yapmak, yarad
mak ve karga etmektir. Bu herkes bizi

Bilsin... Bak geri bir dağısım farkı daha oluşuyor
Bende gördükçe, yaşadıkça, hissettikçe,
anladıkça aramızda ve sana olan aşkımda
dağısım ve gelişim ortaya çıkıyor. Bende bir insanım
kalkakalı ve basurili yüreğe ve hayra hep devam

Basarıdan başka hiçbir şey

sizi affetmez.

Reber APD //

Zelikan zirvesi

5 Ağustos 2006

an serkeftin

an serkeftin....

Zaman akıp gidiyor
Ününü kimse tutamaz
En iyisi tertemiz bırakıp gitmesidir
zamanın

Herşey düşünmek, yidir.
Ama düşündüğün her şeyinde
esiri olmamandır

Siradanlaşmak ruhsuzluktur
Dost edineceğin kadar savaş
Savasa biteceğin kadar dost edin

S. Döğay

u
ri
non
Vi
in
o
in
ke
di
sq
elo
ve
to
do
ge
dif
on
go
to
da
rin
na
G
ok
le

de
sq
to
B
C

İç kalemimin münhaleki bir okyanus gibi derin
deniz yatakların en derinlerinde yitirdiğin bir
Denizim renkli hayz arı. Sarıya tüm (yapı)
Beyaz sayfaları misal olarak yetmiyor
Belkide yavaşlıkların akarsularıdır
Ayrıca ister tüm duygularının safyeti
bu suyu...

Sihirli isyanlara uğırın sıgırların
Değerler gizler ~~inceliklerinde~~
Ne olup bittiğini bilmez gövdesi ki
sırrını kaybetmenin diye

Bilmediği içindir tüm anlamların sırrını
Kelimeler sarmalı tarifi edemez yavaşlıklarını
Dillerin sözceklere yetmez bu yaşamla
yanıttır ancak yaradığı melodiye
Çünkü sırrını yakalamıştır "İç"i
"SEVGİ" sözceği bize anlatamaz
"SEVGİ" derinliği anlatabilir

Okyanusum budur
Neleri anlatamaz ki derinlikler
Neleri söylemekte gözleri
Neleri yasamaz ki bu kalb
Bu sırda anlamların derinlik dağlarını
patikalarını

Bir Hayat Ağacı gibidir dağlar okyanusu
Bilemez hiç bir mistik bu alemi
Bilemez ki göldaslığını en karmaşık sarmal
Bilemez, bilemez benimle olan bağını karanlık
gözler

Melek bilir, Melekler yasar onun melekliği
Çünkü melekler diyarıdır bu güçeliler
Herde en berrak sadeliklerde
Zelaldir bu dağlar
İstemi güçelidir küçük bir atışta
Nefessizliğimin solğu
Bilemez benliğim benliğim

Sanıyor tüm okursularım denizlerimi
Canlılık yeşili gibi parıldar gözlerim
Datar gider tüm kalb damarlarım
Okyanustaki balık kuraklığına
Okyanusum bu....

Zengin arlığın toprakları
Yaptığı an....
Geri ile selamı ile
Dembas....

HASRETÜĞÜM VAR AMEDİME
Sanıyor çocuk ellerim
Kucaklıyor yıldızları
Geceleri yitiyor zifirliklerin
Yol alıyor saman yolundaki yıldızlarla
Sarıyor yıldızlar birbirlerini yolculuklarında
Yolculuklarını bu yasan'a...
Serkeştin diyorlar her vedalaşmanın buluşmaları
Yıldıyorlar her kayışların zamanında
Selama duruyorlar Amed'e, Bitan'a, Dersim'e
Görüler beni yıldızlarımla,
Karadeniz'e, Serhat'a, Erzurum'a
Göz kırp Behdikan'a, Kandile
direnis kalesi Xakurke'ye
Alkışla zağnos, anasını ve çocukunu
Tilili geti dağlar halayına
Türkülerimizi duyur Ay, Güneş, yıldızlar
orkestrasına
Menditimi ver halay başındaki yoldaşlarıma...

Dembas....
★

Merhaba Gertler

Belli bir sitede sonra tüm akşamlarını
mak isterim. Tüm anlaşılanın yaşamını, yaşam
anlaşılanın yaşamın yaşamı dışından, büyük
mutluluğun dışından yaşamın gelene... Gertler
dışından başka ayrılığı heyecanı, merakı, merakı
gari tüm yaşamın yaşamın heyecanı yaşam
tüm yüreğimi... Hızın yaşamın iç okusunun
tüm dokuyor tek arada kulan... Akşamın kalı
benden geçen kulan... Belki de bir dantel gibi
canlanın su ihtiyacı oluyor bu toprakların
yaşlı gözlerindeki parıldayan anlatır serde
bağımı... Havalımın yarımın merakı Xakurkâm
bir Gertler kızın ağırlığını bağırında taşıyor
bu benim için... Ya nice yıldızlarım? Kısık
be anam... Anam dışından... belki de kulan ve
bir yaşamın yaşamın bir istenilidir. Su an
lerim dolmuş müziğimle ve içimdeki tebessüm
ne kadar gelişik bir yaşam dışı mı? Belki de
olması gereken yaşam, yaşamın. Ne istenil
yaşamıyor... Yıldızlarımın yanında dışı yaşamın
bu bir ilke... Hızın hızın, hızın hızın
numu site site dışı yaşamın... Su toprakda
bedenimin çiçeği açılacak... Bedenimin çiçeği be
da tomurcuklandı, burada da yaşam açılacak
Amadiminde yaşamın ve büyüme var olacak
Xakurkâmde belkiyle başlayan, Audittüvün
devam eden, belkiyle yaşamın tüm tecrübelerin to
lamı ile varoldum... Burada yaşamın, Gert
min dışı Audittüvü'de bedenimin tüm çiçeği
canlı canlı açılıp, serpiyecek... O kadar bir dışı
yaşamın yaşamın ki yaşamın ancak be yaşamın
Tasaddüf mi dışı yaşamın yoksa bir dışı yaşamın
lik mi? Bilemiyorum. Su an yaşamın yaşamın
çalışıyor...

Evet Gerillam! Öyle sıklıkla sorduğum sorular varki güzel
kim Xatürk'ün ben, öyle yaşadığım güzel anılar
varki bu diyardan, hele bir de en son N. Beren
bölgesinden anlatanım --- ilkel yaşamak, onurlu
yaşamın en kusurudur bir özgürlük savaşçısı
işti... Evet ben bir özgürlük savaşçısıyım...
tüm korkularımın cesareti... Bu akta cesaretim
var... Nasıl yaşamak ihtiyacı hep kendini gösteriyor
Aklında onun bilinmeyen yönleri bilinçleniyor... Bu iç-
sel dünyada ve arayışta beynimde böyle... Neyse
Gerillam, Xatürk'ün tüm sevgilerin gücüne basa-
nılar yeni yollarına... Yol çok uzun... Ama çok
zevki... Herşeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR...
Hoşgörü diyorum sana... Çünkü ben Hoşgörü'de
biraktığın için... Merhabularda buluşmak dileğiyle...

ŞAPRILAR ----

0.10.2006

Lelekan Kamelyasında...

hevula min Delila

belki min dixwest ku ez Pir Pir tiptan bin
le belê gelek caran xweya wextê wê ke
ji ber ku biranên xwey u ew e ku min
bi hevda jigan dibe wateke endê
di dila mejiya minvan da xwe digre
rojê ji jiyana me digre dibe biranêke
xwey u ku carî naye ji wîkîrî her digre
naye wîkîrî dibe wîkîrî wîkîrî belkî
dibe em hevda wîkîrî le belê digre ez
hivîdane ku ew carî dibe em hevda wîkîrî
bi dila dila wextê geş em rojê wîkîrî
hevda belkî rojê: Pîroda roja hatina
Seroketî Gigan xegulî ne her kesîge wê
Pek were ez her dem bi wê hevîge jî
dîkîrî u ew jigan wîkîrî u demê ke
ez bibîsim ku Gûji Amadê ez gelekî
kêşîwep bibim u wê dila min bi her
ji ber ku Amadê dila min ez ji dila
car ji tera Seroketîne dixwestin ez wê
daran ku "bighîjê heva xegulî xwey xwey
Seroketîne hevula min heja Delila.

Silav u rîzîn

Sorêşgerî hevula Zenada

Evarbus Gerillan

Beni dağların, ormanlı başka diyarından ya-
tırıyor. Bu orman zaptıym. Ve UFA-Utar başında
masada oturarak, herde yaşananları mizikle
yaşıyorum. Uşa Gerillan... Evet eğitime geldim.
S. Beritan akademisine geldim. Ama daha oraya
gidemedim. S. Tında ark. in çalışması için burdayım.
Adlanmı arıyorum bu diyardaki yaşanılacaklarına
dair. Korkular, cesaretler, çöşküler, sikilmalarla olu-
yor. Doğal yaşamın arayış konuları... Yanlıklar ya-
şamamak çok önemli... İyi bir değerlendirme gözümü
değişimi getirir. Buda bir parçası Gerillan... Gali-
ba burayıda seveceğim. Ama zorlanıyordum. İlk
başlarda. Yinede fazla zorlanıyordum... Ameli-
nin hastalığı var. Olabilirinde süreyi herşeyi değiştiri-
rebitir. Gözüm adımları atılabilir. Hassasiyeti fazla-
dan ve akıllı yaklaşımı önemli olan bir süreyi... Bu
konuda bu süreyi belirleyen ve belirtecek olan
biziz. Duyarlılık, olgunculuk istiyor. Neşe Gerillan
herşeye hazırım. Ama gideceğime inanıyorum.

Evet Gerillan! Bugün İsmail Haneşayla karşıla-
şım. (yani görüşmeye gittim). Beşdiğim bir ark... Komu-
tarım... Çok sevindim gördüğüm... Partistlik oğoldayla
zorlandığı belli. Kendisi de anlattı. Alında hepimizin
sürecin istatistiki değişimin zorluğunu bilemediğizden
yaşıyoruz. Anlaşılabilecek olan benim. Güzel goldas...
Bende bir insanın... Anlamam gerekenler var. Benim
de, bizlerinde anlaması gerekenler var. Partismaniz-
mim idi. Mutluluk dolu idi. Ne mutlu bana gol-
dasma yaşamama dair birşey verirse... Köklü
bir değişim isteniyor. Kendimizden başlamak...
Neşe! Gördüğün için çok sevindim. Bir goldasım
mı. İnsanın herşeyden önce... Neşe insanım var
zorluklar geçecek. Partismaların yapıldı.
Kasıl yaşamaya dair. İste yapmaktan zevk

ve keyf alıyorum. Gorgunluk böyle asılır. İhtiyaç böyle giderilir.

Evet. Haval Hamza böyle anlatmak ve bizimden başlamamız lazım. İşte bunun için an bile savasıyorum. Herseyi kazandıran ve bittiren de "anlamak" olgusudur. Evet diğeri o kadar sevindim. Sanırım tartışmamız alıcı olacak.. Neye geçtüm... Eğitimceyiz. Kadını, kendini daha iyi öğrenleyeceğim. Bir gorgunlukmaya ihtiyaç var. Böyle diğeri böyle bir tartışma ihtiyacı var. Başarılar geçti. Gözgeçerim böyle akar.. Herseye rağmen yaşamak güzel ve güzeldir yaşamak.

15.10.2006

Zup uları

OTA-Star basını

Şubup Gentlam

Bu an N. dertan akademisindeyim. Burada kadın ortamı ve eğitim ortamı.

Evarbas Gentlam

Bu defterin bir gili oluyor. Bugün Güzel bir günün 14 şahadet Gildöndümü. Kuttana banyo. Merhaba demek istiyorum Komutanım. Bazen anlatmak güzel oluyor vardır. Yaşanılır. Bugün yaşamın güzel küçük bir yaşam büyüklük keşifini izledim. Güzel bir yaşam geçtimiz. Hayatı PKK kadını... Özgür yaşamıyorum.

25 Ekim 2006

Merhabalar, Selamlar Gerillam...

Oy güzelim dağlar! Tüm kargoların diyarı dağlar. Dağ gibiyim serin aşkımla.. Güzemini yani sırını söylemek istediğimdenendir. Sevdığım denendir. Her patikonda gezelerin, zifirliklerin ipiği gibi yürüyoruz bu aşkta... Vazarız, kazarız yünagımızla her dağın heykeliği heykeltıraş olabilmek için... Ay, Güneş, yıldızlara birer mevzi gibisin... Selamın, gülen gülcüklerin zirveden verir yüzüne ki güleğim... Tüm türküler, şarkılar, şükürler sana bundandır yâğulur Dağlar... Ve Gerillamın ülkesi... Welatê min... Nedendir bitenem tüm içimin okullarına anlam veren yada yardımcı olan türküler, ezgiler zaten. "Yigit ölmez kolay kolay ben ölmedim ki..." Dağlar yigitlerin ülkesidir - Yigitler bitir tanır bundandır yaşamı.... Sezen Aksu'nun benim "meskenim dağlardır" şarkısını yazmamak olur mu? Doğulur bu karelere... İşte dedim ya Gerillam... Nedendir bitenem bu kargaya türküler yardımcı olur... Neyse Gerillam...

Sana yazılması gerekenler var be Gerillam... Arkadaşı arkadaşına anlatmak arkadaşça olur. Bundan bir savasım... Bir kadın ortamındayım... Yani 3. Beritan akademistiydim. Tüm coşkuların, sevinçlerin katilinin, korkuların heyecanını sarıyer tepede... Ama kadın olmak daha farklı. Hete bir de bir APOCU kadın gerilla diplomasını almak daha heyecan verici..... İlk dikkatimi çeken Tabela da yazılan "Parastina xwe bizanê" sözü oldu... Ben yazıyı yazıyordum nasıl olmasına dair... Özentili bir elgu yaşamak için...

Fakat Gerillam söz vermek olayı o kadar güzel ki... Gerillaca isten binlerce yani otlarla öldürün önünde içinde beliren heyecan, sevinç

kıyafetlerine tutularak, gevrlaca gasamak
ne vermek... Bilirsin sen senin içindir. Bir
söz verildi mi aklı yapılır her şey... Anla
ya çalışırken, inçin bittin, kirelabilmişin ama
tutkular sarsılmaz bilmeyi öğrenir... O kadar
güzel insanlar, kadın (yoldaşların var ki ti
clumlu ve clonsuzluklarıyla... Bunlara senin
göz yaşları dökülür... Ama bir insanın, bir top
luğun gasamını onurlu kılan, büyük kılan
kidir, kültürüdür. Bugün yığılığını yapıyor
şirince... Benim gıcıklarımız hapsediyor bizi
dandir mücadelelerimiz Gücen neyse onu yapar
Pilk'ın gasamı dıyalektik bir bedel ister buna
gönlüyle varın. Sorup, sorguluyorum. Ey güzel
mutanın senin adıyla gevrla diploması almal
gim için gasamın en güzel bir kahkasıdır
bir insan olmak istiyişim var. Burada kopu
gim çok şey var. Bakalım demeden geçecek
AMEDİME kavuşacak niyim. Her hayalim geç
mesi çaba, enek ister. Buna coşkuyla hazırım
Neyse! Bol bol okuyup, tartışmak, yazmak
mak planım var. Terbiye edilmesi gerekenler
okunup, tartışılması, gazılması bol bol olma
gerekenler var. Neyse sonra devam ede
Çünkü görevliğim bittiyden...

Merhaba Gerillam

Uzun bir zaman diliminden sonra yazıyorum. Çok yazgınız. Sonu yazmak istediklerim var gerillam. Çok ağır bir süreçten geçiyordum. Uzun bir hissedilme-ten geçiriyorduk. Ve ben de çok ağır bir hissedici var. Yani daha fazla bazı şeylerin addıyeti ve derinliği. Duygu yoğunluğu, düşünce yoğunluğu çok. Her bir kadın yoldaşlarımızda bu yoğunluk yaşıyor. Çünkü söz konusu öderlik, Ateşkes. Öyle bir ölüm dayatılıyor ki bizlere yeni kurtlara. Kurt olmak sağlan-örte his olmaması, gereken bir yaratık görüyor. Varlı-ğımız yok edilmek isteniyor. Bu baktı öderliğimize yapılıyor. Evet gerillam dünyayı bildikçe yüreğim yanı-yor ama bildikçe hissettikçe, farkına vardıkça duygu ve düşünce yoğunluğum sağlıyor. Anlam göcs sağlıyor. Başkalarını; öyle hisler vardı umut ve heyecan gelecek için, düşünceler yoğun... Böyle olmak, böyle yaşamak yeni hissetmek, anlamak benim için bir mutluluk. Ama dedim ya süreç ağır geçmekte. Herşey belirsizlik içerisinde... Başarılarında bizi bekliyor. Herşey kaldırılmayacağımız şeylerde bizi beklemekte. Süreçce hazırlıklı olmaya çalışıyorum. Başkalarını özerk düşün-ama bu dünyada biz kurtlara bir yer bile tanınmadı-ğın için çok üzülüyorum. Fakat düşünceler hareket ediyorum. Süreç kurtlar açısından başarıya gitmesi için bir çıkış gerilla olarak anlamaya çalışıyorum. Evet bu dünya herşeyiyle yalanlara boğulmuş. İnsan-lık diye bir şey yok.

Evet gerillam! J. Bertran akademisinin bir öğrencisi ol-olmak benim için mutluluk. Her günün daha fazla sorgulama, anlama ve eylemle geçiyor. Başarılar Var. Eğitime katılım yeni tartışma anlamında daha olmadı. Ama sorularla başlıyorum. Soruların herşeyi okunması düşünüyorum. Daha iyi anlam göcs koyarak yaşamak gerillamı..

Hiç bir şeyi de düşünmüyü. Gözetli
bir an da elime alarak yazmaya başlamış
bu notları. Bu notları yazmaya başladım.
Bu notları yazmaya başladım. Bu notları yazmaya başladım.
Bu notları yazmaya başladım. Bu notları yazmaya başladım.
Bu notları yazmaya başladım. Bu notları yazmaya başladım.
Bu notları yazmaya başladım. Bu notları yazmaya başladım.
Bu notları yazmaya başladım. Bu notları yazmaya başladım.

Ö. Delenler ve Saygılar
12.12.2006

Düşüncelerimi an da yazmaya
başlıyorum.

Bu dünya bu dünyanın kurtuluşu
Tanrıya her şeyi yazıyorum
Şimdi

Bu dünya değişeceğini söyledim
sözüm ruhuma

Bu dünya yazmaya devam ediyor yazıyorum
Sırtım ağrıyorum yazıyorum
Sırtım ve sırtım

Bulurum bu bitimin ardındaki

insanlığı yaratıcıları

Kavramı sebep olanı

Bu dünyadır kafamda kılıçlar sallıyor
Kelle satma, Kafa usurma dünya ya!
"Gel abi gel benim yazıyorum gel!"
Hıutma ay koca dünya!

Bu de dünyamın güzelliklere ulaşamadık
dünümüzde ya özgürlük yada onurlu
iste

denendikçe elden giden dünya!

Kavramla yazdığım belitir kalabalık
Bu dünyadır çokkunun sarımsı olmanın

12.12.2006

Zamana sigdirmisiz
Beni der, o, hepimiz
Gaglar utuyoruz suğ üstüne
Yasamadan, hissetmeden
Bir gün

Bir uyk gibi

Zamanı sigdirabilseydim
Bu sineye

Gaglar beni deşir
Ben gagları atlatacağımı
O,

Siniriz an geldiğinde
N. Serkinin Nünzür.

Ölüler vardır sıradan
Çanki bir yaprak döküldüğü an
Ölüler vardır, ansızın gelir.
Nisan yağmuru kadar olur ömürleri
Ama bir tanem

Ama tutanem

Ölüler vardır dökmanın sok damarına
İnan bir karga burun kurt haşşeri olur
Göz bebeklerinden vurur

en gaddar dökmanı..

Mağlum DOĞAN

Bize kalan ardınızdan

bir sessizlik çığlığıdır, sesliliğiyle

Anılar ve yapılmadı gereken yaşam vavvı
Bir izdüşüm belkiri artık düşünceye
dil tutmaz, göpler dolar

Yüreğe öfke duyur

akıl bunların toplamını
anlar

Bize kalem

aradılar

gözellikleri söylemek

ve onların için neyi
ordundan sorulacak hesap

Neyden

Gerek gözellikleri kaşınan kaşınan

kaşa inenler

kaşa gidenler

Halkın, alayların, dargın bedenleri

Ölüm zoruna gidiyor

Aram kalırsanız acımı

Hay be arkadaş!

Ölüm zoruna gidiyor

Tendanzikandı, ölüm direği bir

İşte yine de ölüm zoruna gidiyor

Neye gidiyor mi gözetler

Geviktir gördünüz sevgiler

Sorum kauranı

Birkaç günde beyimde

her bir aplatılan sorgulandı, uyardı

ardından kalan sükunetinde

Ölüm zoruna gidiyor yine de

Yatanları dağ gökleri

Yığılık nedir! bilmez hasmın

Öndür gaddarlığı, korkusu

AKA kalmamış bu dünyanın burnunda

Ölüm zoruna gidiyor

Sizi size emaret etmişti

bu halk

Bize emaret etmiştir

Bize kalam ordanından

emarete sahip çıkmak

23.11.2006

Bingöl ve Batman şehitleri
gölgelerine

Merhabalar buluşmalarında çıkar insan
sevgisinden kayraklı. Kızısını bir hüznü sevgisinden
dahi ceskuda yada ceskadan sevgisinden
kaldı gösterir. Bir buluşma ve vedalaşma anında
çıkart. Birbirinden kopma bağlarıdır. Evet! Merhaba
yada merhaba bir hüznü anlayışında ortaya
çıkart. Çünkü birde vedalaşma buluşma aylanı kapı
bir işe bir duyğudur. Kopmayan bağ. İşte
AMED'inin yalı ayaklı çocuklarına MERHABA!

Merhaba APO'nun yığındaki
en hızlı etkiler

Merhaba AMED'in sokaklarında
Her karış toprağa bellenen temurekler
Merhaba ilkenin müddetleri
Merhaba Ananın değün sevgisinin
sıfırları

Merhaba diyorum size MERHABA
Mizgin, İlan, Zilan, Cün

Gayaklara akan göz damlacıkları
İsildayan gözler beni çeker desyasına
göz damlacıkların sahipleri
AMED'inin çaplaç çocukları çocukları
İsildayan gözlerden tebessüm atıyor
yüzündeki güldüğe
en güzel kahkahadan uyanan beşginden
En bilge ananın çocukları gibi
ayaklandığında
bilmediği, tanımadığı yazardan kaçır
bildiği, tanıdığı, aldığı süren anasının
peşekine koşar.
uyumaya ilkesinin direniş masallarıyla
dalar.
Uyanıldığında Karla, ougla bürünür
Zim kalbi.

Bundandır selanı arkadaşlarına
İlmesine selanı atar, göz kırpar
pırıl pırıl taş atar ve zafer isaretini
göstereş
kışkırtıcı parmağına

Ey AMED!

Tarıların dağın saçılarda

Sahibin mağdurlara

İlkinin çocukları sokaklarını yankılatı
çiplak ayak sesleriyle

Peki sen bayazlara bürünen SİYAH...

Sen bildiğini bu çocukları?

Bildiğini masken tanıyanı?

Nöyle dağup ve bğğğğ bu bebelerimiz

Fidanların, çiçeklerin güzel kokularını
aldın mı?

Anladın mı?

Parkta niye oynayanmadıklarını

Oyunlarının

ates yakmak, oynamak

etrafında halay çekmek

çocuklarda türkülerini dillerinde söylemek

Ateşlerini söndürmeye çalışanlara

taş atmak, vavaş

Dağlarından GÜNEŞ'in batışı

Amedde dağacağını hissetin mi?

HAYIR ve binlerce kez HAYIR!

Korkak, Koca becerikli

Ne tanısın, ne bilsin, ne yapsın

ne hissetsin ne de anlasın

Mizginin mağduru olduğunu

Sılanının sifa çiçeği olduğunu

Zilanının dilerişlerinin kızı olduğunu

Evinin AMED'ime aşık olduğunu

Maya Farqin'de NEWALLESTİĞİNİ

Ey eli kanlı GENERAL!

Amedimin çocukları melaşikette

Melekler Şeytanlar, Yıldızlar
diyarından dâğar.

Dâğduklarında
Mağlum DOĞAN'ın ateşyle yıkanmışlar
KEMAL PİR'in yaşam aşkıyla
halaya tutuşurlar

Bak..

Amed çocuklarının saçlarını örüyor

Bak

Emziren anasına dâğırtuk çığlıklarını
haykırıyor

Bil

Böyledir bizim çocuklarımız

Bil

Böyle yazar.

EY AMED!

Toprağında benimde birlecek saçım var.

Amed çocuklarına tüm
sevgilerimle, dâğlemlerimle
gerillaca selamlar.

Tüm ülkenin çocuklarına
selamlar...

Evarbas Gerillam

Sarmam ve sarılmam gerekenler var. ardimdan
kalanlar var. Vasiyet var bana bu aşkta. Dâğları-
nın çiçekleri tohumlarını veriyorlar ellerime "ek
bizi" diyorlar bana. Sevgiyle yasat, büyüt bizi
ve ardılarımızı. Öksüz kaldığımı hissettiğim anda,
yüreğimin buruldukları duraksadığı anda kapımı ça-
lıyor yalnızlığın bitmeleri. Dâğlemlerimi, hasretliklerimi
yaratırlar kükürcük yüreğimde. Nakpedilenler ve nak-
sedilmeyenlerin gözleri orıyor. Dâğledığım sehnin so-
kaklarında, dâğlarında anıların ve yoldaşlarının

umutlarında gördük. Toprağa gıptamak için
zönlemler buğay ussuk. Ama umut zafere
daha değerlidir. Anlar, unutulmayanlar, yazarlar
tar, hüzünler varım. Beklentilerimin, umudum
fadedir. Olaylar Amed te konserin var be ya
tarım. Böyle giderim toprağa şışeklemek için
Bilirim. Gurrlam bitirim. Hayalleriminin gerçekliği
bizi yazarlar. Olaylar yoldan böyle gidiyor
dinden en güzel tebessüm birakaraktar.

Toprım. Bu oyle ve oyle olmalı. Toprım
bu kutsal gıptılıkla kollebalığın kazarımını. O
santandir buna. Ev ve yadigar. Göz aydın
ay. Döküldür. Bir koca damla gıptasını yazarlar
oğaçların gıptalarını döküldüğü gıptı. İste seni
var oluyor her hüzün.

Delalim; Seni ne kadar dilerim. Böyle gıptı
yarak bğünümü istem. Bilirim bğünümün bğün
bundandır anlatırım sana bu yazarları. Oyle
bğün anlatımını istem. Çocuk ruhun her olur.
Çocukluk safliktir, sadeliktir, güzeldir. Gıptı
sevgi dolu bir kız ol. Toprakta, yazarlarla
korkma. Bu yazarlarla- la sarıyarak yazarlar
Anlamak adalettir. Sevgi ve saygı dolu ol. Akıl
kimiz bu güzeldir. Seni ve Gurrlay, bu yazarlar
anlayacağın dan eninim. Bğünümün herim bilirim.
Nirim seni. Yapamına kuralına göre oyle yazar
Gerçekle yasa. Bğünümün çocuk senin gıptı. Var
güzeldir. Annesiz, ilkesiz bğünümün çocukları
güzeldir. Anamı, anayı bit. Ana dilerim, heretli gıptı
bilirim. Korkularını, kırmak istemediğini, içinde gıptı
yan anayı bilirim. Oy ganzelim, Delalim. Ardılar
yazarları tarıyarak yasa.

İste ganzelim. Dilmakın yoldasısın. Ama k
naman anaya sahip. Sendek böyle anlatarak yasa

İzlet güzel anam. Tüm sevgilerin bakiyeliğidir
beni ilme hareketine. Kucagiına sevdiğimde bu yol-
da Anam. Her zartukte, dinenkte be anam. Kuv-
gam sevgilerde bitirim. bitirim bu kavgayı anam.
Halkın çiftliklerinde bitirim. bundadır. Tüm yaral-
yacağımın affası. Geçke ve Anam. İzlet anam. Me-
deni bir insan olmaya çalışıyorum. Sevgi dolu ola-
rak anlıyorum. Sevgi dolu olmak demek ahlaklı,
hizmet eden yaratan. v.e. köyle yapmamak. Mede-
ni bir kadın olmaya çalışıyorum. Bazım çok yapı-
dıklarından benzer değeriylelerdir bu dinençerlik,
sevgi ve baskınlık. Korkulmaz dedim yasadin. ya-
sattın. İzlet güzel anam. İyi varın.

İzlet gururlan! Hergünün yaradılanlarla yaşam
çyle doluyum. sindırım. içimdekilere ne kütüphane
nede güreğimin kaleni yeter. sıgmar bu oklily
nayfalarım.

Sizde Sevgi nasıl yapıldığında yetmezlikler
sapmalar var. Arayışların hırsı gel alıyor ve gittik.
çe sınırsız cevaplar alıyor. Bu halka sahip ol-
duğumuz için çok paralıyız. Gerçektende savasçılığa
devam. Her yaparın kendine göre ahlak kuralları va-
dır. Her canlının yaşam kurumu vardır. Ona göre
yapar. Ben de anladığım boyutta yaparım.

Ak. Xakurkem gözetim doluyor. Ayırlık zor.
Beni tanımayan. sevinle acı çeken, sevinen çok deni
anlamaya çalıştım baya asiliğinin verdiği anlanay-
la. Gıdıyorum kuralardan bütün aktarı diğer yol-
daşlarına götürerelken. Dağ dostlarına götürü-
yorum. Ne acı ve coştu.?

Kendimi AMED'ine düşüne sallıyorum.

B. Nında art. a. oca. yazdığım
nız arda, Xakurkem de
yazdım. Son günlerimdi.
2006

Özgürlük kolay
olsaydı

Ronahi ile Berivan
kendilerini
yakmazlardı.

Reber APO

Her insan başta insan
olduğunu bilmelidir.

En büyük teknik insandır.

Bir şehidi anlamak, yazmak, okumak, yazmak
aramak; Yazdığımız yazmam yazarmasıyla ve
sevgisiyle olur Nasir yazarmasına bağlıdır şehid
Büyük yazmamı belirleyen en etki oğudur. Bir
yazmamın aşkı olması zarfı ile eden bir bed
dir şehid. Sadece gözlere dolup tasını deşit
dir. Şey his bir çağın toprağına anlam veredi
din mi? Toprakta gök tohumculuğu (yazdığını)
kendimizde toprakla neye aşkın bir kök da
marından olduğumuzu? Toprakın suya ihtiyacı n
den olduğunu bildiği mi? Toprak (yaz tohumculuğu)
verebilmesi, yazdığını vermesi için su ister
ister şehid. Oka. salan en hışın okunu aşına ve
rir. (Yaz toprakta kadeşlerin, meşelerin coğalması
icik en masnavi benek suyaşın ver ANA'sına
Bilir, tarir Toprak aşınır. Şehid çağlık ister be
değile toprak aşınır...

İste bir şehid yazmak, okumak, okumak, deşmek deşit
gözişinde... Yazmak en derin okuyuşta. Şehid bi
lirmeyi ister, Toprak aşınır. Bilişmesini (yaz yazma
masını) ister.

Yazmak; Şeyin en derin kadeşinden kadeşin
mürşekleri dolup toprakla yazılır benek isteye
kadeşinimize. Hışın oku ister, kadeşin biler bu
kadeşimizin yazmam sevgisi... Kadeşin bir atışı larş
eder gözişindeki kadeşin aşınır bu kadeşin aşınır ve
cuduğu. Bir kadeşin aşınır, oluşturun aşınır...

Kadeşin aşınır, aşınır, aşınır, aşınır, kadeşin
Fırınla bazarın aşınır kadeşin aşınır yazmam aşınır
Tüm kadeşin aşınır, kadeşin aşınır kadeşin bir
kadeşin aşınır. Tüm kadeşin aşınır kadeşin aşınır
bir kadeşin aşınır kadeşin aşınır kadeşin aşınır.
Tüm kadeşin aşınır, aşınır, aşınır, aşınır, aşınır.
Kadeşin aşınır, aşınır, aşınır, aşınır, aşınır.
Kadeşin aşınır, aşınır, aşınır, aşınır, aşınır.

lanmak için gerçeğin neşini. Böyle bir anlamayı
ister şehid.

0 zaman yasamı yaratanlara, anlamı
anlam katalim anlamıyla. **Şehid** yaşamın, ya
manın adıdır. Gerçeğe ulaşma ve gerçekliği
buluşmanın adıdır.

D. Selamlar ve saygılar.

Zamanın yellerine takılıp

Sürekli olmak nâzarda

Kıyın güzelliğine

Bedenin parıltısalığıdır

Bilmediğin güzöste

Kulağ atarken korku sanarsa fikrin

maratonca yarışmazsın

Okuyuşta kapınlık

Zamanla yarışa geçer gibidir

Ama

İster bilgeliğin süzgecin

nasıl gördüğünü belirtir

Zaman yellerini açtığında

Yol alırken

esinti yerden gelir, bilmelisin

Okun için "ZAMAN"ı taşımalısın

Ki zamana oksijen takmasın

Yolculukların.

24.12.2006

S. Berber Akademi (ZAP)

Merhaba Gentlân.

Su an Konferans için toplantı yapılmakta. Yaşadığımız bir yıllık süreç değerlendiriliyor. Çok kritik ve hassas süreçlerden geçiyoruz. HPG konferansı önemli geçmeli. Ki öyle geçecek. Öylelikle Kadın için daha zorlu geçecek. Bir bedel daha gerektirir mi acaba... Belli bir örgütlenme, yoğunlaşma var. Ama hissediyiz ki hissettiğin anda yazar ve yaparsın. Hissetmek anlamının temsidir. Bu yüzden "Kendinden başla" gerçekleştirmeli. Yaşamamız adı bu. Nasıl yaşamamıza bağlıdır.

Eviet Başkanım... Teri gülerizi hissediyiz kutlamaya hazırım. Zilan art. 'ın eylem tarihi önemli. Sürece göre yaratıcılık. Bunları yoğunlaştırırken ve tartışırken Can da art. yine kahkaha tufanı koparttı.

Neyse! Yaşadığımız çok güzellikler var. İnancımız var bu yaşama...

Herbata Herbari

Öğrenciler, sert kayalar da kök salmanın as-
det-kebi APC. Bu toprak yada bu geçişte
çekler için okla. Ama her biri sığlar değil. Ka-
lıların en zira, en derin, en acunum köklerinde
çıkartar. Kayalığın güzel kılmasını sağlar bu kök
sığlar. Terler yetiştirirler, büyük kökleri yurtları
en zira, en derin. Onların çabaları yurtların en
yükü ve acunumlarında cıvıdır. Onunla, kök-
mak, koparmak, büyük bir acunum ister. Çabaları
korku, taşınmaya, çabaları, çabaları, çabaları.
Onun içinde en güzel yetiştir, sığlardan biri
Giz. Nergizler, ulak, yetirir de de, eler. Ama
yerde yetiştir. Toprağın, besini, kayalığın
ve en ulak, yetirir. İnce bedenli, ince bir
belin üstünde çoklu yaprakları ile sığları
sekti ve rengi vardır. Sarı, sarı ve sarı, bel-
kara ve gri kayalıkta ve yetiştirir en belin
ve çabalarını, mütahid, yetiştir. Kokusu ise
dınmaz ama sadedir. Herkesin nefesine hissedir
her. Olduklarında suya katarsın, her canlı
suyla canlıdır. Ne tuhaf değil mi? Ama kayalık
da daha fazla yetiştir. Demek ki her elgüye
sen yasamayı bilirsin. Her yerde yasamayı, ya-
gabileceğin her iyi bilmek demek ona bir sayı
katmak demektir. Yasamakla beraber yasatmak
En sert kayalıkta bile yasamayı bilir. Nergiz
Çünkü onu iyi bilir.

Microtus Erzine Gerilla

Yazan bir lafızların altında bir sözün
son "melek" olan gökyüzüne ulaşmış. Ama
lafların kâğıdından ulaşılmaz yarıya-
Eracker sen güldüğün hissettim. Yarı
efsane dedim. Sen bilmeyen gülmeye
her adını veren gökyüzüne. Her türkü
başarına göz kırpmak lafızların sonuna
kötüce. Ve en sonunda bu gökyüzüne
gülmeye gerek güvercinin kolyasına eklen-
miştir. Sen başka görüyorsun. Neden
bilenim Unutma ki her bir şey görsün.
Yalnız kalırsın gördün olan diye. İne
efsane gibi denemisin senin, rüyanda
ayık görmüşün. İleri gittik gülmeye
türkü kervanı, gülmeye ayık keder deni-
bolsun. Ancak gördüm imralığı, yüze-
miz evlere deniz plaka, başarmak
kuzeyden göz abart. Çok kez canlı
olur. Bazen senin adın bir kavgalı o-
layınca.

Downing School & Scholastic
Sister Denise

Arbunde Adakitti!

Reber APC

Dentin
(2001)

Gerilla'ya.

Ne ve nasıl düşünüyorum şu an. Çünkü hisler
karşısında çöfuker sözceklarin tekemmisligini
sayabiliyeyim. Yapamimizada varolan herseye mutlak
anlamda bir anlam yokleriz. Bu anlam arayislarin
dan en zerucda, insana anlam yoklemektir. Kimi
rine sevgi kimilerine dostluk. Kimilerine de go-
cuklugu. Bana gore anlam o bireyin veya o y-
samin ruhudur. Ha sende neyi buldugumu da be-
lirtecegim. Gocuk ruhu ve hisleriyle dogurilip ku-
caklama. Her gunu soylarin, Gocukluk gerek ve
beynin safligidir. Ve safligi aramak istiyorsak, go-
yuregine ve hayallerine bakmamiz lazim. Sende
gerilla olma yonunde ziruveye yakinlasmisin. Ki
gerilla olmanin en anlamlı yanı gocuk ruhu.
arayislarini, hayallerini ve coşkusuyla yapmaktır.
Senin gibi bir gocukla derin bir dostlugu, an-
kadasligi yakalamak isterdim. Ama bunun his-
ve heyecanini derinden yasadim. Ki bence en
anlamlı yanı bu olacak. Bu tür dostluklar za-
man ve mekânı gerekli kilmaz.

Aradigin yeri ara ve bul, sevgici ol. Ama
arayislarini bil. Arayislarin gıcık ve derin. Onla-
ra sahip çık, çünkü onlar senin, kendin. Bir
gocugun en güzel yanı arayislarinin gıcık
almasidir. Ama unutma büyükler
dnyasında yasiyoruz.

Özforlup dogun atacağın
her soylu adimda sona
BAŞARILAR

Soylu düşünceler kendisiyle
soylu kişilgi de yaratır

Neurima' Selam ve saygılar
Yekbun Barret
19.03.2007

Birazlar hep dərək kəlmədir ki
yapmışdır

Hep ki "kərk" ehtə ehtə kərk

İhtəki kərkəni gətiribdir kərk
ehtə ehtə ehtə

Oğuz kərkəni nəfəs kərk
kərk kərkəni ehtə ehtə

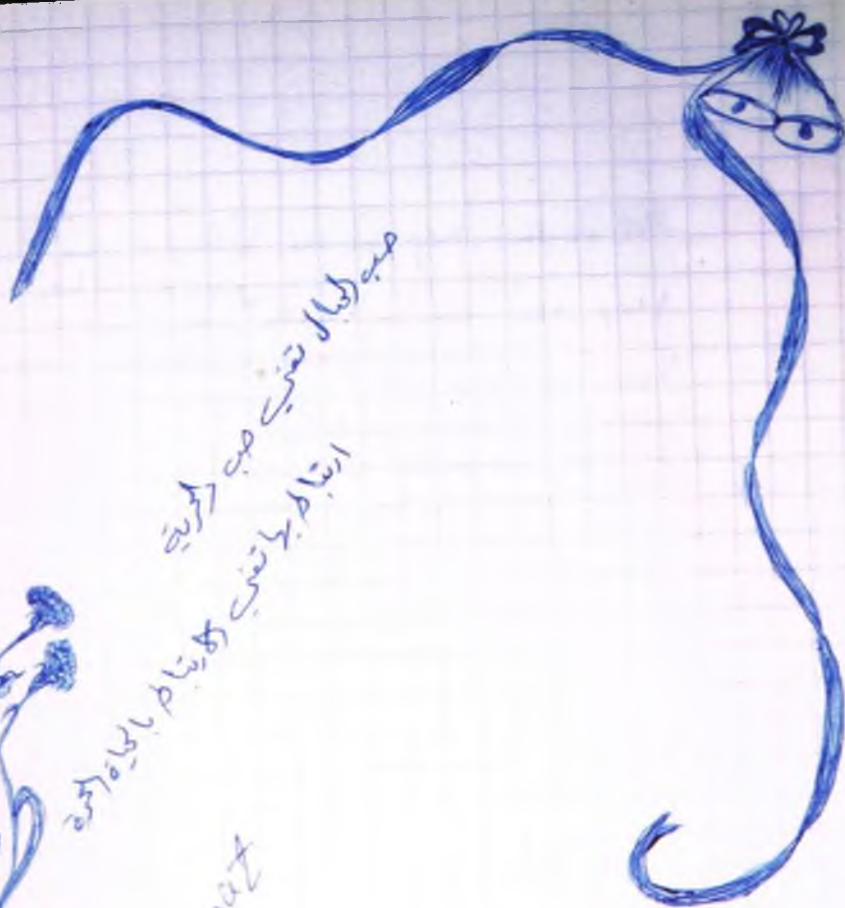

"Sevimsiz bir kurd (genci) gibi
derinden çocukça,
Kıstak saflığıyla,
Aşkî acı bir su olup
Dünyâda damarlarında,
Süyük kavganın irta garında
Düresini açtı, adâlara, umuda
Çığır-luğa ve sevgiye »

47
Ben bu nefariz dünyada
Tıpkı ıçırda büyüdüğüm
Gamurdağ kirlenmeyen
Lotus çiçeğinin
İlekesiz (yaprak) gibi
(yasağacıdır) ..
Buda

عبدالله تقى عبد الله
استاذ بالصف الرابع بالجمهورية

Haniyat
17/1/2006

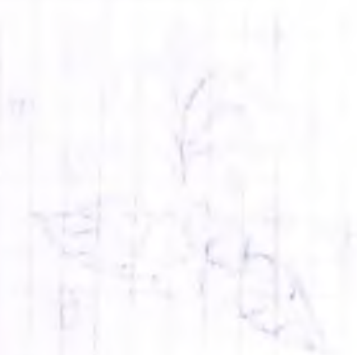
Narayan Efsane

Hay asırların karını bafında
tarayan efsane Cilo
Elveda diyerum sana
Bütün hasretimle kan sarıyanak
O hırçın nazarında sarıyanak
Tipi gerciklerinde
Saklı tut ve de furtumuzu
duyuyor musun?
Çünkü biz yitirerek her fırtınaları
Yongun firmenizler ortasında
Sirt gantamıza yastanıp
Kıyamet estiren kapılarında
O bıcak kavgalıktadır
Selam duruşunu unutmayacağız.
Cilo dağı ancak yazdırılır
Anlatılmaz.

Her an milyonlara
Ölüncek kadar şiddetlisin.

Ş. Ali AMED

Della megalite Gellone

Ali Ahmed Arkadaşın Kendi Kaleminden

Kıyamet koparacak yerlerde Zagnas
Susmuştu Zagnas

Zirveler kar altında dumanlı

Yarık estinin arazlarda gezin

Ve yüzler kızarıktı

Böğler sulandı o buzul serutlarında
Dinle diğün atandı

Dışların suyu

Haybatsız balığı getirilmez

Kaya diplerine

Ormanlarda çit yok

Yaprak dokemündedir ağaçlar

Ne taşın ne sınıp

Ne uçurtlar ve ne de karınca

Derin bir sessizlik kaldı, geride

Akın oca getirdi karantiller

Böğlerdi uyan geceler

Nebetsiz ve hainbos

Ne mağara kapılarında atar

Ve ne de petikalarında ayt ileri

Var plandı

İki geride di. Gökeller, tükiler, kurtlar

Les karpaları ve süngüler

Ana getti elleri

Yoktu bir biri lipimleydi sındı

Beng çaltıları kılaları

Yemyeşil baharla dorecek eller

Ali Ahmed

Sorunum sene sene eremem
Akrarım dâhe dâhe duramam
Yürünem diken diken kağanın
Yola düşünce

Zilemem başı soğu nerede

Akrarım gahir gibi yigide

Yapamam inadına ve iltede

Canı hüsnüce

Çile harim harim harim) 2

Yenemem bazı boşa hakarım

Bir ruha bir türkü bir can yakarım

Başerim saçar hata yaparım

Katı hüsnüce

Tutamam yerin toz tozesiyim

Bir gürp dâhe bi çaresiyim

Bir kulun deli divanesiyim

Aksa gelince

Çile - - - - -

Ne rahat bir soluk aldım

Ne huzura buldım

Yigide ~~saldım~~ bu acı dâheyi

Bitmedim durdum

A hey - - - - -

Çile - - - - -

Deliba Nujigan

11ta Pirez

Karım çok aş

Heval Nujigan müziket

Çile veke

© 2014, Hasan Cemal, Everest Yayınları

**HASAN CEMAL BİR GÜN BİR ÇIĞLIK DUYDU.
KÜRDİSTAN DAĞLARINDAN YANKILANAN GENÇ BİR KADIN SESİ
“BERXWEDAN JİYANE” DİYORDU; “YAŞAMAK DİRENMEKTİR!”**

**O ÇIĞLIĞI UNUTMADI HASAN CEMAL, SESİN SAHİBİNİN
PEŞİNE DÜŞTÜ. SON NEFESİNİ ÇOKTAN O DAĞLARA
ÜFLEMİŞ OLAN GENÇ KADINI BULAMADI AMA ONUN AİLESİNİ,
ARKADAŞLARINI, YOLDAŞLARINI VE KELİMELERİNİ BULDU.**

**O GENÇ KADININ ADI DELİLA; KENDİ DEYİŞİYLE
“ŞARKI SÖYLEYEN BİR GERİLLA.”**

**BUGÜN “KÜRTLERİN SEZEN AKSU'SU” DİYE TARİF EDİYORLAR
DELİLA'YI. ONUN DAĞLARDA KAYDettiĞİ ŞARKILARINI
DAĞLARDA VE ŞEHİRLERDE DİNLEYİP SÖYLÜYORLAR HÂLÂ.**

O SESİN HİKÂYESİNİ BİLEN İSE PEK AZ.

**HASAN CEMAL, DELİLA'NIN YA DA SİLVANLI ŞENAY'IN
DAĞA ÇIKMADAN ÖNCEKİ HAYATINI, EN YAKINLARIYLA
KONUŞARAK ÖĞRENDİ VE YAZDI.**

**DELİLA'NIN DAĞDAKİ GÜNLERİNİN HİKÂYESİNİ İSE,
HASAN CEMAL'İN GAZETECİ MERAKI VE İNADI SAYESİNDE
KENDİ KELİMELERİNDEN ÖĞRENEBİLİYORUZ.**

**ŞENAY'IN AİLESİNİN KORUMAK İÇİN SAKLAYIP,
YERİNİ UNUTTUĞU DAĞ GÜNLÜKLERİ HASAN CEMAL ELİYLE
YENİDEN NEFES ALIYOR; BİR GERİLLANIN YAŞADIKLARINI,
HİSSETTİKLERİNİ KENDİ İÇ SESİNDEN DUYABİLİYORUZ.**

**BU GÜNLÜKLERDE BAZEN ÇOCUKSU DENECEK KADAR SAF,
BAZEN TEREDDÜTLÜ, BAZEN OYUNBAZ, BAZEN ÖFKELİ,
BAZEN NEŞELİ GENÇCEK BİR KADIN KONUŞUYOR.**

**DELİLA'NIN GÜNLÜKLERİ, BİR GERİLLANIN İÇ KONUŞMALARINI
TÜRKİYE'DE İLK KEZ OKURA ULAŞTIRIYOR. HASAN CEMAL'İN
ARADAN ÇEKİLİP BİZİ DELİLA'YLA BAŞBAŞA BIRAKTIĞI
BU KİTAP, SAVAŞIN EN YALIN VE EN VAHŞİ GERÇEĞİNİ DE
HATIRLATIYOR YENİDEN.**

**EN ÇOK ÇOCUKLAR ÖLDÜ BU SAVAŞTA.
EN ÇOK ONLARI KAYBETTİK.**

YASEMİN ÇONGAR

